

contigo, Galiza decide !
bng

programa electoral

eleccións xerais 2008

Índice

I. REFORZAR O BNG PARA SERMOS MÁIS DECISIVOS NAS CORTES	4
I.1. UNHA FORZA DECISIVA PARA A DEFENSA DOS INTERESES DE GALIZA	5
I.2. MÁIS FORZA PARA AFONDAR NO AUTOGOBERNO E CONSEGUIR UN ESTATUTO DE NACIÓN	8
I.3. MÁIS FORZA PARA DEFENDER O DEREITO DE GALIZA A PRODUCIR E DOS GALEGOS E GALEGAS A VIVIREN NA PROPIA TERRA	9
I.4. MÁIS FORZA PARA AVANZAR NOS DEREITOS E NAS LIBERDADES CÍVICAS E NO BENESTAR SOCIAL	10
I.5. MÁIS FORZA PARA ASENTAR UN ESTADO PLURINACIONAL	11
I.6. MÁIS FORZA PARA IMPULSAR UNHA POLÍTICA INTERNACIONAL FUNDAMENTADA NO PACIFISMO E NO ANTIIMPERIALISMO	12
II. O AVANCE NO AUTOGOBERNO E A DEFENSA DUN ESTATUTO DE NACIÓN PARA GALIZA	13
II.1. O AVANCE NO AUTOGOBERNO NO MARCO VIXENTE	13
II.2. A DEFENSA DUN NOVO ESTATUTO DE NACIÓN PARA GALIZA	15
II.3. AVANZANDO NA SOBERANÍA FINANCEIRA DE GALIZA	16
II.3.1. Financiamento autonómico	16
II.3.2. Financiamento local	17
III. O AVANCE CARA A UN ESTADO PLURINACIONAL	19
III.1. A REFORMA DO SENADO	19
III.2. A REFORMA DO TRIBUNAL CONSTITUCIONAL	21
III.3. UN SISTEMA DE PENSIÓNS QUE RESPONDA AO MODELO DE ESTADO PLURINACIONAL	22
III.4. GALIZA NA UNIÓN EUROPEA	23
III.5. CIRCUNSCRICIÓN ELECTORAL PROPIA AO PARLAMENTO EUROPEO	24
IV. AS PROPOSTAS POLÍTICAS DO BNG NO ESTADO	24
IV.1. POLÍTICAS SOCIAIS	24
IV.1.1. Política laboral e de fomento do emprego	24
IV.1.2. Protección social	27
IV.1.3. Servizos sociais	28
IV.1.4. Outras propostas de política social	29
IV.1.5. Sanidade	29
IV.1.6. Vivenda	30

IV.1.7. Igualdade	31
IV.1.8. Mocidade	33
IV.1.9. Emigración e inmigración	34
IV.2. POLÍTICA EDUCATIVA, LINGÜÍSTICA E CULTURAL.....	36
IV.2.1. Educación non universitaria	36
IV.2.2. Universidade	37
IV.2.3. Cultura	38
IV.2.4. Lingua	40
IV.2.5. Deporte	41
IV.3. POLÍTICA MEDIOAMBIENTAL.....	42
IV.3.1. Mellora ambiental de Galiza	43
IV.4. POLÍTICA DE INFRAESTRUTURAS E TRANSPORTE.....	43
IV.4.1. Ferrocarrís	44
IV.4.2. Estradas	45
IV.4.3. Aeroportos	46
IV.4.4. Portos	46
IV.4.5. Tráfico marítimo	47
IV.5. POLÍTICA DE SEGURANZA E XUSTIZA	48
IV.5.1. Seguranza cidadá	48
IV.5.2. Seguranza viaria	49
IV.5.3. Xustiza	50
IV.5.4. Forzas Armadas	51
IV.6. POLÍTICA PARA O DESENVOLVEMENTO ECONÓMICO.....	51
IV.6.1. Política industrial activa	51
IV.6.2 Promoción das políticas de I+D+i	52
IV.6.3. Impulso das tecnoloxías da información e da comunicación	53
IV.6.4. Política enerxética	54
IV.6.5. Turismo	55
IV.6.6. Comercio	56
IV.6.7. Medio rural	56
IV.6.8. Pesca	60
IV.7 POLÍTICA FISCAL E ORZAMENTARIA	64
IV.7.1. Sistema fiscal	64
IV.7.2. Política orzamentaria	66
IV.8. POLÍTICA INTERNACIONAL.....	67

I. REFORZAR O BNG PARA SERMOS MÁIS DECISIVOS NAS CORTES

As vindeiras eleccións estatais van ter lugar nun contexto crucial para o futuro do Estado español e da súa configuración territorial e, por tanto, de vital importancia para os nosos intereses e para as nosas aspiracións como nación. Galiza necesita ter máis peso e capacidade para defender os seus dereitos, os seus intereses e a potencialidade de se autorresponsabilizar de si propia. A experiencia demóstranos que, para tal fin, só unha forza política galega propia como o BNG, sen ningún tipo de obediencia estatal, é quen de garantir que Galiza forme parte da primeira liña do debate político do Estado e de influír de xeito determinante nas políticas estatais en favor dos intereses e das necesidades do país.

A pasada lexislatura demostrou que, nunha situación sen maiorías absolutas, o nacionalismo galego é a ferramenta imprescindible para Galiza avanzar nos seus intereses e no seu autogoberno:

- Foi o BNG o que estableceu a esixencia de que o investimento do Estado en Galiza en materia de infraestruturas representase, como mínimo, o 8% do total estatal e os investimentos superasen, en termos absolutos, os 2000 millóns de euros de investimento para Galiza no 2008. Alén diso, a aceptación de emendas do BNG significaron incrementos de máis 200 millóns de euros para a nosa nación sobre as previsións iniciais dos orzamentos xerais do Estado dos últimos tres anos.
- Foi tamén a acción política do BNG nas Cortes Xerais a que conseguiu desbloquear a transferencia de nove competencias de grande importancia para que Galiza continúe a desenvolver o seu autogoberno, ademais de comprometer o partido do actual goberno no apoio á demanda da delegación de competencias a Galiza en materia de tránsito e seguranza viaria.

O nacionalismo galego vive o seu mellor momento político. O BNG ten nestes momentos a maior representatividade, a maior presenza institucional e incidencia social da súa historia. É o momento de darnos un paso cara a adiante, de acadarmos obxectivos máis ambiciosos. Por tanto, o obxectivo que se propón o BNG para a vindeira lexislatura é sermos decisivos nas Cortes para o ben da nosa nación.

Nun contexto sen maiorías absolutas, a procura da conformación de maiorías parlamentares para aprobar as diferentes iniciativas será unha constante. O BNG debe acadar o aval suficiente nas urnas para ter unha posición que lle permita condicionar as decisións do Goberno estatal, a través dunha reivindicación e dunha negociación construtivas e esixentes.

O BNG usará a súa capacidade decisoria dun xeito construtivo e positivo e porá en primeiro plano a defensa e os intereses galegos, mais sen esquecer o firme compromiso con políticas de carácter social, a prol das maiorías sociais e das clases populares, así como o aliñamento cunha política internacional baseada no respecto entre os pobos e a paz. En concreto, o BNG porá como condición, para dar soporte parlamentario ao Goberno, a asunción dun compromiso efectivo coas seguintes orientacións e propostas:

- Avanzar no deseño dun novo marco institucional máis acorde coa realidade plurinacional do Estado, freando calquera proceso de involución democrática, de recentralización ou de invasións de competencias.
- Impulsar o autogoberno de Galiza, levando a efecto novas transferencias, especialmente as de tráfico e seguranza viaria e a de salvamento marítimo.

- Garantir, nos orzamentos xerais do Estado, o actual ritmo de investimento en Galiza, sen permitir que este sexa inferior ao 8% do investimento estatal en infraestruturas.
- Impulsar a consolidación do sector da construción naval galega, recuperando o estaleiro de Fene para a construción naval civil.
- Posibilitar que Galiza poida deseñar unha política enerxética propia, no eido das enerxías renovábeis e a enerxía eólica en particular, garantindo que se acade o obxectivo de 6500 MW de potencia autorizada en Galiza no ano 2012 no ámbito terrestre, e que Galiza teña as competencias efectivas para conceder autorizacións administrativas das instalacións, con independencia da potencia instalada
- Posibilitar que Galiza poida desenvolver a súa capacidade produtiva no sector leiteiro, renegociando a cota asignada ao Estado español na UE e retornando aos criterios do Plan Lácteo do 2005 para o reparto da cota sobrante.
- Reformar a lexislación electoral de xeito que o número de escanos por provincia se estableza sobre a base do censo electoral e non da poboación de dereito, que se regule o alcance do dereito ao sufraxio das persoas residentes ausentes e que se modifique o actual procedemento de votación para o homologar ao do interior.
- Reformar o sistema de financiamento das comunidades autónomas, de xeito que garanta a autonomía e suficiencia financeira para Galiza e posibilite a creación dunha Axencia Tributaria Galega para a xestión de todos os tributos recadados en Galiza.
- Articular políticas sociais e económicas en favor das maiorías sociais e das clases populares e apostar pola calidade e pola estabilidade do emprego, a mellora dos servizos públicos e das prestacións sociais e a extensión de novos dereitos.
- Impulsar unha política internacional en favor da igualdade dos pobos e da paz.

I.1. UNHA FORZA DECISIVA PARA A DEFENSA DOS INTERESES DE GALIZA

A presenza do BNG nas Cortes do Estado garantiu o debate e o tratamento dos problemas de Galiza como nunca se fixera até o momento. Pódese afirmar que, desde que o BNG ten presenza nas Cortes Xerais, Galiza non estivo ausente, anulada e silenciada, como durante todos os anos en que, basicamente, só foran elixidos deputados e deputadas de partidos de ámbito estatal. Ao longo de case 20 anos o Congreso e o Senado viviron e actuaron de costas a Galiza, por mor do silencio de quen debera representala. Neste sentido, se analizarmos e avaliarmos os debates e as iniciativas parlamentares do período 1996-2008 a respecto de Galiza e se os contrastarmos cos que se desenvolveron entre 1977-1996 demóstrase de forma contundente que o BNG é a única garantía da existencia do noso país, dos seus problemas e das súas reivindicacións na política estatal.

Desde o ano 1996, en que o BNG accedeu ás Cortes do Estado, Galiza tivo voz propia en Madrid. O BNG, consciente de que o actual reparto competencial existente no Estado determina que a solución ou a atención a moitos problemas de todo tipo -cultural, lingüístico, social, económico, de infraestruturas e servizos no noso país-, dependa de decisións políticas ou actitudes da Administración Central, protagonizou en exclusiva a defensa das cuestións que atinxen a Galiza nas Cortes Xerais, impulsando e premendo para que distintos colectivos de traballadores e traballadoras, entre eles os/as autónomos/as e os/as traballadores/as do mar, mellorasen as súas coberturas sociais, o mesmo que as persoas emigradas en Europa e

América. Do mesmo xeito, o BNG traballou, contra vento e marea, facendo un seguimento continuo da aplicación da legalidade lingüística vixente para que organismos como os Rexistros Cívís e Mercantís, a Administración de Xustiza, AENA, e os distintos organismos ministeriais na Galiza respectasen esa legalidade, defendendo sempre os dereitos lingüísticos dos falantes do noso idioma, que padecen en moitos casos discriminacións contrarias aos dereitos humanos máis elementais.

Mais tamén houbo moitas deficiencias, retrasos, problemas de infraestruturas que o BNG axudou a solucionar ou, cando menos, a atender, influíndo na acción do Goberno Central coa súa actividade parlamentar en Madrid. Podemos dicir, en definitiva, que nada hai que afecte a vida material de Galiza que non for obxecto da nosa preocupación. Podemos afirmar que, en termos relativos, e tendo en conta a representación do BNG, a problemática do noso país é a que tivo maior presenza cuantitativa no Congreso dos Deputados.

Este traballo, iniciado no 1996, tivo continuidade na lexislatura 2004-2008, onde o BNG levou adiante nas Cortes Xerais múltiples iniciativas en defensa dos intereses de Galiza, conseguindo avances significativos en moitos deles. Son de salientar, neste sentido, iniciativas para axilizar infraestruturas, como os avances cualitativos nos tramos ferroviarios Lubían-Ourense, Ferrol-A Coruña e a saída sur de Vigo, da mellora dos servizos ferroviarios de longo percorrido con orixe e destino en Galiza e dos servizos do FEVE, da mellora de diversas estradas de competencia estatal situadas en Galiza, ou da construción das depuradoras de Augas Residuais nas rías galegas. En definitiva, o BNG continuou sendo a expresión da vontade de Galiza de existir e defender os seus intereses no Estado.

Mais tamén, na lexislatura 2004-2008, o BNG ten propiciado que se invertese unha tendencia que condenaba a Galiza a resignarse a ter un papel marxinal na distribución dos investimentos estatais. Deste xeito, o BNG conseguiu para Galiza 200 millóns adicionais nos 3 últimos orzamentos xerais do Estado, e desde o 2006, o 8% do investimento estatal en infraestruturas. Para o 2008 obrigou ao goberno central a superar o listón de 2.000 millóns de euros de investimento en Galiza.

Esta defensa dos intereses de Galiza veu acompañada dunha acción política nas Cortes Xerais a prol das maiorías sociais, dos dereitos e das liberdades democráticas, e da fundamentación da democracia política no benestar e na xustiza social. A defensa da nosa lingua e cultura foi tamén un elemento central da nosa actuación política. Impulsadas polo BNG, aprobáronse diferentes iniciativas, instando ao goberno a que o galego tivese presenza nas páxinas web e formularios da Administración Xeral do Estado, á modificación do réxime lingüístico do Rexistro da Propiedade, a eliminar as acepcións pexorativas de “galego” no dicionario da Real Academia Española, a que a tradición oral galego-portuguesa sexa incluída na lista do Patrimonio Oral e Inmaterial da UNESCO ou á rehabilitación da figura de Alexandre Bóveda.

O BNG tamén conseguiu condicionar e mellorar cualitativamente diferentes proxectos de lei, presentando e logrando que fosen aprobadas moitas das emendas presentadas. De seguido, presentamos unha escolma das achegas do BNG máis relevantes aos principais proxectos de lei desta lexislatura:

- No “Estatuto Básico do Empregado Público”, o BNG logrou que se aprobasen melloras relacionadas cos aspectos lingüísticos, coa garantía de que a atención á cidadanía sexa na lingua que o soliciten; melloras

salariais para os/as interinos/as, ou que a formación do funcionariado se contemple preferentemente en horario laboral.

- Na Lei da dependencia, o BNG transaccionou con outros grupos da Cámara varias emendas. Importante o logrado en materia competencial, xa que supón un maior respecto ás competencias exclusivas que en servizos sociais teñen as CC.AA. Introducimos modificacións na definición da creación dun “Sistema para a Autonomía e Atención á Dependencia”, na que se recoñece a igualdade de oportunidades, a non discriminación, a universalidade das prestacións, e o recoñecemento da situación de dependencia das persoas con discapacidade intelectual e enfermidade mental. Tamén cómpre destacar as melloras introducidas no financiamento, posto que os recursos económicos fixáranse anualmente nos Orzamentos Xerais do Estado e tamén nos Convenios que se asinen coas CC.AA.
- Na Lei da memoria histórica, as emendas do BNG, transaccionadas con outros grupos da Cámara, supuxeron importantes melloras, como a inclusión da declaración da nulidade de pleno dereito das sentenzas e resolucións que afectan ás persoas que obteñan a “Declaración de reparación e recoñecemento persoal”, a implicación de todas as administracións públicas na retirada de simboloxía franquista, a posibilidade de retirar as subvencións ás institucións privadas que non retiren os citados símbolos, ademais da dixitalización de documentos depositados en arquivos estatais.
- Na Lei orgánica para a igualdade efectiva de mulleres e homes, as principais achegas do BNG foron o recoñecemento do dereito a gozar dos permisos de paternidade e reforzo da seguridade xurídica e das garantías dos/as traballadores/as despois da volta dunha excedencia ou permiso.
- No Estatuto do Emigrante, o BNG logrou incluír melloras que garantisen a transparencia do voto dos/as residentes ausentes, o apoio e impulso ás asociacións para atender ás persoas maiores e a necesidade de impulsar o coñecemento da lingua galega no exterior.
- Nas leis reguladoras dos dereitos e deberes da Garda Civil e do seu réxime disciplinar, as propostas do BNG que se aprobaron melloran diversos aspectos relacionados co asociacionismo da Garda Civil, co dereito de reunión e manifestación, coa liberdade de desprazamento e residencia, e cos dereitos das asociacións profesionais representativas.
- Abstivémonos na Lei de desenvolvemento sostíbel do medio rural, posto que presentaba aspectos que supoñen unha invasión das competencias de Galiza. Porén, introducimos varias melloras que inciden no respecto competencial, como o feito de que a elaboración do Programa de Desenvolvemento Rural se faga en coordinación coas CC.AA.
- Na Lei da lectura, do libro e das bibliotecas, as melloras que logrou introducir o BNG van encamiñadas a corrixir a invasión de competencias autonómicas e a incrementar a colaboración e coordinación do Estado coas CC.AA. Ademais conseguíronse medidas de impulso aos autores en lingua galega.
- Tanto na Lei da carreira militar como na Lei da tropa e mariñeiría, o BNG introduciu importantes achegas, relativas á mellora das condicións laborais destes colectivos. En ambas, mellórase o acceso á prestación social por desemprego dos militares de complemento e os de tropa e mariñeiría que teñan unha relación laboral de carácter temporal. Tamén melloramos a promoción interna dos militares de complemento.
- Na Lei do divorcio, mediante transaccións con outros grupos parlamentarios, aprobáronse cambios, como o relativo á garda e custodia dos/as fillos/as e o relativo á creación dun Fondo de Compensación para facer fronte ao impago das pensións alimenticias.
- Con respecto á Lei do estatuto do traballador autónomo, as propostas do BNG que foron aprobadas implican reforzar o nivel de protección social dos autónomos e autónomas. Así o BNG impulsou que o réxime de seguridade social dos autónomos e autónomas converxa en dereitos e prestacións cos exis-

tentes no réxime xeral. Ademais o BNG introduciu melloras para a figura do “traballador/a autónomo/a economicamente dependente”.

- Na Lei do cinema destacan as nosas achegas na dirección de potenciar a lingua e a cultura galega. Así, o BNG impulsou a creación dun fondo de axuda específico para obras en lingua galega, catalá ou vasca. Ademais o BNG foi a voz das demandas dos produtores galegos independentes.
- O BNG abstívose na LOE, mais logrou introducir algunhas das súas propostas, sendo especialmente relevante a relativa á mellora da xubilación anticipada voluntaria do profesorado non universitario. Na reforma da LOU, o BNG impulsou que se asumise aos departamentos universitarios como unidades de docencia e investigación, que se teña en conta a vinculación das universidades co sistema produtivo do entorno e a solución da problemática do profesorado do INEF de Galiza, que agora poderán integrarse no corpo de profesores titulares.
- Da achega do BNG á lei de garantías e uso racional dos medicamentos cómpre salientar as emendas sobre o recoñecemento do papel das CC.AA: presenza das autonomías no Consello Reitor da Axencia Española do Medicamento ou a obriga do Ministerio de Sanidade de comunicar ás CC.AA as resolucións do Consello Interterritorial sobre os prezos dos fármacos.

I.2. MÁIS FORZA PARA AFONDAR NO AUTOGOBERNO E CONSEGUIR UN ESTATUTO DE NACIÓN

Galiza precisa dunha forte e determinante presenza do BNG nas Cortes Xerais do Estado, que complementa e apoie o Goberno galego na defensa do avance no autogoberno e na consecución dun estatuto de Nación para Galiza.

Esta acción conxunta do BNG desde o Goberno galego e as Cortes Xerais do Estado comezou a conseguir avances en materia de autogoberno, como o demostra o desbloqueo, durante a última lexislatura, da transferencia de varias competencias incluídas no actual texto estatutario.

Alén disto, a acción política do BNG nas Cortes Xerais caracterizouse pola defensa dunha articulación do Estado español de xeito verdadeiramente democrático, cunha estrutura institucional que recoñeza o seu carácter diverso, plurinacional, plurilingüe e pluricultural. Para iso, cómpre avanzarmos no autogoberno da Galiza e dotármonos dun novo Estatuto de Nación.

Por tanto, o obxectivo fundamental do BNG na vindeira lexislatura será o impulso da aprobación polo Parlamento galego dun estatuto de Nación para Galiza e a defensa de non se produciren recortes ou rebaixas no proceso de tramitación e aprobación polas Cortes Xerais do Estado. O BNG quere un estatuto de Nación que supere as ambigüidades da actual distribución de competencias que se colixe da Constitución e un estatuto e que dea resposta á necesidade de superación do modelo de descentralización homoxéneo que se foi instaurando no Estado español. Só así poderemos dar paso a unha nova estruturación do Estado onde a condición de nación de Galiza teña pleno recoñecemento e permita avanzar para dotarmos Galiza dun novo estatus dentro do Estado Español. Isto implicará avanzar cara a un modelo que recoñeza a Galiza capacidade de decisión política plena, para esta poder gozar de poder político nas áreas que se refiren ao desenvolvemento económico, ao benestar social, á ordenación do territorio, á lingua, á cultura, ao patrimonio e ás institucións propias. Mais para isto é preciso que o BNG conte cunha forte presenza nas

Cortes Xerais, o que lle permitirá ser decisivo e condicionar a política do Estado en función dos intereses galegos.

En canto non se aprobar o Novo Estatuto de Nación, o BNG pulará por avanzar no desenvolvemento do actual marco estatutario reclamando, en primeira instancia, as competencias recoñecidas no Estatuto e que aínda non foron transferidas polo Estado. Continuando deste xeito na liña que permitiu que o BNG conseguise o desbloqueo das transferencias de competencias como a potestade para expedir títulos non universitarios, a xestión das bolsas de estudos, o Hospital Naval de Ferrol e o Parque das Illas Atlánticas, a cesión do castelo de Monterrei, a transferencia da titularidade de varios museos, entre os que se atopa o das Belas Artes da Coruña e o Castro de Viladonga; a transferencia do Arquivo do Reino de Galicia, na Coruña; do Arquivo Histórico Provincial de Lugo, do Arquivo Histórico Provincial de Pontevedra e do Arquivo Histórico Provincial de Ourense e das Bibliotecas Públicas da Coruña, Santiago, Lugo, Ourense e Pontevedra. Ademais logrouse a autorización á Xunta para usar o 065 para o servizo de transporte de persoas dependentes e iniciar as negociacións para a transferencia da Inspección de Traballo.

O BNG terá como obxectivo nas Cortes Xerais, avanzar no autogoberno tanto coa transferencia de todas as competencias contempladas no actual estatuto como coa transferencia ou delegación de competencias por vía extraestatutaria, seguindo o procedemento de atribución competencial previsto no artigo 150.2 CE, fundamentalmente a transferencia do tráfico e a seguridade viaria.

I.3 MÁIS FORZA PARA DEFENDER O DEREITO DE GALIZA A PRODUCIR E DOS GALEGOS E GALEGAS A VIVIREN NA PROPIA TERRA

Galiza é un país con grandes posibilidades e potencialidades económicas, que precisa exercer plenamente a súa vontade de se desenvolver de xeito endógeno e autocentrado. Para tal fin, precisamos que as políticas deseñadas no Estado Español non impidan o desenvolvemento da nosa base produtiva e dos sectores estratéxicos do país.

Así, foi unha constante do BNG a permanente defensa do dereito de Galiza a producir, tal e como quedou plasmado na pasada lexislatura, posto que, a iniciativa do BNG, suscitáronse no Congreso e no Senado debates sobre o noso dereito a producir e a un desenvolvemento autocentrado, esixindo, entre outras medidas, a articulación dun plan para a reindustrialización e diversificación produtiva da comarca de Ferrolterra; o mantemento de emprego en IZAR; a solución para os traballadores das empresas auxiliares de carbón de Meirama e As Pontes unha vez que estas pechen, e solucións á problemática da cota láctea e ao futuro do actual cadro de persoal de Santa Bárbara

Ademais, o BNG ten impulsado nas Cortes Xerais a aprobación de diferentes iniciativas en defensa dos sectores produtivos do país. Destacamos as seguintes, nas cales que se instou ao Goberno a:

- Que se superasen as actuais limitacións á construción naval civil nos estaleiros galegos de Navantia e que se dote o estaleiro Navantia-Fene de carga plena e efectiva de traballo, para garantir unha carteira estábel de pedidos.
- Adoptar diferentes medidas de impulso da pesca galega.

- Levar a cabo diferentes accións para mellorar os medios do salvamento marítimo en Galiza, e avanzar nun reparto competencial nesta materia máis acaído.
- Que se superasen os atrancos á produción de enerxía eólica, establecendo coas comunidades autónomas os obxectivos de potencia eólica instalada; solicítase tamén a elaboración dun informe preceptivo vinculante do goberno autonómico correspondente para a instalación de parques eólicos marítimos e dos parques eólicos de potencia superior a 50MW.
- Territorializar e transferir o Fondo Tecnolóxico ás comunidades autónomas que son obxecto das políticas europeas de cohesión para I+D.
- Que se adoptasen medidas para garantir un prezo mínimo do leite.
- Impulsar unha fiscalidade específica para os montes en man común.
- Adoptar medidas de reparación ás persoas afectadas por asbestose, así como que sexa recoñecida como enfermidade profesional.

Por tanto, na próxima legislatura será unha prioridade política do BNG impulsar nas Cortes Xerais a defensa dos sectores produtivos galegos, así como o dereito dos galegos e das galegas a viviren na propia terra. Levaremos a cabo estes obxectivos a través da proposta dunha política industrial activa, sen permitirmos inxerencias estatais nos ámbitos de competencia exclusiva da nosa nación. O BNG usará a súa forza en Madrid para impedir calquera tentativa de carácter centralista que impida ou limite o desenvolvemento dos sectores produtivos galegos, de xeito que sectores estratéxicos para a nosa economía, como o naval, o sector eólico ou o leiteiro non vexan limitadas as súas grandes potencialidades por mor de decisións foráneas.

I.4 MÁIS FORZA PARA AVANZAR NOS DEREITOS E NAS LIBERDADES CÍVICAS E NO BENESTAR SOCIAL

Unha forte presenza do BNG en Madrid será garantía da defensa de alternativas avanzadas socialmente, prestando unha especial atención a aquelas medidas que contribúan a pór fin e corrixir as situacións de inxustiza social e desigualdade aínda existentes na nosa sociedade, así como garantir o desenvolvemento e goce dos dereitos inherentes ao libre desenvolvemento da personalidade, a mellora do benestar social e o respecto ao carácter laico do Estado español.

Desde a súa chegada ás Cortes Xerais, o BNG ten defendido iniciativas no Estado para garantir a igualdade legal de todas as relacións afectivas. Así, o BNG propuxo recoñecer os matrimonios homosexuais, mesmo antes da aprobación da reforma legal que recoñece e regula o matrimonio entre persoas do mesmo sexo. Mais non todo está feito, por iso o BNG defenderá o impulso dunha cultura que fomenta o libre desenvolvemento afectivo das persoas, erradicando os prexuízos que seguen presentes cara as persoas de condición homosexual.

O pobo galego precisa dunha forte presenza do BNG nas Cortes Xerais para seguir avanzando no recoñecemento dos dereitos e liberdades cívicas, configurando un marco legal que permita o seu pleno exercicio en condicións de igualdade. Con esta finalidade, o BNG defenderá a despenalización do aborto, mediante a elaboración dunha lei de prazos que garanta o dereito das mulleres a decidir libremente a interrupción do voluntaria do embarazo e que aporte seguridade xurídica tanto ás mulleres como ás e aos profesionais sanitarios, así como a despenalización da eutanasia activa para casos diagnosticados como enfermidade terminal e irreversible.

Un BNG forte en Madrid será garantía de impulso de melloras no benestar social das maiorías sociais. Así, defenderemos o incremento das pensións, o emprego digno e estábel e políticas redistributivas en prol da poboación de menor renda.

Finalmente, o BNG defenderá o respecto á aconfesionalidade do Estado español recoñecida pola Constitución, que sitúa as crenzas relixiosas na esfera da conciencia íntima das persoas, sen acoller a identificación de ningunha relixión coa actividade do Estado. Con este obxectivo promoverase a revisión dos acordos do Estado español coa Santa Sé, que seguen a recoñecer á Igrexa e á doutrina católicas (no ensino, no seu réxime económico e fiscal, na súa presenza nas forzas armadas e noutros servizos públicos) un rol incompatíbel coa determinación constitucional da aconfesionalidade do Estado, ao establecer uns privilexios e uns ámbitos de decisión autónomos alleos ao control dos poderes públicos.

I.5 MÁIS FORZA PARA ASENTAR UN ESTADO PLURINACIONAL

Que o Estado español recoñeza xurídica e institucionalmente o seu carácter plurinacional, pluricultural e plurilingüe é obxectivo básico do nacionalismo galego. Así, paralelamente á demanda dun novo estatuto de Nación para Galiza, promoveremos diferentes medidas e reformas, de xeito que a arquitectura xurídica e política do Estado sexa máis acorde coa nosa identidade. Enumeramos as nosas propostas para camiñarmos nesta dirección a continuación.

Para o BNG, cómpre unha fonda reforma do Senado, co obxectivo de este se converter nunha verdadeira cámara de representación das diferentes nacións e rexións do Estado. Así, o BNG propón que os/as senadores/as sexan designados/as polos parlamentos autonómicos. A proposta inclúe tamén a ampliación das iniciativas lexislativas cuxo procedemento debe iniciarse no Senado. Do mesmo xeito, defendemos que se inicien nesta cámara o procedemento de ratificación de tratados e convenios internacionais, así como as proposicións de lei dos parlamentos autonómicos. A nosa proposta tamén recolle a posibilidade de os/as senadores/as das comunidades autónomas que teñen un “feito diferencial” poderen elaborar informes preceptivos ou presentaren un recurso de inconstitucionalidade, cando un proxecto ou proposición de lei afectar a este. Ademais, neste caso, recoñecerase o dereito de veto aos/as senadores/as das comunidades autónomas se representaren, cando menos, dous terzos dos senadores desa comunidade.

Urxe tamén unha reforma do Tribunal Constitucional de xeito que a súa composición, as súas competencias e os seus ámbitos de actuación sexan acordos coa plurinacionalidade do Estado. O Tribunal Constitucional ten que se adaptar ao carácter composto do Estado, en que a potestade lexislativa se reparte entre as Cortes Xerais e os parlamentos autonómicos, e non pode actuar ao servizo dunha parte, como sucede, de facto, na actualidade. Por tanto, o BNG propón a súa reforma con base nos seguintes criterios:

- Reforzamento da composición mixta (Estado-CCAA) e do seu carácter arbitral.
- Equiparación da posición do Estado e das comunidades en relación ao efecto do recurso ou conflito sobre a vixencia da norma impugnada.
- Ampliación do ámbito de actuación do TC na defensa das competencias autonómicas
- Ampliación dos suxeitos ou grupos -deputados ou senadores- lexitimados para a interposición de recursos de inconstitucionalidade.

Para que o sistema de pensións responda a un modelo máis acaído co carácter plurinacional do Estado, o BNG demandará que se cumpra o establecido no vixente Estatuto de Autonomía de Galiza, que inclúe expresamente como competencia autonómica o desenvolvemento e a execución da lexislación estatal e a xestión do réxime económico da Seguridade Social.

Impulsaremos que o galego sexa lingua oficial na Unión Europea, e fomentaremos a participación de Galiza nas institucións europeas, para o que levaremos a cabo, entre outras, as seguintes medidas: demandaremos a presenza de conselleiros/as autonómicos/as en máis consellos de ministros sectoriais; instaremos a que se establezan mecanismos de consulta previa á Xunta de Galiza en relación ás reunións do Consello Europeo que traten sobre materias que afecten ao ámbito competencial da nosa nación; desde o BNG defenderemos tamén a lexitimación directa das institucións galegas perante o Tribunal Superior de Xustiza da Unión Europea, cando os nosos intereses ou as competencias exclusivas se viren afectadas por medidas tomadas polas institucións europeas ou polo Estado; impulsaremos que o Goberno galego poida ser receptor directo dos fondos comunitarios que se xestionen no ámbito das súas propias competencias, así como a súa participación e xestión na elaboración e aprobación de plans e programas que poidan beneficiar a nosa nación.

Por último, o BNG considera fundamental a creación dunha circunscrición electoral propia para as eleccións ao Parlamento europeo, polo que promoveremos nas Cortes Xerais a reforma legal necesaria. Deste xeito, o Estado español equipararase a varios estados membros da Unión Europea, onde o territorio estatal se divide en diferentes circunscricións electorais para as eleccións ao Parlamento europeo.

I.6 MÁIS FORZA PARA IMPULSAR UNHA POLÍTICA INTERNACIONAL FUNDAMENTADA NO PACIFISMO E NO ANTIIMPERIALISMO

O BNG sempre se caracterizou pola defensa da democracia e da igualdade nas relacións internacionais, da eliminación da pobreza e da promoción dun desenvolvemento solidario e máis equitativo, da paz, do antiimperialismo e do dereito dos pobos a decidiren libremente o seu futuro.

Na pasada lexislatura, o BNG plasmou estes compromisos con iniciativas tales como o apoio á retirada das tropas españolas no Iraq. Así, o BNG promoveu a aprobación no Congreso dunha proposición non de lei en que se condenaba as torturas a cidadáns e cidadás iraquís por parte das potencias ocupantes. Tamén nos opuxemos ao envío de tropas a Haití e solicitamos, en reiteradas ocasións, a retirada das tropas despregadas no Afganistán e denunciámos os ataques de Israel contra o Líbano e Palestina.

Velaí a causa de o feito de ter o nacionalismo galego máis forza en Madrid ser a mellor forma de contribuír a que o Estado español se aliñe coa paz, coa convivencia entre nacións, desde a defensa da libre determinación dos pobos, co seu dereito a controlaren as súas riquezas, nun marco de legalidade baseado na igualdade e na xustiza e non na actuación unilateral, prepotente e agresiva dunha gran potencia. Así, na vindeira lexislatura, o BNG continuará a esixir a retirada das tropas españolas de Afganistán e do Iraq,

impulsará a diplomacia e a multilateralidade nas relacións internacionais e demandará a democratización das Nacións Unidas.

II. O AVANCE NO AUTOGOBERNO E A DEFENSA DUN ESTATUTO DE NACIÓN PARA GALIZA

II.1. O AVANCE NO AUTOGOBERNO NO MARCO VIXENTE

Historicamente Galiza sufriu unha clara limitación no seu autogoberno, restrinxíndose o nivel de decisión política das nosas institucións, ao se aplicaren desde o Goberno central políticas que claramente invaden o xa minguado ámbito de competencias autonómico, aproveitándose da indeterminación do reparto constitucional.

Mais a presenza do BNG no Goberno galego, xunto cunha acción política determinante nas Cortes Xerais do Estado, comezou a frear esa tendencia, de xeito que o BNG conseguiu o desbloqueo das transferencias de competencias incluídas no Estatuto vixente tales como: a potestade para expedir títulos non universitarios, a xestión das bolsas de estudos, do Hospital Naval de Ferrol e do Parque das Illas Atlánticas, a cesión do Castelo de Monterrei, a cesión de varios museos, entre os que está o das Belas Artes da Coruña e o do Castro de Viladonga, a transferencia do Arquivo do Reino de Galicia, na Coruña; do Arquivo Histórico Provincial de Lugo, do Arquivo Histórico Provincial de Pontevedra e do Arquivo Histórico Provincial de Ourense; das bibliotecas públicas da Coruña, Santiago, Lugo, Ourense e Pontevedra. Ademais logrouse a autorización á Xunta para usar o 065 para o servizo de transporte de persoas dependentes e iniciar as negociacións para a transferencia da Inspección de Traballo.

O BNG na próxima lexislatura das Cortes Xerais seguirá a manter unha posición activa de defensa do autogoberno, que irá acompañada da defensa dos intereses de Galiza na súa acción política desde o Goberno galego, co obxectivo de incrementar a capacidade de incidirmos de xeito determinante na base produtiva e nos sectores estratéxicos para desenvolver unha promoción económica e do emprego axeitadas ás nosas necesidades; exercer a dirección, a xestión e a organización dos servizos públicos que forman parte da estrutura do estado de benestar; poder organizar, promocionar e estruturar sen interferencias os sinais identificativos da nosa condición de nación, como son a lingua, a cultura ou o patrimonio; poder deseñar e impulsar a execución da nosa ordenación territorial para dar resposta a un crecemento harmónico, equilibrado e sustentábel; articular a estrutura administrativa, institucional e da xustiza en Galiza de forma xenuína e dotarnos dun modelo de financiamento que garanta a suficiencia e a autonomía financeira.

O deficiente grao de cumprimento do actual Estatuto de Autonomía fai que avogemos por impulsar o seu desenvolvemento por medio dunha interpretación máis extensiva deste, polo que reclamaremos, en primeira instancia, o resto das competencias recoñecidas no Estatuto e que aínda non foron transferidas polo Estado. Por outra banda, reclamaremos acudir ao procedemento de atribución competencial previsto no artigo 150.2 CE que permite transferir ou delegar libremente facultades competenciais estatais por lei orgánica, o que constitúe a vía idónea para a asunción por Galiza de competencias inicialmente atribuídas en exclusiva ao Estado polo artigo 149.1 CE, como é o caso das relativas ao tráfico e seguranza viaria.

Xa que logo, o BNG considera fundamental, no camiño de os poderes públicos galegos atinxir maiores cotas de decisión, diminuír a estrutura orgánica da Administración do Estado en Galiza, establecer un novo marco de relacións bilaterais Galiza-Estado, así como internarse no catálogo de competencias reservadas ao Estado, por medio da transferencia ou da delegación a Galiza das competencias, o que contribuirá a situar nas institucións galegas maiores facultades de decisión sobre asuntos chave para o noso país. Para conseguirmos isto, o BNG defenderá:

- A supresión da Administración periférica do Estado na Galiza, así como dos ministerios de Cultura e Vivenda.
- O pulo a un proceso de reestruturación administrativa e de proceso continuo de transferencia á Xunta de Galiza dos medios e dos servizos persoais, materiais e financeiros que ficarían liberados coa redución do aparello administrativo estatal.
- A conformación da actual Comisión Bilateral (Xunta-Estado) nun órgano político do máis alto nivel de diálogo e adopción consensuada de acordos entre a Administración do Estado e a Xunta de Galiza, á que se someterán previamente todas as propostas normativas e orzamentarias do Goberno do Estado que atinxan ao ámbito galego de competencias.
- A progresiva asignación territorializada, no seo da Comisión Bilateral, á Xunta de Galiza de todos os fondos estatais, de xeito que sexa a Xunta de Galiza a que distribúa estes territorializadamente segundo os criterios que conxuntamente se determinaren no seo da Comisión Bilateral.
- A transferencia das competencias legislativas de fixación de circunscricións electorais nas eleccións locais e das executivas de organización de todos os procesos electorais que se desenvolveren na Galiza.
- A aprobación e a autorización por parte das institucións galegas das instalacións de redes básicas de gas e oleodutos que transcorran por Galiza e a asunción das funcións administrativas de autorización, supervisión e control que desempeña o Estado de refinarias e almacéns de hidrocarburos radicados na Galiza.
- A autorización polos órganos competentes de Galiza das liñas de transporte de enerxía eléctrica que transcorran no noso territorio, así como a aprobación de todos os proxectos de centrais eléctricas que se sitúen no noso país.
- A transferencia dos portos e aeroportos de interese xeral.
- A delegación nas institucións galegas das funcións de inspección das embarcacións marítimas e de seguranza marítima na Galiza.
- A transferencia da xestión do dominio público marítimo-terrestre, o traspaso dos medios da Demarcación de Costas do Estado na Galiza á Xunta.
- A transferencia das funcións que desempeña o Estado relativas á execución de obras hidráulicas de interese xeral.
- A delegación da execución da regulación sobre seguranza privada, de tal maneira que se realicen desde Galiza as funcións administrativas de autorización, inspección, sanción e formación das empresas de seguranza privada.
- A transferencia de todas as competencias relacionadas co tráfico e coa seguranza viaria. Alén das funcións de vixilancia e prevención que asumirá a policía galega, tamén debe completarse a asunción integral da materia co traspaso de todos os servizos estatais relativos á documentación e á matriculación de vehículos, á sinalización e á seguranza viaria, á realización de exames, á autorización e expedición de licenzas, a recursos e sancións administrativas, a taxas administrativas etc.
- A transferencia das competencias en materia laboral, incluíndo a capacidade para ditar normas sobre as relacións de traballo, e todas as funcións que exercen o Instituto Nacional de Emprego, a Inspección de

Traballo, o Fondo de Garantía Salarial (co oportuno traspaso deses organismos), así como a transferencia de toda a formación ocupacional, para xestionar integramente desde Galiza os recursos destinados á promoción do emprego procedentes do Fondo Social Europeo.

- O traspaso de todos os centros educativos ou formativos situados na Galiza que aínda dependen da Administración Central.
- O traspaso a Galiza da xestión dos fondos públicos e das subvencións en materia de fomento deportivo e infraestrutura deportiva destinados a Galiza, que tal maneira que fiquen distribuídas territorialmente as dotacións orzamentarias do Consello Superior de Deportes.

II.2. A DEFENSA DUN NOVO ESTATUTO DE NACIÓN PARA GALIZA

O obxectivo fundamental do BNG será o impulso da aprobación polo Parlamento galego dun estatuto de Nación para Galiza e a defensa de que nas Cortes Xerais non se produza un recorte do texto aprobado polo Parlamento galego. Queremos, pois, un estatuto de Nación que supere as ambigüidades da actual distribución de competencias que se colixe da Constitución e dun estatuto e que dea resposta á necesidade de superarmos o modelo de descentralización homoxéneo que se foi instaurando no Estado español, a fin de dar paso a unha nova estruturación do Estado onde a condición de nación de Galiza sexa plenamente recoñecida e que permita avanzar para dotar Galiza dun novo estatus dentro do Estado español. Desta maneira, para alén de posuír Galiza capacidade de decisión administrativa, poderá gozar de poder político nas áreas que se refiren ao desenvolvemento económico, ao benestar social, á ordenación do territorio, á lingua, á cultura, ao patrimonio e ás institucións propias.

Para o BNG, os aspectos básicos e irrenunciábeis do texto estatutario serán os seguintes:

- O recoñecemento de Galiza como nación.

- O recoñecemento da oficialidade en pé de igualdade do galego.

O Estatuto recollerá o dereito de todos/as os/as galegos/as a usar a nosa lingua e o deber de a coñecer, sen que ninguén poida ser discriminado por razón da lingua. Definirá o galego como lingua propia, de uso normal e preferente na Administración, nos medios públicos de comunicación e no ensino nos termos que a lei determinar. A lei regulará o seu uso no ensino garantindo a normalización e a ausencia de discriminación. O galego é a lingua oficial e o castelán é cooficial. As institucións garantirán a promoción e a defensa do galego.

- A regulación dos dereitos e deberes da cidadanía.

O Estatuto recollerá unha carta de dereitos e deberes dos/as cidadáns/ás galegos/as.

- O establecemento dun ámbito competencial reforzado para Galiza.

O Estatuto de Autonomía, como norma que define a distribución do poder político na Galiza, incorporará competencias importantes para o desenvolvemento do país esquecidas no anterior proceso estatuínte, para o que incorporará un teito de competencias acorde co seu carácter nacional, establecerá cláusulas de salvagarda das competencias exclusivas e impulsará as fórmulas de xestión cooperativa e consorciada para as competencias compartidas.

- A regulación dun novo marco de relacións entre Galiza, o Estado e a Unión Europea.

O Estatuto preverá unha comisión mixta Galiza-Estado como marco preferente de cooperación, de resolución de conflitos e de participación do noso país na toma das decisións estatais que nos afectaren.

Así mesmo, preverase a participación directa de Galiza nas institucións estatais. O Estatuto articulará a participación directa da nosa nación na Unión Europea, tanto en vía ascendente como descendente, así como a lexitimación perante o Tribunal de Xustiza da Unión Europea para a defensa das nosas competencias e dos nosos intereses.

- Recoñecemento da soberanía financeira.

O Estatuto establecerá as bases dun sistema de financiamento que asegure a suficiencia e a autonomía financeira da Facenda galega, a partir de recursos tributarios propios e da recadación territorializada dos impostos estatais.

Por outra parte, o Estatuto creará unha Axencia Tributaria Galega que xestionará os tributos xerados no noso país.

- A garantía do investimento do Estado na Galiza.

O Estatuto establecerá unha cláusula que garanta para Galiza un 8% do investimento estatal territorializábel durante os próximos dez anos, para saldar a débeda histórica en materia de infraestruturas.

II.3 AVANZANDO NA SOBERANÍA FINANCEIRA DE GALIZA

O incremento do autogoberno galego debe ir necesariamente parello ao avance da consecución da responsabilidade fiscal plena do noso país, xestionando e dispoñendo da máxima capacidade normativa sobre todos os tributos, unha vez territorializados, sen prexuízo da existencia dunha política redistributiva a nivel de Estado para ter en conta a situación real e de partida da nosa nación e as posibilidades de desenvolvemento autónomo e de exercicio da propia soberanía fiscal.

O BNG impulsará, por tanto, o avance de Galiza na súa soberanía financeira, demandará un novo sistema de financiamento autonómico, e un sistema de financiamento local que internalice a participación nos ingresos do Estado (PIE) e propiciará a integración plena desa transferencia nos orzamentos da Xunta de Galiza.

O BNG tamén levará a cabo as iniciativas precisas para seren executadas desde Galiza coas máximas potestades o conxunto do financiamento público e das políticas redistributivas do Estado e da Unión Europea, como único camiño de avanzarmos na converxencia real e na capacidade de decisión política da nosa nación.

II.3.1 Financiamento autonómico

O actual modelo de financiamento das comunidades autónomas reflicte unha visión uniforme do Estado, que nega a existencia de calquera outra nación que non sexa a española e fortalece a confusión interesada entre nación e Estado. Traslada, ademais, a falsa imaxe dun estado cun pretendido carácter solidario que lle achega recursos de xeito paternalista a quen non ten capacidade de se financiar por si propio.

Para o BNG, o autogoberno é inseparábel da autonomía fiscal, e Galiza ten capacidade financeira suficiente para se valer por si propia se contar cos instrumentos políticos e fiscais para se poder responsabilizar.

Fronte á idea da Galiza pobre, subvencionada por España e incapaz de se valer por si propia, a realidade amósanos que Galiza é un país que conta con enormes potencialidades, mais que foi empobrecido por moitos anos de políticas contrarias aos seus intereses, e que conta con recursos suficientes para sustentar servizos públicos universais de calidade e unha estratexia propia de progreso económico e social. Unha Galiza con máis poder de decisión é perfectamente viábel e capaz de ofrecer máis calidade de vida aos galegos e ás galegas e máis futuro ao país.

O BNG defenderá un novo sistema fundado na plena soberanía fiscal de Galiza, isto é, na distribución territorial dos tributos e na capacidade normativa e de xestión sobre estes, para o que deberá contar cunha axencia tributaria galega. Este modelo, compatíbel coa participación no sustento do Estado común en función de criterios pactados que teñan en conta distintas variábeis, non desbota que poida existir un fondo de equilibrio ou de redistribución para destinar especificamente aos que teñan unha renda inferior á media do conxunto. Esta proposta responde a unha concepción racional do Estado español, baseada na unión real en interese de todos, na transparencia, na autorresponsabilidade e na crenza nas propias capacidades.

Mentres non se acade este novo sistema de financiamento, o BNG traballará para que, no proceso negociador das reformas do actual sistema, o modelo de financiamento garanta, cando menos, a suficiencia financeira da facenda galega a partir dos tributos propios e da recadación territorializada de determinados impostos estatais (IRPF, IVE, impostos especiais e sociedades), de xeito que Galiza non teña que recorrer ao Fondo de Suficiencia. Para isto ser posíbel, o BNG demandará un incremento notábel nas porcentaxes de cesión destes tributos e propondrá a cesión do 90% do IRPF e do IVE, e do 100% para os impostos especiais.

No proceso de revisión do actual sistema de financiamento, o BNG demandará modificacións no cálculo das necesidades de gasto das comunidades autónomas. Así, propomos a creación de diferentes fondos específicos que teñan en conta o maior custo dos servizos na Galiza: un fondo para a dispersión, un fondo para a atención ás persoas residentes no exterior e un fondo para a divulgación da lingua e da cultura propias.

Por outra parte, o BNG demandará mecanismos que garantan o retorno a Galiza dos tributos satisfeitos noutros territorios por actividades desenvolvidas no noso país. Con tal fin o BNG propondrá a creación dunha axencia tributaria que xestione todos os tributos recadados na Galiza en que participe a Comunidade Autónoma.

II.3.2 Financiamento local

O sistema de financiamento local caracterízase por unha insuficiencia crónica dos recursos con que contan os concellos para faceren fronte ás demandas da cidadanía e ás crecentes necesidades de gasto. Esta é unha opinión común entre as persoas que teñen a responsabilidade política municipal e no ámbito académico que estuda a facenda local. O sistema fiscal local é un sistema pouco equitativo, ríxido, insuficiente e, en boa medida, regresivo.

O modelo actual, deseñado polo anterior goberno do PP, estableceu unha diferenciación entre concellos de máis de 75.000 habitantes e mais capitais de provincia ou Comunidade Autónoma e o resto dos munic-

pios. O 98% dos concellos galegos fica á marxe da cesión de tributos, sen existir ningún tipo de xustificación da causa de non todos os concellos poderen ser destinatarios desa cesión impositiva, e sen existiren razóns obxectivas, nin de necesidades de financiamento, nin de capacidade de xestión, nin de ningún outro tipo, que impidan que a cesión se faga para todos os concellos.

Os criterios de reparto que o sistema de financiamento local establece para a participación nos ingresos do Estado (PIE) non ten en conta a repercusión que sobre o custo da provisión de servizos exercen factores determinantes tales como a dispersión da poboación, a extensión territorial ou o avellentamento da poboación e ignora as propostas formuladas no seu día pola Federación Galega de Municipios e Provincias (FEGAMP) e mais polo propio Pleno do Parlamento de Galiza, na sesión do 3 de decembro de 2002, por instancia do BNG e co voto unánime de todos os grupos parlamentares.

O actual sistema de financiamento local supón un escenario con cidadáns e cidadás de primeira, as persoas residentes nunhas poucas grandes cidades, que gozan de máis e mellores servizos debido a que os seus concellos obteñen maiores ingresos, e cidadáns e cidadás de segunda, residentes nos concellos que non participan na cesión, que obteñen menos ingresos e, en consecuencia, teñen que gravar as persoas residentes con maiores impostos para faceren fronte aos mesmos servizos que viñan ofrecendo, como xa está a suceder coa elevación xeneralizada do IBI e das taxas municipais desde a entrada en vigor deste sistema.

Non compartimos, por tanto, o actual sistema de financiamento local, xa que é estruturalmente insuficiente, nega o papel das comunidades autónomas na organización da Administración local no seu territorio, non recolle o sentir das organizacións representativas das administracións locais galegas, non responde ás necesidades de financiamento da maioría dos concellos galegos e incrementa a presión fiscal local sobre o conxunto dos/as cidadáns/ás.

É por iso que o BNG considera necesaria e oportuna unha reforma integral do sistema de financiamento local, que debe pasar pola adecuación das bases á actividade económica local, por reforzar os principios de autonomía e suficiencia financeira das corporacións locais e, en definitiva, por procurar un financiamento máis independente para todos os concellos, nomeadamente para os máis pequenos.

No marco dun proceso de reforma da Administración local e de redistribución de servizos e funcións entre distintos niveis administrativos, en que os concellos están chamados a desempeñaren un papel cada vez máis importante, é de vital importancia a adaptación do sistema de financiamento local ás características e ás necesidades de cada territorio e a resolución simultánea dos dous procesos, de xeito que a asignación de recursos non condicione, de antemán, o mapa de competencias resultante.

Neste sentido, O BNG defenderá unha reforma do sistema de financiamento local que se oriente nas seguintes direccións:

- Modificar o actual sistema de Participación nos Ingresos do Estado (PIE), en dous sentidos:
 - a. Propiciar a integración plena da transferencia da PIE nos orzamentos da Xunta de Galiza e adaptar así a participación ás características do territorio e da organización local galegas.
 - b. Na determinación da contía total da transferencia da PIE deben incorporarse criterios que recollan o

maior custo dos servizos derivado da superficie territorial, da dispersión demográfica e do avellentamento poboacional.

- Permitir que sexan as leis de facendas locais de cada comunidade autónoma as que constitúan o marco de referencia do financiamento local no seu territorio. Neste sentido, o BNG promoverá a aprobación dunha Lei galega de facendas locais que operaría como referencia básica do financiamento municipal galego e que permitiría a creación dun fondo de financiamento local, que aglutinase a transferencia da PIE e a participación nos ingresos da Xunta de Galiza. Este fondo de financiamento local sería distribuído entre os concellos galegos conforme a criterios propios, que serían definidos na lei galega de facendas locais.

III. O AVANCE CARA A UN ESTADO PLURINACIONAL

Que o Estado Español recoñeza xurídica e institucionalmente o seu carácter plurinacional, pluricultural e plurilingüe é obxectivo básico do nacionalismo galego. Desde a sinatura da Declaración de Barcelona en 1998, o BNG vén traballando conxuntamente con outras organizacións políticas nacionalistas do Estado, en diferentes propostas que conduzan ao recoñecemento político-xurídico do carácter plurinacional do Estado español.

A ofensiva do PP para deslexitimar os procesos de avance do autogoberno e por impor una visión restritiva da Constitución, que negue a diversidade nacional e que se oriente á recentralización do Estado -que convive coa incapacidade do partido gobernante no Estado por formular e defender unha visión de Estado alternativa a esta visión excluínte- leva ao esgotamento e ao fracaso da súa proposta dunha “España plural”.

Ante este escenario e nestas circunstancias, o BNG, en colaboración coas outras forzas políticas integradas en Galeuscat, aposta por un modelo de Estado plurinacional, e pola necesidade de incardinar os actuais retos no marco dunha “Segunda Transición”. Así, o BNG, en paralelo coa demanda dun novo estatuto de Nación para Galiza, propondrá diferentes medidas e reformas na arquitectura xurídica e política do Estado de xeito que esta sexa máis acorde coa nosa condición de nación. Por tanto, o BNG promoverá unha reforma do Senado, do Tribunal Constitucional e do sistema de pensións, impulsará a participación galega nos organismos da Unión Europea e demandará unha circunscrición propia nas eleccións ao Parlamento europeo.

III.1 A REFORMA DO SENADO

Para o BNG, o Senado debe de ser unha cámara de representación das diferentes nacións e rexións do Estado. Velá a causa de propormos unha fonda reforma, que inclúa unha reforma constitucional, concretamente no seu título III, “Das Cortes Xerais”.

A nosa proposta compatibilizárase co respecto e co mantemento da participación das comunidades autónomas na configuración do Estado, así como co respecto á relación bilateral entre as comunidades e o Estado. A reforma afecta tanto ás súas funcións como á propia composición e forma de elección dos/as

senadores/as, á vez que reflicte algo imprescindíbel para o éxito da reforma que propoñemos: a realidade plurinacional, pluricultural e plurilingüe que se dá no seo do Estado e a concorrencia de “feitos diferenciais” que a propia Constitución enumera, como son a lingua e a cultura, a foralidade, a insularidade ou o dereito civil propio. A proposta do BNG inclúe as seguintes medidas:

Canto á súa composición, articularase un senado cuxa función e cuxa forma de elección estean vinculada ás comunidades autónomas e non ás provincias. Dado que o sistema actual de elección dos/as senadores/as é previo á cristalización do Estado das Autonomías, é precisamente por iso un sistema que debe entenderse como provisional e susceptíbel de se reformar. Este novo senado, segundo estes principios, estará conformado por senadores/as designados/as polos seus correspondentes parlamentos autonómicos.

Canto ás funcións lexislativas, propomos as seguintes reformas:

- Ampliar as iniciativas lexislativas cuxo procedemento debe iniciarse no Senado, isto é, aquelas en que este debe ser Cámara de primeira lectura. Serían, cando menos, as que enumeramos a continuación:
 - a. A elaboración ou a reforma de estatutos de Autonomía.
 - b. As leis do artigo 150 da Constitución, leis marco, leis de delegación ou transferencia e leis de harmonización.
 - c. A Lei orgánica do artigo 157.3 da Constitución, pola cal se pode regular o exercicio das competencias financeiras enumeradas no artigo 157.1, as normas para resolver os conflitos que puideren xurdir e as posíbeis formas de colaboración financeira entre as comunidades autónomas e o Estado.
 - d. A leis que establezan as bases estatais en materias asumidas polas comunidades autónomas.
 - e. As leis de transposición de normas europeas que incidiren no ámbito de competencias das comunidades autónomas.
 - f. As leis orgánicas de autorización de tratados polos que se atribúa a unha organización ou a unha institución internacional o exercicio de competencias derivadas da Constitución.
 - g. A Lei de fondo de compensación interterritorial, para dar así continuidade á situación actual, unha vez que o procedemento xa se inicia no Senado.

Para ese efecto, é necesario modificar o art. 74.2 da Constitución co fin de facer constar:

- a. Que todas estas leis iniciarán o seu procedemento no Senado.
 - b. Que as decisións das Cortes Xerais se adoptarán por maioría de cada unha das cámaras. Caso de non existir acordo entre o Congreso e o Senado, intentarase obtelo a través dunha comisión mixta composta de igual número de deputados/as e senadores/as que presentará un texto que será votado por ambas as cámaras.
 - c. Que se este último texto non o aproba o Senado, o veto deste terá, sobre estas leis, carácter absoluto, isto é, non decidirá o Congreso por maioría absoluta.
- Dar nova redacción ao art. 87.2 da Constitución, co obxecto de as proposicións de lei dos parlamentos autonómicos teren no Senado o debate previo da súa toma en consideración, sen prexuízo da súa posterior tramitación en primeira lectura na cámara que, en atención ao seu contido, corresponder.
 - Iniciar tamén no Senado o procedemento de autorización previa de tratados e convenios internacionais.
 - Ampliar os moi breves prazos para o Senado tramitar as iniciativas lexislativas, que pasarían a ser de

catro meses en lugar dos dous meses establecidos e de 40 días naturais no canto dos 20 días naturais, caso de se trataren de proxectos declarados urxentes.

- Esixir a maioría absoluta do Congreso para levantar o veto do Senado, salvo cando se tratar das iniciativas referidas no primeiro punto, en que o veto do Senado terá carácter absoluto.

Complétase a nosa proposta cos seguintes puntos:

- Recoñecer expresamente no texto constitucional a realidade plurilingüe do Estado.
- Facer explícito que corresponde ao Senado propor ou designar as persoas representantes das comunidades autónomas nos órganos constitucionais do Estado (TC, CGPJ, CRTVE) e en organismos reguladores (CNMV, CMT, CNE...).
- Estabelecer a posibilidade de os/as senadores/as das comunidades autónomas que teñen un “feito diferencial” poderen elaborar informes preceptivos cando entenderen que un proxecto ou proposición de lei afecta a este e tamén de poderen presentar un recurso de inconstitucionalidade cando xulgaren que un proxecto ou unha proposición de lei afecta aos seus “feitos diferenciais”. Así mesmo, aos/ás senadores/as destas comunidades autónomas recoñeceráselles o exercicio do dereito de veto, coa condición de representaren, cando menos, dous terzos dos senadores desa comunidade e de se entender que un proxecto ou unha proposición de lei afecta aos seus “feitos diferenciais”.

III.2 A REFORMA DO TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

O carácter centralista que destilan moitas das decisións do Tribunal Constitucional, ao apoiaren maioritariamente o exercicio de competencias estatais de acordo cun criterio restritivo para as competencias que lles correspondían en principio ás comunidades autónomas, teñen unha orixe directa no sistema de designación dos seus membros que, aínda que sufriu recentemente tímidos avances no referido á participación das comunidades autónomas, dista moito dun sistema de designación respectuoso co carácter plurinacional do Estado Español.

O Tribunal Constitucional ten que se adaptar ao carácter composto do Estado, en que a potestade lexislativa se reparte entre as Cortes Xerais e os parlamentos autonómicos e non pode actuar ao servizo dunha parte, como sucede, de facto, na actualidade. Eis a causa de o BNG considerar, por tanto, urxente e necesario reformar a Lei orgánica do Tribunal Constitucional e configurar a súa composición, as súas competencias e os seus ámbitos de actuación de acordo coa plurinacionalidade do Estado. Así, o BNG propón a reforma do Tribunal Constitucional con base nos seguintes criterios:

- Reforzamento da composición mixta (Estado-CCAA), e do carácter arbitral do TC.
- Equiparación da posición do Estado e das comunidades en relación ao efecto do recurso ou do conflito sobre a vixencia da norma impugnada (efecto suspensivo da interposición).
- Ampliación do ámbito de actuación do TC. Aos procedementos actualmente previstos na Lei orgánica do Tribunal Constitucional acrecentaranse:
 - a. Conflito negativo por se declarar o Estado incompetente para exercer atribucións en relación a unha comunidade.
 - b. Conflito por obstaculizar o Estado, por inactividade ou omisión, o exercicio de competencias autonómicas.

- c. Conflito para a reclamación do traspaso de medios e servizos.
 - d. Incidente de afectación de sentenzas.
- Ampliación dos suxeitos ou grupos (deputados/as ou senadores/as) lexitimados para a interposición de recursos de inconstitucionalidade.

III.3 UN SISTEMA DE PENSIÓNS QUE RESPONDA AO MODELO DE ESTADO PLURINACIONAL

Pasados case 30 anos de desenvolvemento do Estado autonómico, o principal programa social de carácter redistributivo, o sistema de pensións da Seguridade Social, continúa ancorado nunha concepción e nunha practica uniformizadoras e centralistas, sen se desenvolveren as previsións que a Constitución e o Estatuto de Autonomía de Galiza consideran sobre a participación autonómica na xestión do sistema.

En paralelo, nestes últimos anos, tanto os gobernos do PP como os do PSOE propiciaron políticas no ámbito social orientadas a recuperar espazos de intervención do Estado central en materias de competencia exclusiva das comunidades autónomas. A argumentación de fondo destas políticas susténtase na idea que o modelo de Estado autonómico, na súa concepción e no seu desenvolvemento, estaba cuestionando a cohesión social por considerar que é, precisamente, o Estado central o principal garante do principio de igualdade de todos/as os/as cidadáns/ás. O BNG non comparte esta concepción que cuestiona a capacidade do autogoberno de ser motor de innovación social, garantía de progreso e de igualdade real e efectiva de todos/as os/as cidadáns/ás, polo que afirmamos sen ningún tipo de complexos, que a maior e mellor autogoberno, máis e mellores políticas sociais.

O modelo emanado do texto constitucional considera que o Estado ten a competencia exclusiva da lexislación básica e réxime económico da Seguridade Social, sen prexuízo de executaren os seus servizos as comunidades autónomas. De feito, o Estatuto de Autonomía de Galiza inclúe expresamente como competencia autonómica o despregamento e a execución da lexislación estatal e a xestión do réxime económico da Seguridade Social. Porén, estas previsións do noso texto estatuario non se desenvolveron nestes case 30 últimos anos.

A argumentación que se utilizou para evitar o cumprimento da Constitución e dos estatutos en materia de Seguridade Social consistiu en lle dar solemnidade aos principios de “caixa única” e ao de “solidariedade financeira”. En ningún caso estes criterios foron modulados en función do principio constitucional de “autonomía política”. Neste sentido cómpre lembrarmos que o principio de “unidade de caixa” non existe como tal na Constitución e que foi incorporado ao ordenamento xurídico pouco antes da súa aprobación. Obviamente as consideracións políticas e legais do período preconstitucional, que levaron a plasmar o citado principio, foron superadas amplamente ao longo das últimas décadas.

Por tanto, o BNG demandará que os principios de “unidade de caixa” e de “solidariedade financeira” se acomoden ao principio de autonomía política e esixirá que Galiza teña capacidade para desenvolver a lexislación estatal e a xestión do réxime económico da Seguridade Social.

Finalmente, o BNG propondrá que os gobernos autonómicos teñan capacidade para adaptar o sistema de

protección social ás necesidades concretas das súas sociedades a través de políticas sociais propias. A uniformidade do sistema de pensións, ao non ter en conta a composición demográfica, os mercados de traballo, a realidade familiar, os custos da vida, a concentración urbana, a dispersión territorial ou a taxa de envellecemento específica etc., non garante pensións suficientes e dignas.

III.4 GALIZA NA UNIÓN EUROPEA

Para o BNG é fundamental a presenza de Galiza como nación nas institucións europeas. A pesar de se producir un avance na presenza de conselleiros/as autonómicos/as nos consellos de ministros sectoriais, a actual situación aínda dista moito de ser satisfactoria, polo que cómpre seguirmos avanzando cara a unha representación da nosa nación acorde a unha Europa dos pobos.

Alén diso, no ámbito idiomático, a oficialidade dunha variante do noso idioma como é o portugués dista moito de significar unha asunción real por parte das institucións europeas da diversidade lingüística existente no ámbito da UE. Neste sentido, o BNG demandará a oficialidade do galego na Unión Europea, impulsará o camiño emprendido cun memorando do Goberno español e o acordo para o galego poder ser utilizado en todas as institucións europeas.

En calquera caso, para incrementar a nosa presenza nas institucións europeas, en tanto que nacionalidade histórica, impulsaremos as seguintes medidas:

- Garantir a participación de Galiza nas delegacións do Estado, nos órganos e nas institucións da Unión Europea que traten cuestións relativas ás competencias exclusivas incluídas no noso estatuto de autonomía. Así mesmo, defenderemos a presenza de Galiza nos consellos de ministros da Unión Europea, formando parte da delegación do Estado.
- Garantir que se establezan mecanismos de consulta previa á Xunta de Galiza en relación ás reunións do Consello Europeo que traten ou deliberen sobre materias que afecten ao ámbito de competencias da nosa nación.
- Defender a lexitimación do dereito de intervención perante ao Tribunal Superior de Xustiza da Unión Europea, cando os nosos intereses ou as competencias exclusivas incluídas no Estatuto de Autonomía se viren afectadas por decisións ou por medidas tomadas polas institucións europeas ou polos estados membros e que violen o ordenamento xurídico comunitario.
- Garantir a participación, a intervención, a xestión e o control da Xunta de Galiza nos procesos de elaboración e aprobación de plans, programas e instrumentos de financiamento estrutural comunitarios que puideren beneficiar Galiza.
- Modificar a normativa aplicábel co obxectivo de o Goberno galego poder ser receptor directo dos fondos comunitarios que se xestionen no ámbito das súas propias competencias.
- Establecer os marcos xurídicos necesarios que permitan o desenvolvemento de mecanismos de cooperación transfronteiriza, mesmo coa realización de acordos permanentes e institucionais en todas aquelas materias que foren competencia galega.
- Garantir a plena integración do futuro corpo de policía galego nas organizacións, nos mecanismos e estratexias establecidas no ámbito da Unión Europea no marco das políticas de seguranza e cooperación policial (Espazo Schengen).

- Estabelecer mecanismos que permitan a participación do Parlamento galego no procedemento lexislativo, principalmente nas materias que afecten a competencias exclusivas, tal e como xa acordaron algúns estados como Bélxica.

III.5 CIRCUNSCRICIÓN ELECTORAL PROPIA AO PARLAMENTO EUROPEO

O modelo político do Estado español móvese nunha tendencia permanente cara ao centralismo e ao uniformismo. Trátase dun modelo que leva consigo un profundo deterioro das diferentes realidades das nacións que o integran, que non acepta a diversidade nacional ou intenta interpretala segundo a súa exclusiva perspectiva política.

O Estado español, cunha única circunscrición electoral, nega a plurinacionalidade e non se encadra nos parámetros europeos, xa que en cinco estados membros da Unión Europea (Bélxica, Francia, Irlanda, Italia e Reino Unido), o territorio estatal divídese en diferentes circunscricións electorais para as eleccións ao Parlamento europeo.

O BNG, desde a profunda vocación de construír a nación galega e de seguir a traballar pola Europa das nacións, avoga por unha circunscrición electoral propia ao Parlamento europeo. Así, promoverá nas Cortes Xerais a reforma legal necesaria para as próximas eleccións ao Parlamento europeo.

IV. AS PROPOSTAS POLÍTICAS DO BNG NO ESTADO

IV.1 POLÍTICAS SOCIAIS

IV.1.1 Política laboral e de fomento do emprego

O actual período de crecemento económico, tanto na Galiza como no Estado español, debe ser acompañado do incremento do emprego e da mellora das condicións laborais, polo que se deberán tomar medidas encamiñadas a estimular a creación de emprego, vinculándoas ao incremento da capacidade produtiva dos sectores económicos que tamén se caractericen pola súa contribución á creación dun emprego digno e estábel.

Para conseguirmos estes obxectivos, cómpren cambios estruturais en dúas direccións. Dunha banda, será prioritario mudar o réxime das relacións laborais, retomando unha regulación máis xusta socialmente coa finalidade de asegurar que a contratación indefinida sexa a regra xeral, que se reduzan as modalidades de contratación temporal e que se supriman os contratos laborais que supoñan precariedade laboral. Por outra parte, será prioritario someter a un maior control os procesos de externalización produtiva, que poña límites á subcontratación en cadea, e limite tamén as condicións de aplicación destas, pulando pola desaparición de todas as formas de contratas e subcontratas fraudulentas e polo incremento dos elementos de responsabilidade da empresa principal e dos dereitos colectivos. Deste xeito actuarase contra o princi-

pal elemento de precarización das relacións laborais e apostarase por fomentar a maior capacidade profesional dos traballadores e das traballadoras e o incremento da seguranza no traballo.

Para alén disto, dentro destes criterios de actuación xeral, o BNG propondrá e impulsará as seguintes actuacións:

- Demandará a transferencia a Galiza da inspección de traballo, tal e como recolle o vixente Estatuto de Autonomía.
- Incentivará, nas diferentes estratexias de emprego, a aplicación transversal da perspectiva de xénero, así como a consideración das características específicas das taxas de actividade-inactividade e emprego-paro femininos na Galiza.
- Modificará a lexislación relativa ás empresas de traballo temporal, para orientar a súa actividade exclusivamente cara a funcións moi especializadas ou non habituais nas empresas. Así mesmo, garantirase a igualdade de trato e non discriminación dos traballadores e traballadoras contratados polas ETT.
- Potenciará o papel dos servizos públicos de emprego nos seguintes aspectos:
 - a. Na intermediación laboral, mellorando o acceso a ofertas de traballo mediante diferentes técnicas de intermediación e orientación profesional, modernizando a gama de servizos e utilizando as novas tecnoloxías de información, coa intención de axustar deste xeito a oferta e a demanda de emprego.
 - b. Na atención personalizada a usuarios/as, co diagnóstico de necesidades individuais e co seguimento da persoa demandante de emprego no seu itinerario de procura de emprego.
 - c. Ofrecendo un maior abano de posibilidades para a formación e a reciclaxe, e adecuando estas ao perfil da persoa solicitante.
- Revisar as políticas de fomento do emprego, concentrando as axudas á contratación de emprego en colectivos específicos con altas taxas de desemprego, e vinculando o seu financiamento aos orzamentos xerais de Estado, e nunca aos fondos do Servizo Público de Emprego.
- Avanzar nun mellor reparto do tempo de traballo, como política creadora de emprego, incentivando a redución do horario semanal a 35 horas e limitando a realización de horas extraordinarias, cuxa retribución preferente será por medio de períodos de descanso equivalentes ao tempo extra traballado.
- Incrementar progresivamente do salario mínimo interprofesional, até o situar no criterio proposto na Carta Social Europea, que establece unha contía do 60% do salario medio neto.
- Ampliar a cobertura por prestación de desemprego, mellorando substancialmente os dereitos das persoas en desemprego: ampliación dos períodos de prestación contributiva por desemprego coa correlativa redución dos períodos traballados esixidos para ter dereito a subsidio; aumento das contías da base reguladora da prestación por desemprego no caso de parados ou paradas con responsabilidades familiares; tratamento equitativo na definición de rendas exentas para os efectos da percepción do subsidio; extensión da protección por desemprego a todas as modalidades contractuais laborais; inclusión no ámbito da protección por desemprego dos individuos que realizan traballos de investigación científica en institucións públicas ao abeiro de bolsas ou axudas; e restauración da obriga de aboar salarios de tramitación na súa integridade nos supostos de despedimentos improcedentes.
- Aplicar un plano global de acción contra a sinistralidade laboral, que comprenda a redución da temporalidade e o fomento do emprego estábel nos sectores que presentan maiores taxas de sinistralidade; a intensificación no control das actuacións das empresas e dos sectores que acumulan maior sinistralidade; a redución obrigatoria da xornada laboral nas actividades máis perigosas; o incremento das esixencias sobre condicións e lugares de traballo para garantir uns estándares óptimos de seguranza e saúde laboral; a implantación dun réxime de responsabilidade obxectiva da empresa titular do contrato principal

nos casos de subcontratación para evitar eludir responsabilidades; o incremento dos recoñecementos periódicos para avaliar a saúde dos traballadores e traballadoras; a posibilidade de acceso voluntario á incapacidade permanente derivada de enfermidade profesional para traballadores e traballadoras que desenvolven actividades penosas ou perigosas etc.

- Impulsar unha reforma do Estatuto dos traballadores para potenciar a negociación colectiva a nivel da Comunidade Autónoma, evitar a centralización das unidades de negociación, e, así mesmo, atribuír lexitimación para negociar nos grupos de empresa aos sindicatos máis representativos a nivel autonómico.
- Mellorar globalmente nas condicións de traballo dos empregados públicos, coa adopción das seguintes medidas: a compensación da perda de poder adquisitivo por medio de incrementos anuais superiores ao IPC coa correspondente dotación orzamentaria; o establecemento de cláusula de revisión salarial aplicábel de xeito automático nos anos de desviación do IPC; a actualización de conceptos retributivos; a consolidación do emprego estábel nas administracións públicas e a eliminación das limitacións á reposición de efectivos.
- Impulsar unha reforma legislativa que garanta por lei as variacións anuais do IPREM, de xeito que o seu incremento non sexa menor á suba real do IPC.
- Transferir a xestión íntegra da formación continua a Galiza, efectuando a territorialización completa das partidas que integran os fondos procedentes da cota de formación profesional dos traballadores e das traballadoras en activo, por medio de criterios obxectivos de reparto.
- O Estatuto do traballador autónomo supuxo un avance importante para os/as traballadores/as autónomos/as. O BNG impulsará o seu completo desenvolvemento normativo, e que este se faga en colaboración coas CCAA, nomeadamente no relativo aos dereitos colectivos e á protección social da persoa traballadora autónoma. Ademais, no Estatuto do traballador autónomo non se establece especificamente a prestación por desemprego para os/as traballadores/as autónomos/as. A única referencia a esta defínese na Disposición adicional cuarta, coa previsión de o goberno establecer un sistema específico de protección por cesamento de actividade para as persoas autónomas. Por tanto, o BNG impulsará as seguintes iniciativas:
 - a. Establecemento de prazos de cumprimento ao abeiro da citada disposición, para dar resposta a curto prazo ás necesidades de traballadores e traballadoras autónomos.
 - b. Establecemento da regulación específica de protección por cesamento de actividade, garantindo os principios contributivo, de solidariedade e de sustentabilidade financeira que responda ás necesidades deste colectivo.
 - c. Impulso e extensión dos dereitos de conciliación ás traballadoras e aos traballadores autónomos.
 - d. Impulso á mellora das condicións de determinados colectivos sectoriais.
- A extensión dos supostos de dereito a reserva do posto de traballo ás excedencias por coidado de persoas menores ou dependentes.
- A posibilidade de aproveitar o permiso de lactación acumulado durante o primeiro ano de vida da crianza, fixando a súa duración.
- A inclusión do dereito a solicitar flexibilidade de horario por motivos familiares ás persoas traballadoras que tiveren persoas dependentes ou menores de 12 anos ao seu cargo.

IV.1.2 Protección social

A evolución do financiamento público en materia de protección social no Estado español indica que aínda existe unha distancia considerábel a respecto da media europea. Aínda que nesta lexislatura se rexistraron avances positivos nesta materia, nestes momentos mantéñense diferenzas importantes na converxencia no ámbito social.

A alternativa do BNG baséase no reforzamento xeral do sistema público de protección social, xa que a vixencia do carácter público garante a responsabilidade colectiva e un control democrático sobre a xestión dos recursos destinados á cobertura das situacións de necesidade e ao incremento do benestar dos cidadáns e das cidadás, para alén de vincular a mellora das prestacións asistenciais á situación xeral da economía. A mellora na acción protectora que propón o BNG centrarase nos seguintes aspectos:

- Incrementar o gasto global en protección social até atinxir como mínimo, nun período de catro anos, o gasto medio en protección social no conxunto da Unión Europea. Así, proporemos unha mellora substancial das pensións, tanto das contributivas como das non contributivas. Impulsaremos tamén o incremento das pensións concedidas ao abeiro do extinguido Seguro Obrigatorio de Vellez e Invalidez (SOVI) e do Retiro Obreiro.
- Garantir a estabilidade do Fondo de Reserva, fomentar o investimento do fondo en débeda pública autonómica e local e rexeitar calquera intento de este fondo ser investido en valores de renda variábel.
- Revisar os coeficientes redutores de xubilación ás actividades que impliquen situacións de grande risco, esforzo físico, penosidade ou perigosidade.
- Propor, a respecto das xubilacións anticipadas, o coeficiente redutor do 4%, xa que este coeficiente ten un efecto recadatorio neutro no Sistema da Seguridade Social. Deste xeito eliminarase a excesiva penalización existente na actualidade a respecto das pensións nos casos de xubilación anticipada. Alén diso, evitárase o financiamento público de prexubilacións en empresas con beneficios.
- Defender a integración dos/as traballadores/as por conta allea do Réxime especial agrario no Réxime xeral, a través dun réxime transitorio para a equiparación das cotizacións. Porén, recoñeceranse as mesmas prestacións desde o inicio da integración.
- Acometer mudanzas no Réxime especial do mar para permitir a inclusión de todas as mariscadoras a pé, para estas cotizaren nun sistema acorde co traballo real e para lles garantir unha pensión digna ao remate da súa vida laboral.
- Mudar en profundidade a regulamentación da Seguridade Social das empregadas do fogar, equiparar a cotización e as coberturas ás existentes no Réxime xeral e recoñecer o dereito á prestación por desemprego.
- Regular os traballos perigosos ou penosos que realizaren traballadores e traballadoras por conta propia afiliados/as aos réximes especiais da Seguridade Social para permitir reducións na idade de xubilación e poderen acceder as persoas afectadas á xubilación anticipada.
- Implantar un salario social de ámbito universal para as persoas maiores de idade que non tiveren rendas e estiveren encadradas dentro dos colectivos con maior dificultade de inserción laboral: mozos e mozas, mulleres, maiores de 45 anos etc. Este salario estará vinculado ao cumprimento por parte da persoa beneficiaria dun itinerario de inserción laboral.

IV.1.3 Servizos sociais

Os servizos sociais son competencia exclusiva das comunidades autónomas, polo que o papel que ten que xogar a Administración xeral do Estado é o da súa promoción, o seu estímulo e a colaboración financeira para articular, en cada territorio, sistemas de protección social axustados ás necesidades e ás singularidades propias.

O BNG asume como prioridade colocar os servizos sociais como cuarto pilar do benestar, xunto coas pensións, o sistema sanitario e o educativo, xa que isto supón a garantía de todas as persoas poderen gozar dun nivel de acceso a bens e servizos baseados na igualdade de oportunidades, de normalización e participación na vida da comunidade. A construción do Sistema Galego de Benestar implica unha corresponsabilidade da Administración xeral do Estado para avanzar no seu desenvolvemento e na súa consolidación.

Para a implantación do servizo galego de autonomía persoal, o BNG demandará o desenvolvemento dun plan de financiamento que posibilite, por unha banda, continuar co pagamento da débeda histórica coa Galiza en materia de servizos sociais e por outra, dispor de recursos económicos suficientes para atender 91.000 persoas dependentes. É por isto que demandaremos que o Estado invista na Galiza un mínimo do 10% do total estatal destinado á atención da dependencia, de tal maneira que se teña en conta, por tanto, o maior custo na prestación deste servizo no noso país debido a que conta co maior índice de dispersión da poboación e cunha altísima porcentaxe de persoas maiores e con discapacidade. Deste xeito poderanse triplicar os servizos de teleasistencia domiciliaria, dispor de máis prazas residenciais até chegar ao 3,5 por cada 100 maiores de 65 anos, continuar na liña de crear máis servizos de proximidade como centros de día e axuda no fogar e ampliar o servizo de transporte adaptado como forma de achegamento das persoas dependentes aos servizos sociais e ás actividades básicas para a vida diaria.

Alén disto, a acción do BNG nas Cortes Xerais terá como obxectivos:

- Afianzar o papel dos poderes públicos na prestación de servizos sociais, reservando ás entidades privadas o papel de complementariedade coas políticas públicas e en función da súa planificación.
- Aumentar o gasto público en materia social para converxer con Europa tanto en porcentaxe sobre o total do PIB como do PIB per cápita.
- Demandar a potenciación dos servizos de prevención de dependencia, estimular a participación das persoas dependentes na vida da comunidade e procurar en todas as actuacións o maior nivel de integración e normalización social.
- Elaborar un plan financeiro para a provisión de servizos sociais ás comunidades autónomas que teña en conta as súas singularidades e onde se primen importantes factores como o avellentamento e a dispersión da poboación.
- Revisar o Plan concertado, logo de 20 anos da súa existencia, para o adaptar ás necesidades de provisión de servizos sociais ás corporacións locais.
- Reverter ás comunidades autónomas as contribucións dos/as cidadáns/ás a través do 052 do IRPF para entre os gobernos autonómicos e a iniciativa social poder configurar un verdadeiro sistema de servizos sociais cohesionado, integrado e de garantía pública.
- Colaborar coas comunidades autónomas no financiamento dos plans de pobreza e inclusión social, dirixidos a toda a cidadanía.

- Eliminar o requisito de residencia previa para as persoas emigrantes retornadas maiores de 65 anos na percepción de pensións non contributivas
- Facilitar ás comunidades autónomas recursos para articular un plan de actuación en materia de menores estranxeiros non acompañados que pase polo financiamento de medidas de integración social, formación para o emprego, inserción laboral e documentación inmediata para a súa inclusión social
- Estabelecer fondos que permitan crear conxuntamente coas comunidades autónomas e os concellos programas de modernización e de investimento tecnolóxico en materia de servizos sociais, entre outros, expediente único, informatización e rexistros e estatísticas actualizadas.

IV.1.4 Outras propostas de política social

O BNG defende unha alternativa política avanzada socialmente, que sexa vangarda na extensión de dereitos á cidadanía. Impulsaremos, por tanto, todas aquelas propostas que contribúan a pór fin e a corrixir as situacións de inxustiza social e desigualdade aínda existentes na nosa sociedade. Nesta liña incluímos as seguintes medidas:

- Despenalizar a eutanasia activa para casos diagnosticados como enfermidade terminal e irreversible, garantindo a súa asistencia no sistema público de saúde.
- Revisar as políticas sobre drogas e evitar o predominio dunha visión prohibicionista, regresiva e policial, actuando en diferentes ámbitos: a mellora da situación das persoas consumidoras e as súas familias, o aumento do orzamento dedicado ao tratamento de drogodependentes que desexaren abandonar a adicción, a integración da política de drogas na política xeral de consumo e sanidade, a derogación da normativa que sanciona o consumo de drogas, o fortalecemento da loita contra o tráfico ilegal de drogas a grande escala, cunha implicación seria dos poderes públicos na investigación e na persecución do branqueo de diñeiro e o inicio dun debate amplo para seren avaliadas as consecuencias da política seguida até o de agora e onde se formule a proposta dunha nova política sobre drogas realista en que se valoren alternativas que propugnan a distribución controlada polas autoridades públicas de determinadas substancias.
- Combater todo tipo de discriminación por razóns de orientación sexual, nomeadamente dentro das Forzas Armadas.

IV.1.5 Sanidade

O BNG defende un modelo de sanidade pública e universal, polo que se deberá garantir tanto o financiamento como a provisión dos servizos sanitarios, para reforzar o seu carácter público.

Será obxectivo fundamental do BNG garantir un financiamento suficiente da sanidade pública, incrementando significativamente o gasto público destinado aos servizos de saúde, dotando un soporte financeiro complementar do actual sistema de financiamento autonómico, e pulando polo recoñecemento das especificidades de Galiza cunha maior ponderación no financiamento do envellecemento e a inclusión da dispersión como factor de custo do servizo que permita sanear o actual déficit e asegurar a suficiencia dinámica do sistema, sen implicar a creación de novas figuras impositivas indirectas.

A consecución da igualdade efectiva no acceso ás prestacións sanitarias de todas as persoas e o fomento da súa calidade, así como o respecto ás competencias exclusivas de Galiza en materia sanitaria, guiarán a

actuación do BNG, que defenderá as propostas que se expoñen a continuación:

- Comprometerse na mellora dos parámetros de calidade do sistema público de saúde, incrementar o catálogo de prestacións a novas especialidades médicas (odontoloxía, oftalmoloxía etc.) e farmacolóxicas.
- Pular por unha maior capacidade de xestión das comunidades autónomas no ámbito farmacéutico: decisións sobre financiamento, fixación de prezos e condicións de uso dos medicamentos; participación directa na negociación coa industria farmacéutica sobre límites de gasto; fomento da investigación farmacéutica; capacidade de decidir sobre as receitas multiprescrición e retorno para Galiza das plusvalías derivadas da comercialización de medicamentos no noso país.
- Demandar a transferencia do corpo médico de institucións penitenciarias, coa finalidade de o integrar nun único sistema galego de saúde, así como do traspaso da titularidade dos bens inmóbeis vinculados aos servizos sanitarios que están integrados no patrimonio único da Seguridade Social.
- Defender a unidade de aseguramento na asistencia sanitaria, fronte á extensión de modelos alternativos aos servizos sanitarios públicos.
- Rexeitar novas fórmulas de copagamento, tanto na prestación de asistencia sanitaria como farmacolóxica.
- Impulsar por parte das autoridades sanitarias o financiamento dos métodos anticonceptivos e suprimir as dificultades de adquisición da pílula poscoital.
- Modificar a regulación dos supostos de obxección de conciencia do persoal sanitario para garantir os dereitos das persoas usuarias nos casos de anticoncepción, aborto e eutanasia.
- Mellorar a atención sanitaria das persoas afectadas polo VIH/SIDA e prestar especial atención ás políticas de prevención e de inserción social.
- Impulsar un cambio na política de prestacións farmacéuticas, coa participación de todos os axentes implicados, guiada polos obxectivos da eficiencia no uso dos medicamentos e da equidade no acceso á prestación, e que incorpore as seguintes medidas: revisión da listaxe de medicamentos financiados coa finalidade de ampliar o catálogo, de lle dar prioridade a dispensar medicamentos xenéricos, de fomentar envases que conteñan doses reducidas e de limitar as prácticas comerciais e publicitarias da industria farmacéutica.
- Fomentar a investigación biomédica -incluída a realizada con células nais- así como impulsar a súa defensa nas institucións internacionais, para a dirixir ao desenvolvemento de novos instrumentos diagnósticos e terapéuticos.
- Impulsar nos organismos internacionais competentes unha revisión da normativa sobre patentes biolóxicas e de produtos farmacéuticos, para recoñecer o dereito dos estados a produciren medicamentos en situacións de emerxencia sanitaria, e a poderen adquirilos a prezos doados de acadar.

IV.1.6 Vivenda

No último lustro asistimos a unha escalada de prezos na vivenda que fixeron inasumíbel para moitas persoas o acceso a unha vivenda digna, unha situación que afecta en especial mozos e mozas. As receitas do Goberno do Estado para reducir o custo da vivenda causaron o efecto contrario, e a excesiva confianza nun mercado inmobiliario desregulado provocou un maior esforzo por parte de moitos cidadáns e de numerosas cidadás para poderen ter unha vivenda, ao tempo que se favoreceu a especulación en beneficio dos oligopolios inmobiliarios. Mais, na actualidade, no noso país, estanse a producir avances na solución desta situación grazas á acción de Goberno do BNG na Xunta de Galiza.

Por todo isto, o BNG defenderá nas Cortes Xerais actuacións positivas en materia de vivenda para o noso país, como as seguintes:

- Defender o lexítimo exercicio pleno das nosas competencias exclusivas en materia de vivenda, solicitando a supresión do Ministerio de Vivenda.
- Defender o pagamento da débeda histórica en materia de vivenda, que se aproxima aos 80 millóns de euros.
- Acadar a completa territorialización dos fondos cos que actualmente se financia o plan estatal de vivenda, así como unha maior participación de Galiza no reparto dos fondos estatais para vivenda e reconsiderar os coeficientes de reparto entre comunidades autónomas, introducindo, para alén do índice de poboación e nivel medio de renda, outros criterios como o espallamento da poboación e o avellentamento do propio parque de vivendas.
- Ademais, o BNG promoverá a posta en marcha de políticas coordinadas que permitan que as administracións xoguen un papel importante na definición e na regulación do mercado inmobiliario e no financiamento das medidas de apoio ao acceso de vivenda:
 - a. Incremento dos fondos destinados á promoción pública de vivendas protexidas.
 - b. Fortalecemento, de acordo coas comunidades autónomas, da coordinación do Goberno do Estado coas CCAA para garantir a efectividade do Plan de vivenda e a modificación da regulación básica do plano vixente nos seguintes aspectos: fixación do prezo básico en función do prezo medio da vivenda en cada concello; o aumento da superficie computábel das vivendas protexidas nos casos de vivendas dedicadas á rehabilitación; dotar de maior flexibilidade a aplicación do plan por parte das CCAA; garantir que as vivendas protexidas non teñan que pagar no futuro xuros superiores ao 5 por 100; adoptar medidas condicionadas para o subsidio das unidades familiares que destinaren á adquisición de vivenda máis do 35 por 100 do conxunto da renda familiar; establecer unha liña especial de axudas ás promocións para uso propio en réxime de cooperativa ou xestionadas por entidades públicas ou privadas sen ánimo de lucro; considerar o apoio á diversificación tipolóxica da oferta de vivendas ou aloxamentos que dean satisfacción ás novas demandas sociais (mozos/as, familias monoparentais, unións de feito, persoas maiores etc.).
 - c. Creación de patrimonios públicos de solo, como sistema de regulación dos prezos do mercado do chan, cooperando coas distintas Administracións para que se impulsen en cada ámbito os patrimonios inmobiliarios públicos.
 - d. Dotación, de acordo coas CCAA, de parques de vivendas de aluguer de réxime público, incorporando incentivos fiscais aos promotores
 - e. Potenciación das medidas de rehabilitación de vivendas destinadas a residencia habitual, especialmente en núcleos históricos e no medio rural.
 - f. Modificación da lexislación patrimonial das administracións públicas para que, nos casos de alleamento de bens públicos que contén con edificabilidade segundo o planeamento urbanístico, se destinen preferentemente á promoción pública de vivenda protexida, tanto en réxime de propiedade como de aluguer.
 - g. Diminución da presión fiscal soportada polas persoas adquirentes na transmisión de vivendas que foren destinadas a residencia habitual.

IV.1.7 Igualdade

A posta en marcha dun novo marco lexislativo coa promulgación de leis de carácter estatal, como a Lei de igualdade e a Lei contra a violencia de xénero, supoñen un avance ao que o BNG contribuíu a través de propostas que axudaron a mellorar estes textos lexislativos.

A pesar de se produciren estes avances, as mulleres continúan a padecer unha situación de discriminación que obriga a reclamarmos garantías de todas as medidas aprobadas posúiren unha dotación económica axeitada e de os resultados da aplicación destas políticas seren revisados, avaliados e cuantificados, pois os informes socioeconómicos continúan a describir a persistencia dunha situación de discriminación social das mulleres.

A política levada a cabo polo Goberno español en materia de igualdade non conseguiu plasmar de xeito concreto a transversalidade que, a priori, parecía ser o fío condutor do deseño, da aplicación e da avaliación das políticas levadas a cabo no Goberno central, feito polo que, a pesar do avance que supuxo a aprobación das citadas leis, estas non foron capaces de combater a fenda salarial de xénero nin impediron que pervivian as diferenzas entre as mulleres do ámbito rural e do urbano. Mesmo as melloras nas políticas de conciliación da vida familiar, persoal e laboral, non se viron apoiadas coa dotación de fondos públicos necesarios para acadar a universalización de escolas infantís ou centros de día para dependentes, tarefa que si está a desenvolver o BNG desde o Goberno galego.

Do mesmo xeito, a reforma sobre medidas en materia de seguridade social aprobada no verán do ano 2006, non tivo un efecto neutro desde o punto de vista de xénero e prexudicou maioritariamente as mulleres, que se converten, polo feito de estaren nunha situación laboral máis precaria, nas principais destinatarias dunhas medidas que restrinxen e dificultan o acceso á pensión de xubilación, nas contías das pensións de incapacidade permanente total, mesmo na absoluta e na de grande invalidez.

O certo é que, na maioría dos casos, os proxectos lexislativos levados a cabo polo PSOE carecen dun financiamento amplo para lles dar cobertura, polo que o BNG demandará que as medidas lexislativas vaian acompañadas de medidas educativas e recursos económicos suficientes para as desenvolver.

O BNG está a conseguir importantes avances na consecución da non discriminación nin exclusión social mediante as políticas que está a aplicar desde o Goberno galego, que servirán de guieiro das súas propostas nas Cortes Xerais. O BNG impulsará que se planifiquen políticas dirixidas á igualdade real, que muden e melloren a situación das mulleres, que potencien a súa presenza activa nos distintos ámbitos da vida social e que favorezan as condicións persoais e colectivas que posibiliten ese cambio. Para iso, defendere-mos as seguintes medidas:

- Instar á reforma da lei sobre interrupción voluntaria do embarazo, despenalizando o aborto e promulgando unha nova lei de prazo que garanta o dereito das mulleres a decidiren libre e voluntariamente a interrupción do seu estado de gravidez dentro das dezaseis primeiras semanas de xestación, así como a súa asistencia na rede pública de saúde de xeito gratuíto e en todas as fases do proceso da interrupción. Será obrigatoria a existencia dun hospital público por área sanitaria co servizo funcionando como centro de referencia.
- Ampliar as medidas relativas á igualdade e no uso dos tempos familiares, laborais e persoais, a través dunha reforma normativa que inclúa:

- a. A ampliación do permiso parental, coa existencia dunha parte dese permiso susceptible de ser cedida e outra que non.
- b. A consideración como tempo cotizado para o efecto das cotizacións sociais para os/as titores e proxenitores desempregados/os ou inactivos/os, durante 6 meses desde a data do parto ou adopción, así como en todos os casos de excedencia por coidado de fillas e fillos menores e persoas dependentes.
- A lei estatal representou un avance na loita contra a violencia de xénero, mais tres anos despois da súa implantación detéctanse eivas importantes. De aí que continúe a ser necesario adoptar as seguintes medidas:
 - a. Realizar unha avaliación rigorosa do desenvolvemento da Lei 11/2004 orgánica integral contra a violencia de xénero e demandar o incremento do financiamento para poder levar a cabo as diferentes medidas que recolle esta lei.
 - b. Pór en marcha, tras a dotación orzamentaria suficiente, un xulgado específico de violencia de xénero en cada unha das sete cidades galegas.
 - c. Desligar o acceso aos recursos da vía penal. Ampliar os documentos de acreditación para acceder aos recursos, tanto de seguridade como económicos ou de atención, como se fixo na lexislación galega.
 - d. Reformar a normativa sobre Seguridade Social para permitir compatibilizar as axudas de subsidio por desemprego e as rendas mínimas por inserción social coas indemnizacións por responsabilidade civil que perciben as vítimas de violencia de xénero.
 - e. Modificar a lei de estranxeiría para incorporar as garantías de asilo das mulleres que sofren violencia de xénero no país de orixe ou no de residencia.
 - f. Garantir o acceso aos recursos das mulleres inmigrantes en situación de violencia de xénero.
 - g. Pór en marcha unha prestación económica por unha duración dun ano e de carácter mensual, a nivel estatal como substituto da prestación de pagamento único do art. 27 da lei integral estatal.
- Adoptar medidas para os medios de comunicación de titularidade pública e privada cumpriren o principio de non discriminación no tratamento da imaxe da muller.
 - a. Promover programas e publicidade institucional nos medios de comunicación públicos e estimular a emisión e a publicación nos medios privados, que incidan pedagoxicamente na necesidade de loitar contra a discriminación das mulleres e a violencia de xénero.
 - b. Promover o tratamento axeitado das noticias sobre violencia de xénero, para que as informacións velen polo dereito á intimidade das vítimas e das súas fillas e fillos e para que se agreguen pautas informativas dos recursos de prevención, de asistencia e de protección existentes.
- Impulsar as reformas normativas oportunas para eliminar as trabas que impiden ás mulleres accederen na actualidade á titularidade das explotacións agrarias se o seu cónxuxe xa figurar como titular doutra explotación agraria e promover a cotitularidade das explotacións agrarias familiares, de acordo co aprobado na última lexislatura.
- Modificar a Lei de cámaras de comercio para incluír a paridade como fórmula de acceso ao seu goberno para as mulleres empresarias e autónomas.
- Modificar a nomenclatura masculina da CNO-94 (Código Nacional de Ocupación) e incorporar as seguintes profesións: axente de igualdade, redeira e mariscadora.
- Garantir o control do uso da linguaxe non sexista nas publicacións, nomeadamente nos libros de texto, dicionarios etc., e deseñar medidas de sensibilización sobre o uso da linguaxe non sexista.

IV.1.8 Mocidade

O BNG trasladará ás Cortes Xerais do Estado as principais inqueanzas da mocidade galega e desenvolverá iniciativas encamiñadas a defender os intereses da xente nova. En particular, o traballo do BNG nas Cortes Xerais seguirá as seguintes liñas de actuación:

- Deseño de políticas de fomento do emprego xuvenil co obxectivo da creación de emprego estábel e nunhas condicións laborais dignas. Será un obxectivo prioritario a igualdade de condicións e oportunidades das mozas galegas.
- Reestruturación da formación continua co obxectivo de a adaptar á realidade sociolaboral da mocidade galega.
- Revisión do vixente plano de vivendas para se incluíren liñas de axuda específica á xente nova. Igualmente, demandarase a inclusión da mocidade dentro dos colectivos favorecidos para ter acceso a vivendas de protección oficial e o mantemento ou o incremento das axudas xerais para a compra de vivenda. Tamén se impulsará a adopción de medidas económicas e fiscais específicas para facilitar a constitución de cooperativas de vivendas por parte de xente moza
- Elaboración e regulamentación dun “Programa de vivenda de protección pública en réxime de aluguer” destinado á mocidade.
- Revisión dos criterios na concesión de bolsas de estudos co obxectivo de se ter en conta a realidade socioeconómica da mocidade galega.
- Impulso dunha reforma do Consello da Mocidade de España para permitir a participación das asociacións xuvenís con ámbito de actuación nas nacionalidades históricas.

IV.1.9 Emigración e inmigración

IV.1.9.1 Emigración

A política do BNG a respecto da emigración xirará arredor de dous eixes: retorno e igualdade real. Neste sentido, a participación do nacionalismo no Goberno galego está a contribuír a que se creen na Galiza as condicións económicas e sociais necesarias para permitir o retorno ao país dos galegos e das galegas que o desexaren.

A aprobación no Estado da Lei que regula o Estatuto da cidadanía no exterior, á que o BNG contribuíu positivamente, constituíu un avance no recoñecemento de dereitos para as persoas emigrantes, mais cómpre crearmos as condicións para esta non ficar nunha simple norma declarativa de dereitos sen mecanismos que permitan facer efectivo o seu cumprimento. É por iso que o BNG defenderá a aplicación de políticas prácticas que eliminen todos os obstáculos que dificultan o retorno e o agrupamento dos familiares na Galiza, e defenderá que o desenvolvemento regulamentario do Estatuto da cidadanía no exterior permita, de xeito efectivo, que os galegos e as galegas emigrados conten como cidadáns á hora de accederen aos servizos sociais e ás prestacións asistenciais básicas. Con esta finalidade, as liñas xerais das políticas que o BNG defenderá en materia de emigración serán as seguintes:

- Deseñar un plan de asistencia sanitaria e servizos sociais que permita cubrir as deficiencias dos sistemas sociosanitarios e de protección social dos países de acollida dos/as emigrantes galegos/as que non conten cun sistema sanitario con cobertura suficiente, a fin de garantir uns niveis asistenciais mínimos a todas as persoas emigrantes orixinarias da Galiza.

- Aclarar o réxime de exercicio dos dereitos políticos por parte dos emigrantes que posúan a dupla nacionalidade, conforme aos tratados internacionais e aos convenios de dupla nacionalidade.
- Difundir e promover acceso ao ensino da lingua e da cultura galegas nos centros galegos, permitir o acceso á obtención do CELGA nas institucións e organismos dependentes do Estado español no estranxeiro e incluír a lingua, a literatura e a historia de Galiza nos centros españois formativos abertos no estranxeiro para atender a instrución do alumnado de orixe galega.
- Esixir a inclusión regular da lingua galega na programación exterior de RNE e TVE, especialmente daqueles programas dedicados especificamente á emigración.
- Potenciar os mecanismos de participación institucional entre a emigración e a Administración, mellorando e complementando o papel que posúe actualmente o Consello da Emigración.
- Ampliar os medios humanos e materiais nas embaixadas e nas oficinas consulares, para axilizar a tramitación burocrática e dotar dunha información máis precisa e rápida as persoas emigrantes que solicitaren os servizos consulares.

IV.1.9.1.1 A reforma da LOREX

O BNG considera fundamental unha reforma da LOREX que permita o establecemento dun réxime electoral que supoña un avance no sistema democrático. Para iso, o BNG defenderá a reforma da LOREX para regular o sufraxio de acordo cos seguintes criterios:

- Nas eleccións a Cortes Xerais e ao Parlamento europeo, o dereito de sufraxio corresponderá ás persoas residentes en territorio estatal e, no caso das non residentes, a quen naceu ou residise un mínimo de anos en territorio estatal, sempre e cando non tiveren recoñecido este dereito no país da súa residencia.
- Nas eleccións locais a participación debe limitarse ás persoas residentes no municipio, de tal maneira que se inclúan as non comunitarias que residisen de forma permanente e continua nestes nos cinco anos anteriores á convocatoria. Nas eleccións autonómicas a participación limitarase aos/ás cidadáns/ás residentes en Galiza.
- Nas eleccións xerais e europeas a acreditación da condición de elector/a das persoas residentes ausentes faraa de oficio a administración electoral por medio do cruce de datos do censo cos estados en que estas persoas residan e promoverá, de ser o caso, a realización ou a modificación de convenios internacionais que a fagan posíbel.
- Modificarase o actual sistema electoral para establecer unha circunscrición electoral propia para as persoas residentes ausentes nas eleccións a Cortes Xerais. No entanto, e de conformidade co principio constitucional de representación proporcional, a distribución de escanos entre as diferentes circunscricións provinciais debe facerse en función do censo electoral, incluído o censo especial de residentes no exterior.
- Reformarase o procedemento electoral, de xeito que se equipare efectivamente o voto interior e o voto exterior a través da constitución de mesas e colexios electorais no exterior e do voto por correspondencia rogado para quen non vote de forma presencial.
- Regularase a campaña electoral no exterior.

IV.1.9.2 Inmigración

O desenvolvemento regulamentario da Lei orgánica sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España

e a súa integración social corrixiu, na práctica, as principais eivas da citada lei e constituíu un avance para os/as inmigrantes exerceren os seus dereitos fundamentais. Porén, o BNG defenderá que se afofunde no tratamento do fenómeno migratorio e apostará por un marco de integración social e de asunción positiva da pluralidade e pola dignificación do estatuto xurídico dos/as estranxeiros/as residentes no Estado español a fin de evitar a explotación laboral dos inmigrantes e erradicar xermolos de xenofobia. Para iso formularemos propostas de política migratoria que persigan:

- Fortalecer a seguranza xurídica en materia de inmigración, reducir a marxe de discrecionalidade da Administración e a indefensión que iso provoca nas persoas estranxeiras residentes.
- Recoñecer os dereitos e as liberdades fundamentais a todas as persoas residentes (entre outros os de reunión, asociación, sindicación, folga), así como os dereitos económicos e sociais plasmados na Constitución (educación, asistencia sanitaria, protección social ou acceso á vivenda).
- Garantir o dereito de asilo e acometer as reformas legais necesarias para as solicitudes presentadas seren atendidas e resolvidas conforme ao dereito internacional, por medio de procedementos específicos diferenciados.
- Garantir o dereito á integración lingüística e cultural das persoas inmigrantes, desenvolvendo os programas precisos de asesoramento e formación na lingua e na cultura de Galiza.
- Intensificar a cooperación activa cos países en situación de crise económica e social, a través da ampliación das partidas destinadas ao Fondo para a axuda ao desenvolvemento e o establecemento de relacións económicas e comerciais xustas que permitan o progreso económico e a creación de condicións favorábeis para a súa poboación poder emprender unha vida digna na súa propia terra.

IV.2 POLÍTICA EDUCATIVA E CULTURAL

IV.2.1 Educación non universitaria

Para o BNG, a educación é un servizo público esencial, cuxa prestación debe ser universal e gratuíta nos tramos obrigatorios e na educación infantil. Velaquí a causa de impulsarmos a concepción dun ensino público, laico e adaptado á realidade socioeconómica da Galiza e de demandarmos un considerábel incremento para a educación nos orzamentos xerais do Estado co obxectivo de acadar estes obxectivos.

A aprobación da LOE nesta lexislatura supuxo un avance positivo con respecto á anterior lei educativa, a LOCE, impulsada polo PP e que se definía polos elementos privatizadores e recentralizadores que contiña. A LOE supón un maior respecto ás competencias autonómicas fronte aos abusivos decretos de ensinanza mínimas do PP. Porén, a LOE aínda conserva algúns elementos negativos da LOCE, como o proceso privatizador, con concertos educativos na etapa infantil e no ensino postobligatorio, a equiparación de centros concertados cos públicos ou a permanencia da materia de relixión como oferta obrigatoria dos centros. Así, o BNG presentou a esta lei 159 emendas durante a súa tramitación.

O BNG propondrá as seguintes medidas para a vindeira lexislatura:

- Renegociar a débeda histórica en materia educativa, para facer efectivo o cumprimento dos compromisos contraídos con Galiza e para dotar o sistema educativo galego dos niveis de calidade necesarios.
- Impulsar medidas tendentes á gratuidade dos libros de texto, material didáctico, transporte escolar, acti-

vidades extraescolares e comedor.

- Transferir a Galiza as competencias plenas en materia de bolsas e axudas ao estudo, que comprenderá a regulación dos requisitos e baremos para a súa concesión, a xestión e a fiscalización, comprometendo as dotacións orzamentarias suficientes. Así mesmo, demandaremos un incremento nas dotacións destinadas a bolsas e axudas, co obxectivo de nos situarmos, nun prazo non superior a cinco anos, no nivel medio de gasto por estudante na Unión Europea. Xa por último neste apartado esixiremos que o número de estudantes con bolsa sexa a maioría do total.
- Transferir todos os centros educativos ou formativos situados na Galiza que aínda dependen da Administración Central.
- Instar á reforma da Lei orgánica da formación profesional e das cualificacións e eliminar as medidas que atentan contra a diversidade nacional, cultural e lingüística do Estado español e contra as competencias sobre ensino atribuídas ás comunidades autónomas para, precisamente, adaptalo a esa realidade plural. En especial, avogaremos pola competencia autonómica plena na elaboración dos planos de estudo e deseños curriculares, na selección e na formación do profesorado e pola vinculación do sistema de formación profesional ao sistema económico e produtivo máis próximo.
- Impulsar a oferta de ensino de lingua, literatura e historia de Galiza como materias optativas do bacharelato noutras comunidades autónomas.
- Excluir do ensino regrado o ensino da relixión confesional e iniciar a renegociación dos tratados e acordos co Vaticano, así como coas demais confesións relixiosas que asinasen convenios de similares características, para que a aprendizaxe da relixión sexa unha actividade complementar situada no ámbito das distintas confesións. Estudar unha alternativa ao ensino da relixión confesional que teña contidos sociais, históricos e culturais realmente aconfesionais. Evitar a presenza de simboloxía relixiosa nos centros docentes sostidos con fondos públicos.

IV.2.2 Universidade

Para o BNG, o ensino universitario debe ter un carácter público, onde se respecte a autonomía universitaria e se dote de financiamento suficiente, cun sistema de bolsas e axudas que permitan o acceso a toda a cidadanía, evitando a privatización encuberta a que os distintos gobernos estatais o queren conducir. Ao mesmo tempo, o modelo universitario debe ser acorde coa realidade plurinacional, pluricultural e plurilingüe do Estado.

Diante dos últimos pasos dados a nivel estatal na definición do novo marco en que se desenvolve o Sistema Universitario (LOU e reforma desta, decretos de graos e posgraos...), o BNG ve con moita preocupación o retroceso na concepción da universidade como servizo público, polo que impulsará medidas para que se inverta o proceso emprendido. Defenderemos, pois, a educación pública en todos os niveis, incluído por suposto o universitario e o ensino especial, particularmente os que imparten os conservatorios superiores de música...

Para este cometido, esixiremos a elaboración dun plano de financiamento que implique a achega por parte do Estado dos fondos necesarios para emprender unha converxencia real con Europa no terreo do Ensino Superior. Un EEES respectuoso cun modelo de Europa de nacións, en que a autonomía destas conte coas garantías suficientes, así como o respecto da propia autonomía universitaria. Desenvolveremos, pois, as

seguintes liñas de actuación:

- Defensa dunha nova reforma da LOU que defina claramente o modelo de universidade pública e elimine os enfoques centralizadores:
 - a. Supresión da ANECA e transferencia dos seus recursos e dos seus medios aos órganos de avaliación que cada comunidade autónoma determinar en exercicio das súas competencias.
 - b. Modificación dos mecanismos de acreditación do profesorado regulados na LOU co fin de os substituír por sistemas de acceso á función pública docente transparentes, obxectivos e respectuosos coas competencias autonómicas e coa autonomía universitaria.
- Incremento do financiamento das universidades públicas co fin de previr a súa privatización encuberta e de facilitar a súa integración nos espazos europeos de investigación (ERA) e de ensino superior (EEES) e facilitar a participación de proxectos das universidades galegas no Programa marco de I+D+i da UE. Débese tomar coma base da discusión a previsión da conferencia de reitores dun 1,5% do PIB para o financiamento das universidades.
- Transferencia á Xunta de Galiza das competencias e dos medios materiais da UNED, da Universidade Internacional Menendez Pelayo e das institucións dependentes do CSIC radicadas en Galiza.
- Modificación, con respecto ao profesorado universitario, do sistema de recoñecemento da investigación (sexenios) co fin de o substituír por un sistema transparente, con obxectivos específicos para cada área de coñecemento e respectuosos coas competencias autonómicas e coa autonomía universitaria. Así mesmo, demandarase a mellora das condicións retributivas e a esixencia da incompatibilidade entre a docencia na universidade pública e en calquera centro privado.
- Garantía de que a carreira investigadora poida desenvolverse en condicións adecuadas velando polo recoñecemento de dereitos laborais e sociais e establecendo mecanismos que promovan a estabilidade laboral e a promoción profesional. Pularase pola conversión das bolsas de investigación en contratos de traballo.
- Incremento da porcentaxe de representación nos órganos da universidade recoñecidos na LOU a estudantes e PAS.
- Transferencia á Xunta de Galiza dos recursos da AECl para cooperación universitaria internacional (programas PCI) e outros medios necesarios para a súa xestión.
- Nova política de bolsas e taxas:
 - a. Transferencia das bolsas á Xunta de Galiza, tal e como o negociou o BNG co Goberno central.
 - b. Incremento dos recursos dedicados a bolsas para os novos estudos de grao e de posgrao, mellorando a súa dotación para recuperar a perda de poder adquisitivo dos últimos anos
 - c. Definición dunha nova política de prezos públicos para estudos de grao e de posgrao, que conxele o incremento que se vén producindo nos últimos anos, promovido desde o Goberno central coas marxes que permite de subas de taxas.
 - d. Incremento das axudas á mobilidade Erasmus e con terceiros países, favorecendo a dotación para as persoas que na actualidade son bolseiras do MEC.

IV.2.3 Cultura

A diversidade cultural e lingüística existente no Estado español non ten un correlato na política cultural deseñada desde o Goberno central. Esta continúa a responder a unha visión uniforme do Estado e a súa aplicación serve como instrumento para fortalecer a asimilación, no canto de potenciar a cultura diferen-

ciada en atención á realidade plural do Estado. Ademais de respectalas con lealdade, o Goberno central debe fomentar as culturas nacionais como a galega, expresión de riqueza e diversidade cultural. Por tanto, o BNG, tendo en conta realidade pluricultural do Estado e o reparto competencial vixente, considera acaído propoñer a supresión do Ministerio de Cultura.

No ámbito do patrimonio cultural e histórico, a Administración xeral do Estado continúa a aplicar as dotacións procedentes do 1 por 100 cultural sen ter en conta a opinión de Galiza, o que causa descoordinación na protección e na rehabilitación do patrimonio. Os museos, os arquivos e as bibliotecas de titularidade estatal situadas no noso país presentan aínda moitas carencias das que o Estado é o responsábel pola débeda histórica existente neste ámbito.

O BNG esixirá que mude a actitude mantida até o de agora desde os distintos gobernos centrais de minorar a cultura e a lingua galega e apostará pola adecuación da política nesas materias á plural realidade histórica, cultural e lingüística do Estado. De acordo con estes principios, propomos:

- Impulsar a colaboración coa Xunta de Galiza para a rehabilitación do patrimonio histórico-artístico (mosteiros, igrexas, pazos etc...), en que se deberá aplicar o 1% cultural conforme ás prioridades establecidas pola Xunta de Galiza.
- Valorar, na negociación do traspaso da titularidade de museos, arquivos e bibliotecas, a débeda histórica en materia cultural e a transferencia do crédito necesario para o pagamento do canon de préstamo das bibliotecas estatais.
- Promover as propostas do “Arsenal e Castelos da Ría de Ferrol”, a “Ribeira Sacra”, “Ancares” e “Camiños de Santiago do Norte” como candidaturas á declaración de Patrimonio da Humanidade. Así mesmo, promoverase a candidatura das tradicións orais galego-portuguesas para a súa inclusión na listaxe do Patrimonio Oral e Inmaterial da UNESCO.
- Incluír no Plan de castelos as actuacións necesarias para a consolidación, a conservación e a restauración das fortalezas históricas galegas e axilizar as dotacións orzamentarias precisas para intervenir naqueles castelos que presentan un estado máis precario.
- Contribuír á protección e á posta en valor do patrimonio subacuático galego, co máximo respecto ás competencias da Galiza na materia.
- Recuperar para usos socioculturais os edificios militares en desuso, promovendo a elaboración entre a Administración central, autonómica e local dun plan para a transferencia dos espazos urbanos sen interese e/ou uso para Defensa.
- Transferencia do Instituto Padre Sarmiento, dependente do Consello Superior de Investigacións Científicas, dada a súa condición fundacional de institución galega.
- Instar á dixitalización e ao traslado de todos os fondos documentais galegos depositados nos arquivos estatais ao Arquivo Nacional de Galiza.
- Reclamar o traslado ao Arquivo da Rexión Militar do Noroeste con sede en Ferrol da documentación depositada no Arquivo Xeral da Mariña Española e no Servizo Histórico da Armada que fora enviada desde os arquivos militares situados na Galiza.
- Reclamar a presenza do Goberno galego, mediante a consellaría con competencias na materia, en todas as entidades instrumentais do Ministerio de Cultura, en especial nos órganos reitores do INAEM, Instituto Cervantes, Sociedade Estatal de Conmemoracións Culturais, Sociedade Estatal de Acción Cultural no Exterior e Instituto de Cinematografía e Artes Audiovisuais. Esixírase tamén un incremento do gasto do INAEM en Galiza.

- Coñecer e promover a nosa cultura no Estado debe ser un compromiso do Goberno central. O Ministerio de Cultura deberá programar, en colaboración coa Xunta de Galiza, unha ampla oferta cultural galega fóra de Galiza, en especial nos institutos Cervantes, sen prexuízo da promoción exterior que desenvolva a Xunta de Galiza.
- Promover a revisión do Acordo sobre o sistema de representación autonómica nas formacións do Consello da UE de 2004, para ter representación propia e efectiva en todos os foros e institucións comunitarios en que se debatan asuntos culturais e audiovisuais. Así mesmo, teremos voz propia nas reunións relativas á aplicación da convención sobre a protección e promoción da diversidade das expresións culturais, adoptada pola Conferencia Xeral da UNESCO en París no 2005.
- Insistir na revisión das políticas económicas para lle dar un tratamento específico aos consumos culturais, na liña da estratexia de Lisboa. Neste sentido, impulsaremos a mellora dos incentivos e dos beneficios fiscais aplicábeis ás industrias culturais, e promoveremos a revisión da fiscalidade da cultura, que estimule a súa produción e consumo e, por tanto, o acceso á cultura de toda a cidadanía.
- Impulsar a dixitalización e o acceso en liña do material cultural galego, para un aproveitamento xeneralizado da cidadanía.
- Demandar a axilización da construción da biblioteca e do arquivo de Ourense e do proxecto de construción do novo arquivo provincial de Pontevedra. Ao tempo, esixírase financiamento por parte do Estado da nova biblioteca de Vigo.

IV.2.4 Lingua

Nestes case trinta anos de cooficialidade, conséntase a negación, por parte dos diferentes gobernos do Estado, de asumir consecuentemente a diversidade lingüística do Estado español, o que se traduce nas escasas disposicións para favorecer a cooficialidade no seu ámbito: na Administración periférica do Estado, na Xustiza, os medios de comunicación de titularidade pública etc... A actitude do Goberno caracterízase por unha falta de vontade para apoiar decididamente o impulso e a difusión de todas as linguas do Estado. Boa proba disto é a diagnose elaborada pola UNESCO sobre as linguas minoritarias, plasmada no Atlas das Linguas do Mundo, onde a lingua galega aparece como un dos idiomas en perigo de desaparición. Para avanzarmos no recoñecemento real do carácter plurilingüe do Estado, o BNG propón:

- Garantir o cumprimento no Estado español da Carta europea das linguas rexionais ou minoritarias, que o Congreso dos Deputados ratificou por unanimidade no ano 2001.
- Garantir a aplicación na Administración xeral do Estado en Galiza do artigo 54.11 da lei 7/2007, do Estatuto básico do empregado público, que establece o dereito cidadán a ser atendido en galego. A Administración debe garantir a capacitación lingüística das empregadas e dos empregados públicos para se expresaren en galego.
- Garantir o respecto pola toponimia oficial galega e aplicala en todas as rotulacións, impresos, informacións etc., dependentes de administracións ou empresas públicas estatais, posto que son varios os organismos que incumpren a legalidade vixente (Dirección Xeral da Policía na expedición de novos pasaportes, páxina web de FEVE, rotulación de estradas dependentes do Estado etc.).
- Esixir a RTVE que, dentro da súa consideración de servizo público na Galiza, manteña un uso do galego de acordo coa súa realidade legal e oficial, concretamente:
 - a. Que recupere unha emisora de RNE en galego (Radio 4).

- b. Que incremente as desconexións de RNE e TVE para Galiza, que potencie a produción propia nos centros territoriais e contidos relacionados coa vida social, cultural e política galega.
- c. Que, na emisión dixital, TVE ofrezca versión en galego de todas as películas, retransmisións deportivas e espazos infantís e xuvenís.
- Corrixir a situación actual do galego nas páxinas web da maioría dos ministerios e organismos dependentes do Estado, xa que na actualidade, ou non existe versión en galego, ou esa versión non funciona, ou presenta defectos graves ou só supón unha tradución parcial e non actualizada.
- No relativo á Administración de Xustiza, é urxente cumprir as recomendacións do Consello de Europa en 2005, que son as seguintes:
 - a. As autoridades xudiciais criminais, civís e administrativas galegas levarán a cabo os procedementos en galego tras a petición dunha das partes.
 - b. A Administración de Xustiza garantirá a efectividade do dereito das partes a empregar a lingua galega nos procedementos civís, criminais ou doutra caste.
 - c. Asegurar que as partes dun procedemento son informadas especificamente da obriga das autoridades xudiciais na Galiza de levar a cabo os procedementos en galego se unha das partes así o solicitar, en conformidade cos compromisos adquiridos polo Estado Español baixo o artigo 9 da Carta.
 - d. Desenvolver as medidas necesarias para aumentar a proporción de persoal xudicial que use o galego como lingua de traballo nos tribunais, especialmente entre xuíces e fiscais.
 - e. Deseñar e realizar programas de formación apropiados para o persoal xudicial así como para os/as avogados/as.
- Impulsar o emprego da lingua galega no ámbito dos rexistros da Propiedade e Mercantil e reformar, para conseguir este obxectivo, a normativa rexistral e hipotecaria de tal maneira que se permita que os asentos se inscriban na lingua orixinal dos documentos presentados.
- Reclamar a utilización do galego e das outras linguas cooficiais do Estado no Congreso e no Senado.
- Garantir que exista versión en galego dos impresos, dos formularios, das informacións, dos anuncios e das rotulacións dos organismos, das sociedades e das empresas dependentes da Administración estatal na Galiza, con especial atención aos formularios da Axencia Tributaria e á documentación da UNED.
- Garantir que a publicidade institucional da Administración do Estado se realice, cando menos, en lingua galega.
- Garantir a recepción das radios e televisións portuguesas na Galiza
- Levar a cabo accións encamiñadas ao fomento do coñecemento da lingua portuguesa, tales como garantir a recepción das radios e das televisións portuguesas e esixir a realización dun convenio bilateral co Estado portugués en materia lingüística para Galiza. Alén disto, o BNG demandará ao Goberno central que facilite e financie programas de intercambio cultural da nosa nación cos países lusófonos.

IV.2.5 Deporte

O BNG impulsará nas Cortes Xerais políticas encamiñadas a que o deporte acade a importancia social e educativa que debe ter como actividade fundamental para o desenvolvemento integral das persoas, para o que propondrá a adopción de medidas como:

- Traspasar a Galiza a xestión dos fondos públicos e as subvencións en materia de fomento deportivo e infraestrutura deportiva destinados a Galiza, territorializando as dotacións orzamentarias do Consello Superior de Deportes, para garantir unha maior eficacia e equidade na súa distribución.

- Reducir a presenza en Galiza da Administración xeral do Estado no ámbito deportivo, para fomentar as políticas propias sen inxerencias neste eido.
- Asegurar un funcionamento democrático das federacións deportivas e regular dun xeito máis racional o papel das distintas federacións deportivas na formación deportiva e no apoio aos novos valores deportistas.
- Articular a participación das seleccións deportivas galegas en competicións internacionais e a representación das federacións deportivas galegas nos organismos deportivos internacionais de xeito directo.
- Acadar centros de alto rendemento deportivo modernos e eficaces para o noso país, de xeito que as e os nosos deportistas non teñan que se ver obrigados a emigraren para completar a súa tecnificación deportiva.
- Impulsar o deporte e a actividade física dentro do propio sistema educativo.
- Impulsar a igualdade de xéneros a través do deporte e promocionar o deporte feminino, tanto no deporte de competición como de alto nivel.

IV.3 POLÍTICA MEDIOAMBIENTAL

O ambiente está a sufrir continuas agresións a consecuencia dun modelo produtivo que deixa nun segundo plano o desenvolvemento sustentábel e que xerou problemas como os seguintes:

- Contaminación atmosférica.
- Cambio climático, co efecto invernadoiro motivado pola destrución da capa de ozono.
- Esgotamento da auga doce e a súa acidificación.
- Aumento da acidez dos chans.
- Contaminación das augas e do solo.
- Uso abusivo de praguicidas e fertilizantes.
- Gran cantidade de residuos industriais, sanitarios, urbanos, agrícolas e gandeiros non tratados.
- Perda de biodiversidade.
- Deforestación e desertización.

O BNG, consciente da gravidade desta situación, defenderá nas Cortes Xerais unha política activa na defensa e na conservación ecolóxica. Con esta finalidade, e no ámbito das competencias estatais en medio ambiente, o BNG exercerá unha actuación que aposte polo desenvolvemento sustentábel, pola satisfacción das necesidades presentes sen comprometermos a dispoñibilidade de recursos para as xeracións futuras. Nesta liña promoveremos a adopción das seguintes medidas:

- Manter o compromiso coas medidas tendentes á redución dos gases con efecto invernadoiro e instar o Goberno para intensificar a súa defensa a nivel internacional a prol da adhesión e da aplicación do Protocolo de Kioto, segundo os prazos acordados en Bali.
- Defender o cambio de modelo enerxético, coa substitución progresiva das enerxías contaminantes por renovábeis.
- Impulsar estratexias que leven as industrias a minimizaren a xeración de residuos e a incrementar a eficiencia e o aforro enerxético.
- Estabelecer gravames fiscais ás empresas que utilicen sistemas contaminantes nas súas actividades industriais.
- Defender a non-proliferação da enerxía nuclear, opóndose a calquera tentativa de volver á construción de novas centrais nucleares no Estado español.

- Afondar no seguimento e no control das emisións de compostos químicos polas industrias para evitar problemas nos ecosistemas.

VI.3.1 Mellora ambiental de Galiza

Ademais dos citados obxectivos globais, o BNG defenderá o impulso de políticas que permitan a eliminación dos problemas ecolóxicos máis específicos de Galiza como os continuos vertidos de petróleo e axentes contaminantes no mar, os incendios forestais, a localización de fabricas contaminantes e/ou con mal manexo de residuos etc.

O BNG defenderá, no ámbito das competencias estatais, a aplicación de políticas orientadas a preservar a diversidade ecolóxica de Galiza e a impulsar a utilización dos recursos sen que muden de xeito irreversible ou substancial as características do noso medio. É por isto que o BNG promoverá:

- A transferencia de todas as competencias sobre as augas continentais que discorran por territorio galego, as relativas á loita contra a contaminación mariña, así como concretar o traspaso do Parque Nacional Illas Atlánticas.
- O impulso e o remate da recuperación ambiental do litoral afectado polo vertido do “Prestige”, incluíndo a limpeza dos fondos mariños e executando plans específicos de repoboación que restauren a biodiversidade.
- O impulso dos plans para o saneamento integral das rías galegas, mediante convenios entre a Xunta e o Ministerio de Medio Ambiente.
- A construción de centros de almacenamento na costa galega, dotados de medios materiais e persoal especializado dabondo, así como de instalacións para a recepción de refugallo e substancias contaminantes, co obxectivo de posibilitar unha retirada rápida de vertidos contaminantes ao mar.
- A defensa dentro das competencias estatais, da construción das estacións depuradoras de augas residuais na Galiza.
- O impulso do soterramento dos tendidos de alta e media tensión que discorran á beira de núcleos de poboación.

IV.4 POLÍTICA DE INFRAESTRUTURAS E TRANSPORTE

Galiza viña padecendo un atraso histórico a respecto da realización de infraestruturas no seu territorio, o que impediu que tivese un desenvolvemento económico parello a outras zonas do Estado e de Europa. Esta situación obedeceu a deseños de políticas discriminatorias co noso país, que foron consecuencia da falta de peso político no conxunto do Estado.

O inicio da VIII lexislatura nas Cortes Xerais do Estado non significou, nun primeiro momento, unha mudanza desta situación, xa que o goberno do PSOE, nos orzamentos para o 2005, planificou uns investimentos en Galiza que supoñían unha porcentaxe do 5'30% sobre o total do Estado. Foi no momento en que o BNG foi determinante nas Cortes cando comezou a se corrixir esta situación, de tal maneira que nos últimos anos da lexislatura se incrementou o ritmo de investimento do Estado en Galiza, grazas á presión exercida polo BNG nas negociacións mantidas co Goberno central para a aprobación dos orzamentos

xerais do Estado nos tres últimos exercicios, onde o BNG conseguiu un sobreinvestimento de máis de 200 millóns de euros nos investimentos do Estado no noso país. O fito culminante deste proceso foi o feito de o BNG conseguir nos orzamentos do Estado para o 2008 que o investimento en infraestruturas para Galiza sexa superior ao 8% do previsto para o conxunto do Estado, superando os 2.000 millóns de euros e iniciando unha tendencia que, de se consolidar, permitirá saldar, nun período de dez anos, a débeda histórica que mantén o Estado coa nosa nación en materia de infraestruturas.

O BNG defenderá que este ritmo de investimento en infraestruturas na Galiza se manteña e mesmo que poida incrementarse, mais para iso é necesario acadar unha forte presenza do nacionalismo galego nas Cortes Xerais do Estado, para permitir que o BNG sexa decisivo e poder, deste xeito, condicionar a política do Goberno central en relación a Galiza, o que constituirá unha garantía tanto para acelerar os prazos de execución das grandes infraestruturas pendentes como para acometer novos proxectos.

En síntese, a acción política do BNG nas Cortes do Estado terá como obxectivo a execución do Plan Estratégico de Infraestruturas e Transportes (PEIT), tendo en conta as necesidades de Galiza e orientándose, con carácter preferente, cara á programación daquelas infraestruturas que sirvan para a cohesión territorial do país. Con todo será tamén prioritario axilizar a realización das comunicacións de Galiza co Norte de Portugal, a cornixa cantábrica e a meseta e obter do Estado os compromisos orzamentarios que a posibilitaren.

IV.4.1 Ferrocarrís

O BNG traballou arreo nas Cortes Xerais para que os prazos e os compromisos orzamentarios en relación coa modernización ferroviaria de Galiza se fosen concretando de maneira cada vez máis clara en función de prioridades na execución e cun deseño adecuado. Nos tres últimos anos avanzouse nos compromisos orzamentarios e na execución de obras. Porén, fica moito por facer para que se poida albiscar un horizonte temporal certo no remate de todos os itinerarios denominados de alta velocidade. Sen esperarmos a contar con estes itinerarios totalmente executados, o BNG optou por defender xa a mellora dos servizos ferroviarios dentro de Galiza e os de longo percorrido, a pesar das limitacións de infraestrutura. O BNG continuará na vindeira lexislatura esixindo o mantemento dun ritmo de investimento que garanta os obxectivos que se describen a continuación.

IV.4.1.1 Execución de infraestruturas.

- Inicio das obras no tramo de conexión coa Meseta, Lubián-Ourense, no ano 2008 coa finalización da plataforma e da vía no ano 2012.
- Inicio das obras do tramo Vigo (saída sur)-fronteira portuguesa no 2008-2009, co compromiso de que a conexión con Porto estará operativa en 2012-2013.
- Execución da partida orzamentaria para 2008 no subtramo Ferrol-Betanzos e garantía de continuidade das obras neste subtramo e/ou o subtramo Betanzos-Uxes en 2009, coa finalización destas en 2012.
- Acelerar os trámites administrativos en curso dos tramos Ourense-Lugo-A Coruña, Ourense-Vigo e Ponferrada- Monforte, de forma que se poidan comezar as obras nestes itinerarios a partir de 2009 e cun horizonte temporal de execución que non ultrapase o 2015.

- Definir o denominado corredor do Cantábrico en territorio de Galiza co inicio de obras durante a lexislatura.
- Construír os accesos ferroviarios aos portos exteriores de Ferrol e da Coruña e anovar os accesos por tren no resto dos portos de competencia estatal.
- Elaborar un plan de acceso ferroviario a Polígonos Industriais situados nas proximidades das infraestruturas ferroviarias.
- Negociar a transferencia de tramos do ferrocarril convencional abandonados pola execución das novas infraestruturas, concretamente o itinerario Vilagarcía-Santiago ao seu paso pola Escravitude, por Padrón, por Pontecesures e por Catoira.
- Iniciar os traballos de electrificación dos itinerarios de alta velocidade a partir de 2008, de maneira que existan tramos coherentemente electrificados en territorio galego no horizonte de 2012.

IV.4.1.2 A mellora dos servizos

- Estabelecemento dos servizos de proximidades nas áreas metropolitanas Vigo-Pontevedra, A Coruña-Ferrol, Santiago-Vilagarcía, Lugo-Sarria-Monforte- Ourense-O Barco.
- Existencia dun plan de mellora dos servizos ferroviarios inter-cidades na Galiza, especialmente nos itinerarios máis desatendidos: Santiago-Ourense, Ourense-Lugo, A Coruña-Ferrol-Lugo, Vigo-Ourense e Vigo-Porto, con dotación de novo material por Renfe e optimización dos recursos humanos.
- Mellora progresiva de todos os trens de longo percorrido a Madrid, Barcelona e Euskadi, aproveitando a posta en funcionamento de itinerarios de alta velocidade e coa dotación de material adecuado para gañar en confort e en tempo de viaxe, de forma que os usuarios vaian notando paulatinamente estas melloras.
- Acondicionamento da liña de FEVE en Galiza, coa duplicación e coa electrificación do tramo de proximidades Ferrol-Xuvia, o acceso a portos e polígonos industrias e a potenciación do tráfico de mercadorías. Estabelecemento de servizos de proximidade na Mariña luguesa.
- Negociación co Goberno para a transferencia dalgunhas liñas interiores de ferrocarril a un ente público ferroviario galego e creación dunha compañía pública galega para a prestación de servizos, como forma de autorresponsabilidade e de correcta utilización de fondos públicos galegos, hoxe en certa maneira dilapidados nos sucesivos convenios coa Renfe.

IV.4.2 Estradas

Na última lexislatura, o BNG conseguiu que se aumentase o investimento na construción e na mellora das infraestruturas viarias no noso país, mais Galiza precisa incrementar este ritmo de investimento para ser destinataria de maiores investimentos e rematar as grandes vías de comunicación viaria que precisamos.

O BNG utilizará a súa presenza no Congreso dos Deputados e no Senado para que se efectúen as seguintes actuacións:

- Darlle prioridade aos tramos galegos da Autovía do Cantábrico e incluír compromisos orzamentarios para os rematar na vindeira lexislatura.
- Completar a estrutura básica de comunicacións interiores de Galiza por estrada, coa execución das autovías libres de peaxe que conecten Pontevedra e O Salnés coa A-52 e Portugal, e Santiago-Lugo; a realización do desdoblamento do itinerario Lugo-Sarria-Monforte-Valdeorras (conexión da Galiza interior co Cantábrico e a Meseta); o desdoblamento da estrada Lavacolla-Curtis, para a conectar coa A6; dotar

- orxamentariamente o desdoblamento do corredor Lalín-Chantada-Monforte-Barco de Valdeorras; e a realización das obras necesarias para completar e mellorar os accesos ás autovías e autoestradas de Galiza.
- Suprimir ou rebaixar as peaxes das autoestradas de titularidade estatal na Galiza.
 - Comprometer o orzamento necesario para a mellora da rede viaria de competencia estatal, con especial atención á supresión de puntos negros e á mellora de tramos con alta sinistralidade.

IV.4.3 Aeroportos

A acción do BNG irá encamiñada a reclamar a transferencia da xestión e da titularidade á Xunta de Galiza dos tres aeroportos galegos para, deste xeito, impulsar un sistema aeroportuario integrado que procure a especialización e a complementariedade dos tres aeroportos galegos para atenderen as distintas demandas (tráfico internacional, interno, compañías de baixo custo, mercadorías). Así, o BNG reclamará a desclasificación dos aeroportos de Alvedro e Peinador como aeroportos de interese xeral, que pasarán a ser xestionados pola Xunta de Galiza. Con respecto a Lavacolla, procurarase unha fórmula que, cando menos, garanta a participación autonómica na súa xestión.

Alén da súa transferencia, o BNG impulsará as seguintes medidas:

- Aposta pola reestruturación do espazo aéreo e a descentralización do tráfico aéreo, co establecemento dun centro de control do tráfico aéreo internacional na Galiza, de forma que se incremente a oferta de voos directos cara a Europa e cara a América.
- Elaboración dun novo plan director do aeroporto de Lavacolla que potencie o seu carácter internacional.
- Melloras das conexións e das prestacións dos aeroportos de Alvedro e Peinador, acelerando os investimentos para mellorar os servizos e permitir a súa plena operatividade baixo calquera situación meteorolóxica.

IV.4.4 Portos

O Goberno central mantén unha férrea centralización das competencias en materia de portos de interese xeral, negando calquera posibilidade de incrementar a participación das comunidades autónomas nos portos de interese xeral. Por tanto, a acción do BNG irá encamiñada a avanzar na asunción de maiores competencias das CCAA na dirección e na xestión dos portos de interese xeral. Ademais o BNG propugna un modelo portuario caracterizado por unha intervención pública acentuada para garantir unha planificación ordenada das infraestruturas portuarias que responda aos intereses xerais. Velaquí as causas de desenvolver as seguintes iniciativas:

- Reivindicar a competencia plena sobre os portos galegos de interese xeral, avanzando, en primeiro termo, nunha maior capacidade para decidir na planificación e na ordenación territorial dos portos e no control das súas actividades.
- Crear un pool dos cinco portos de interese xeral da Galiza, potenciar os investimentos e a satisfacción da débeda histórica cos portos galegos, consecuencia do desvío de inxentes cantidades produto da explotación portuaria do Estado español no seu conxunto para determinados portos situados fóra da Galiza.
- Reformar a lexislación sobre servizos portuarios de xeito que se manteñan como servizos públicos para que as autoridades portuarias realicen as operacións de tráfico portuario tales como remolque portuario, amarre e desamarre de buques, servizos á pasaxe de buques, servizos de manipulación e transporte de mercadorías etc.

- Potenciar o tráfico intermodal nos portos galegos, a dotación das infraestruturas necesarias para posibilitar o tráfico de contedores a todos os portos de interese xeral da Galiza e garantir unha dotación suficiente de persoal e medios nos puntos de inspección fronteiriza.
- Garantir un ritmo de investimento adecuado para o remate no prazo máis breve posíbel dos Portos Exteriores de Ferrol e da Coruña. Reclamaremos o financiamento do Estado para garantir os investimentos nos portos dependentes da Xunta de Galiza para a modernización e a mellora dos seus servizos.

IV.4.5 Tráfico marítimo

A catástrofe do buque Prestige puxo en evidencia que as costas galegas veñen soportando unha situación de risco moi elevada, realmente inaceptábel. Temos que constatar melloras experimentadas nos últimos tempos na dotación de medios, que aínda sendo limitadas, teñen a súa explicación na presión social - Plataforma Nunca Máis- e na presión política do nacionalismo galego. Aínda así, as costas galegas seguen a vivir unha alta situación de risco, moito máis de termos en conta a experiencia sufrida polo noso país nos últimos 40 anos.

Por seren as costas do país as máis azoutadas de Europa por episodios de contaminación mariña, cómpre incrementarmos a participación das institucións galegas nesta materia e concederlles un maior protagonismo a través dun marco de competencias máis amplo. Por iso impulsaremos a transferencia a Galiza das seguintes competencias:

- Seguranza, salvamento marítimo e loita contra a contaminación mariña nas costas galegas, tanto normativas como de desenvolvemento e execución, así como delegación nas institucións galegas das funcións de inspección de buques e todas aquelas vinculadas á navegación marítima.
- Servizos de salvamento marítimo, traspasando os medios adscritos á Sociedade Estatal de Salvamento Marítimo (SASEMAR) na Galiza e os relativos aos servizos de meteoroloxía, de hidrografía e de control do tránsito marítimo.
- Dominio público marítimo e marítimo-terrestre, así como a competencia exclusiva nas 12 millas.
- Competencias en materia de navegación marítima, incluíndo os servizos que realizan na actualidade as capitanías marítimas, faros e sinais, determinación de canles de entrada e saída nas rías, inspección de buques, control do tránsito marítimo etc.
- Os cometidos e as potestades que aínda ten atribuídos a Garda Civil do Mar e a Armada española

Alén disto, o BNG impulsará a actuación de organismos e autoridades a nivel estatal, europeo e internacional que comprenda medidas contundentes para diminuír o risco soportado na navegación marítima e para que remate a situación de indefensión das costas galegas. Cómpre aprobar unha lexislación sobre tráfico e seguranza marítima que actúe na prevención do risco do transporte por mar. Por todo isto, o BNG levará a cabo nas Cortes Xerais as seguintes actuacións:

- Reforzar os criterios de calidade aplicábeis ás sociedades de clasificación de buques, incorporándoas á cadea de responsabilidades obxectivas polos danos derivados de sinistros marítimos. Reforzar os controis e as inspeccións sobre as embarcacións nos portos e eliminación da práctica do autodespacho.
- Instar as institucións europeas a cumpriren integramente o paquete de medidas ERIKA II, tanto no que atinxe á mellora da seguranza marítima como ao Fondo de Indemnización.
- Ordenar a responsabilidade penal, civil e financeira dos actores do transporte marítimo, implantando un

régime de responsabilidade obxectiva e ilimitada no caso de catástrofes ecolóxicas e adoptar un severo réxime de sancións de xeito complementar á reparación de todos os danos causados.

- Incrementar a flota de salvamento e anticontaminación cos seguintes medios:
 - a. Un novo remolcador de altura, con potencia de tiro igual ou superior ás 150Tns., de titularidade pública.
 - b. Un novo helicóptero de salvamento, de titularidade pública, con tripulación suficiente para manter presenza permanente na base.
 - c. Un buque anticontaminación, con presenza permanente na Galiza.
- Pular pola supresión do método de contratos con empresas privadas para a prestación de servizos de salvamento da vida humana no mar, quer nos buques, quer nas aeronaves ou no sistema de comunicacións. Esixírase, igualmente, que este servizo sexa público.
- Acurtar o tempo de resposta en caso de emerxencia marítima, mellorando medios e sistemas de radiocomunicacións marítimas e garantindo a escolta permanente da canle 16VHF. Garantírase, así mesmo, a cobertura radar plena do litoral galego e a cobertura satelitaria do noso litoral, a fin de detectar verteduras e sentinazos e realizar un seguimento da súa traxectoria. Cómpre tamén disuadir os buques potencialmente infractores da realización destas prácticas ilegais.

IV.5 POLÍTICA DE SEGURANZA E XUSTIZA

Durante os catro anos de goberno do PSOE en Madrid, salvo lixeiras modificacións, non houbo un cambio real do modelo penal, xa que todas as leis penais -agás a criminalización da convocatoria de referendo- aprobadas durante a maioría absoluta do PP continúan en vigor.

Esta perspectiva predominantemente retributiva do modelo penal provocou un aumento da poboación penitenciaria no Estado e na Galiza así como un excesivo tratamento criminolóxico do fenómeno inmigratorio (cun evidente aumento da porcentaxe de persoas inmigrantes dentro da poboación carceraria).

O certo é que o problema da criminalidade continua a ser tratado desde unha óptica principalmente securitaria, sen afondar na súa relación coas, cada vez máis evidentes, diferenzas sociais.

O BNG defenderá un modelo de dereito penal resocializador, que persiga a redución das taxas de criminalidade e a seguranza das persoas, e que sexa respectuoso co sistema de garantías democráticas e as conquistas do Estado social.

IV.5.1 Seguranza cidadá

A elaboración dunha alternativa global á política de seguranza cidadá vén motivada pola necesidade de superar esa visión reduccionista do problema, circunscrita exclusivamente ao seu tratamento penal, que parta dunha diagnose verosímil da delincuencia, que teña en conta a análise das múltiples causas da criminalidade e que achegue propostas que exploren outras vías capaces de solucionar a conflitividade social fóra da presión policial e do agravamento do castigo penal.

Ademais, os reforzos dos cadros de persoal policiais non contribúen especialmente na Galiza á loita contra

a inseguranza cidadá, mentres non se adopte unha solución satisfactoria que resolva o deficiente modelo policial que importamos de épocas centralistas e predemocráticas e que necesariamente ha de pasar pola implantación e pola extensión dun modelo policial propio acaído para o noso país e que teña en conta as peculiaridades a respecto da dispersión xeográfica e da poboación. Neste ámbito propomos:

- Pór en marcha un programa de prevención que teña en conta a colaboración e a cooperación de todas as administracións, que atenda prioritariamente as zonas e os sectores sociais máis sensíbeis, e onde os índices de delincuencia estean asociados á desestruturación social e á marxinalidade, ou a problemas económicos e laborais. Este plan debe conter as medidas socioeconómicas, educativas e asistenciais precisas para posibilitar a inserción social.
- Potenciar a coordinación entre os departamentos policiais e os servizos sociais, a fin de afondar na prevención do delito e non simplemente no control das condutas delituosas.
- Pór en marcha a policía galega, para dar cumprimento ao disposto no Estatuto de Autonomía, coa finalidade de que exista unha actuación conxunta e unificada nun corpo policial propio na Galiza e de que se realice unha distribución racional dos seus efectivos, acorde coas necesidades e coa realidade do país. Para facer posíbel a súa implantación, ao tempo que se transfiran os recursos humanos e materiais doutros corpos policiais á Comunidade Autónoma, garantírase o axeitado financiamento para completar todo o proceso.
- Crear unha xunta de seguranza baixo a supervisión e dirección da Xunta de Galiza, que coordine a actuación de todos os corpos policiais e que teña por obxecto o impulso dun plan autonómico de seguranza que fixe os obxectivos e a estratexia de actuación en materia de seguranza cidadá e loita contra a criminalidade.
- Reforzar a loita contra o crime organizado e as mafias, incrementando os equipos de investigación e os operativos policiais destinados á súa erradicación, e revisando a lexislación penal para axilizar a intervención no patrimonio incautado ás persoas integrantes das bandas criminais organizadas.
- Proceder á desmilitarización efectiva do corpo da Garda Civil.
- En tanto non houber a efectiva implantación dunha policía galega, garantírase a presenza dos símbolos galegos nas instalacións da Policía e da Garda Civil.

IV.5.2 Seguranza viaria

O BNG considera primordial a transferencia das competencias en materia de tránsito e seguranza viaria, nos termos da Proposición de lei orgánica que está a aprobar, co especial pulo do BNG, o Parlamento de Galiza e que chegará ás Cortes Xerais ao comezo da vindeira lexislatura.

Galiza precisa autorresponsabilizarse da xestión do tránsito e seguranza viaria, de xeito que poida facer fronte con maior eficacia a elementos diferenciais da realidade galega que están detrás da alta sinistralidade viaria de Galiza, como a maior densidade viaria, a dispersión da poboación, unha climatoloxía que non se corresponde coa doutras zonas do Estado ou a inexistencia dun servizo público axeitado.

O BNG promoverá o coñecemento das causas reais dos accidentes, para poder articular unha acción coordinada que permita incrementar a seguranza viaria, reducir os accidentes e, sobre todo, facer diminuír o número de persoas que falecen ou sofren feridas nas estradas. Mais isto só será posíbel coa asunción de competencias nesta materia por parte da Administración autonómica galega, o que permitirá deseñar polí-

ticas propias. Por todo iso, o BNG defenderá, nas Cortes Xerais do Estado, que se adopten as seguintes medidas:

- A transferencia efectiva das competencias en materia de seguraza viaria a Galiza, asegurando a dotación suficiente tanto para conseguir vixilancia axeitada na rede de estradas galega como para as restantes funcións relacionadas coa materia.
- A realización dun inventario de todos os tramos viarios onde se produce unha elevada concentración de accidentes e a articulación dun plan que fixe prazos e dotacións concretas, para, en primeiro termo, proceder á súa sinalización co fin de previr situacións de risco e, finalmente, conseguir a súa eliminación.
- O estudo do establecemento de zonas con limitación de velocidade máxima a 30 quilómetros/hora, nas proximidades de centros escolares, sanitarios, residencias de persoas maiores etc.
- A intensificación da divulgación de campañas de prevención especificamente dirixidas aos/ás mozos/as co obxectivo de previr as condutas de risco.
- O incremento dos créditos orzamentarios dedicados á conservación e á mellora da sinalización das estradas.
- A implantación nas estradas de sistemas de protección laterais con perfís non agresivos, a fin de evitar as mutilacións dos motociclistas.
- A vinculación das axudas á industria automobilística á incorporación xeneralizada nos vehículos de novas tecnoloxías que axuden a garantir a seguraza dos viaxeiros.
- A inclusión da educación viaria no ensino obrigatorio e na mellora da formación dos condutores.
- O estudo da implantación de limitadores de velocidade nos vehículos, comezando polos dedicados ao transporte de mercadorías, de viaxeiros e dos condutores con menos tempo de experiencia, na perspectiva da súa xeneralización no futuro.
- A mellora das coberturas ofertadas polo Consorcio de Compensación de Seguros a prezos módicos, como medida para evitar a circulación de vehículos sen cobertura aseguradora obrigatoria.
- A implantación de equipos de axuda e asistencia, tanto psicolóxica como xurídica, ás vítimas dos accidentes de tráfico, así como ás súas familias.

IV.5.3 Xustiza

A mellora da Administración de Xustiza na Galiza pasa necesariamente por unha asunción de maiores competencias por parte da Administración autonómica, de xeito que o sistema xudicial se adecúe á nosa realidade, mediante a aprobación dunha nova lei orgánica do poder xudicial. Para iso, o BNG defenderá:

- Converter o Tribunal Superior de Xustiza de Galiza no órgano xurisdiccional onde remate a organización xudicial na Galiza e perante o cal se esgoten as sucesivas instancias procesuais. Esta medida contribuirá a paliar a gravísima dilatación dos procesos xudiciais.
- Atribuír á Xunta de Galiza as competencias para o deseño e a modificación da demarcación e planta xudicial na Galiza.
- Promover accións inequívocas para a progresiva e real normalización lingüística no ámbito do Dereito en xeral (notarios, rexistradores) e, de xeito particular, na Administración de Xustiza e os seus integrantes.
- Impulsar un tratamento penitenciario que incida na reeducación e na reinserción social das persoas que cumpren condenas, coa aplicación das seguintes medidas: o fortalecemento de programas terapéuticos especializados dirixidos a persoas presas con problemas específicos (autores de agresión sexuais, de violencia de xénero, ou de delitos que implican un comportamento agresivo); o fortalecemento dos programas para a desintoxicación e perda do hábito do consumo de drogas; a creación de postos de traballo

nos centros penitenciarios; a facilitación das ofertas de traballo para as persoas internas nos cárceres; a mellora da asistencia sanitaria nos cárceres, de xeito especial a especializada; a construción de centros de inserción social, para as persoas en réxime de semiliberdade, que sirvan para o seguimento de medidas alternativas á prisión.

IV.5.4 Forzas Armadas

Producíronse algúns avances na última lexislatura no recoñecemento de dereitos e liberdades para o persoal das Forzas Armadas mais o BNG defenderá a ampliación destes, así como a efectiva adecuación ao marco autonómico da estrutura das Forzas Armadas.

O BNG defenderá que se siga avanzando na adecuación das Forzas Armadas ao marco democrático e descentralizado vixente a través das seguintes medidas:

- Ampliar o catálogo de dereitos e de liberdades do persoal das Forzas Armadas, que incorpore o recoñecemento de todos os dereitos e liberdades fundamentais.
- Mudar a relación entre as Forzas Armadas e as comunidades autónomas, de xeito que se fixe a dependencia xerárquica dos cargos militares das autoridades autonómicas no ámbito civil.
- Reformar a normativa sobre protocolo, para as autoridades da comunidade autónoma se situaren por riba dos mandos das Forzas Armadas en toda clase de eventos oficiais.
- Acometer a modificación da normativa sobre símbolos do exército, para permitir a presenza da simbología de Galiza nas dependencias militares.

IV.6 POLÍTICA PARA O DESENVOLVEMENTO ECONÓMICO

IV.6.1. Política industrial activa

Nos dous últimos anos Galiza está a medrar economicamente. Os nosos sectores produtivos demostraron que unicamente necesitaban do apoio preciso desde o Goberno galego para converter as súas potencialidades en feitos: crecemento económico, menor taxa de desemprego e maiores cotas de benestar social. Porén, é preciso asegurarmos que os fluxos financeiros procedentes tanto do Estado como da Unión Europea sexan investidos na Galiza de acordo coas nosas necesidades e cómpre impedirmos que desde o Estado se promovan políticas públicas que non sexan acordes cos nosos intereses, froito de que esas políticas se deseñan tendo en conta realidades distintas.

Para que isto sexa posíbel o BNG acometerá a defensa dos sectores produtivos galegos nas Cortes Xerais do Estado a través da proposta dunha política industrial e dun desenvolvemento empresarial activos que lle permitan superar os retos da globalización da economía e combinar adecuadamente medidas horizontais e de carácter sectorial. Esta política estará orientada:

- Á consolidación dos sectores produtivos maduros do país, a promover accións para aumentar o grao de internacionalización e á mellora da súa produtividade mediante a introdución das TIC.
- Á ampliación e á diversificación do sector manufactureiro, cuxo peso relativo no PIB galego é moi infe-

- rior ao existente nos espazos avanzados impulsando a produción propia de bens de equipo.
- Á xeración de emprego, que permita continuar aumentando a actual taxa de ocupación galega co obxectivo de acadar o pleno emprego, estábel e de calidade.
 - Á súa modernización a través do impulso de investimentos en procesos tecnolóxicos, maquinaria, formación de cadros directivos e de empregados/as co obxectivo de facilitar a adopción de novos métodos de produción ou a súa optimización.
 - Ao equilibrio territorial, a través da consolidación de sistemas produtivos locais e ao aproveitamento económico e social dos recursos endóxenos locais.

Para articular esta política, promoveremos a colaboración do Estado coa Xunta de Galiza, coas seguintes orientacións:

- Impulsar o fomento da cooperación e da conformación de redes e conglomerados empresariais, con especial atención á PEME e MicroPEME galega, cos obxectivos de incrementar as relacións inter e intra-sectoriais e mellorar a competitividade do noso territorio.
- Desenvolver, en relación coas grandes empresas presentes na economía galega, unha estratexia orientada a completar os ciclos produtivos, ampliando a cadea de valor xerada no noso país, a implantación na Galiza de departamentos de I+D+I, así como o establecemento de acordos regrados coas súas empresas subcontratistas e provedoras locais e galegas, na procura da mellora da produtividade e da calidade dos produtos e servizos.
- Promover a conformación de redes de empresas de carácter horizontal, dada a limitada dimensión da maioría das empresas que compoñen o tecido produtivo galego, impulsando a formalización de acordos entre empresas, que afectarán, segundo os casos, o ámbito produtivo, o comercial, o tecnolóxico, o de formación, o de enxeñaría e o de deseño, baseados na reciprocidade de vantaxes e na procura de sinerxias que favorezan a súa posición competitiva.
- Facilitar o establecemento de empresas tractoras relacionadas cos nosos sectores industriais tanto maduros como emerxentes para potenciar a produción da industria auxiliar.
- Impulsar a consolidación e a expansión do sector da construción naval galego, no que teña que ver coas decisións do Estado. En especial, pularase para que o estaleiro de Fene recupere a plena capacidade de construción naval civil.
- Lograr que os fondos europeos sexan investidos na Galiza de acordo cos intereses do noso país e de forma coherente coas políticas públicas promovidas polo Goberno galego.
- Desenvolver iniciativas políticas dirixidas a acadar unha maior participación galega nos fondos do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio para actuacións de reindustrialización.

IV.6.2 Promoción das políticas de I+D+i

O BNG considera estratéxica a aposta firme e decidida por políticas que fomenten a I+D+i, tal e como demostra a actuación do BNG na Xunta de Galiza. Así, a través de acordos específicos co Ministerio de Educación e Ciencia e co Centro para o Desenvolvemento Tecnolóxico Industrial estase a conseguir unha maior penetración dos proxectos galegos nas convocatorias de axuda estatais.

Con respecto aos organismos públicos de investigación (OPI) de titularidade estatal radicados na Galiza, grazas ao convenio asinado entre a Consellaría de Innovación e Industria e o CSIC, conseguiu incrementarse o orzamento destes centros e dispor de plans estratéxicos de futuro.

Alén disto, faise preciso un apoio singular e diferenciado desde o Plan Nacional de I+D+i 2008-2011 ás comunidades obxectivo 1 como Galiza e un reparto do Fondo Tecnolóxico e de fondos estruturais acorde a esta circunstancia.

Neste contexto, o BNG levará a cabo as seguintes propostas:

- Seguir a incrementar a fracción do PIB dedicada a I+D, até acadar o 1,5 % sobre o PIB en 2010 e unha maior implicación do sector empresarial no gasto en I+D até chegar ao 50%. Así mesmo pularase pola súa descentralización, evitando a súa histórica e actual concentración, especialmente en Madrid.
- Adoptar medidas dirixidas á cohesión territorial en materia de I+D como:
 - a) Financiamento estatal da instalación e dinamización na Galiza de todos aqueles centros de investigación de excelencia e centros tecnolóxicos que se están a promover desde o Plan Galego de I+D+I.
 - b) Colaboración decidida e compromiso de cofinanciamento dos programas centrais que forman parte do Plan Galego de I+D+I: o Programa de Recursos Humanos do Plan Galego de I+D+I -que inclúe a contratación de 500 investigadores e tecnólogos cada ano-, o Programa de Articulación do Sistema Galego de I+D+I -que procura favorecer a transferencia de coñecemento entre os organismos públicos de investigación e o sector empresarial a través, principalmente, do reforzamento dos mecanismos de interface como centros tecnolóxicos, plataformas tecnolóxicas e parques científico-tecnolóxicos- e o Programa de Comunicación e Sensibilización Social -que pretende sensibilizar á sociedade galega sobre a importancia de investir en ciencia e tecnoloxía- e os programas que fomentan a investigación básica, a investigación aplicada e a innovación empresarial.
 - c) Tal e como vén facendo o BNG desde o Goberno galego, cómpre esixir o apoio a medidas de potenciación e creación de novas infraestruturas de apoio á innovación e prestación de servizos tecnolóxicos, como o apoio á creación de dúas novas infraestruturas científico-tecnolóxicas singulares no noso país: o Supercomputador Finisterrae e a Unidade Tecnolóxica Oceanográfica.
 - d) Impulsar o recoñecemento a nivel estatal das plataformas tecnolóxicas galegas, para seren equiparadas coas asociacións de empresas innovadoras promovidas polo Goberno central.

IV.6.3 Impulso das Tecnoloxías da Información e da Comunicación

As tecnoloxías da información e da comunicación (TIC) están a provocar importantes mudanzas nos comportamentos individuais e sociais e crear novos hábitos de consumo, na organización da produción e do comercio, coa aparición de novas especialidades de actividade, de novos mercados e mais coa alteración das pautas de funcionamento e de organización dos sectores tradicionais.

Estas mudanzas están a facerse patentes na nosa sociedade cunha presenza cada vez maior de servizos e aplicacións multicanle que estimulan a xeneración de contidos dixitais, como a TDT, internet, e os dispositivos móbiles.

Para unha sociedade como a galega, as TIC supoñen importantes riscos e oportunidades fronte aos que non podemos permanecer impasíbeis. Por un lado, as TIC contribúen ao proceso de mundialización económica ao favoreceren a interpenetración dos mercados, a mobilidade dos capitais, as grandes fusiones empresariais e tamén a expansión planetaria das culturas hexemónicas, en particular da norteamericana; mais, por outro lado, é tamén certo que as TIC crean novos mercados e grupos de actividade baseadas no

coñecemento en que a condición periférica perde relativamente a súa importancia e ofrecen novas canles para a presenza da cultura e a lingua galegas, facendo da diversidade cultural un valor e permitindo diferenciar as nosas producións no mercado mundial.

Co fin de facer reais todas estas oportunidades, o Goberno galego dotouse en marzo de 2007 do PEGSI cuxo desenvolvemento situará Galiza en converxencia co resto das CCAA. O cumprimento de todas as liñas estratéxicas e de actuación que nela aparecen é o compromiso e o empeño do BNG. Con este propósito, impulsaremos as seguintes actuacións:

- Instar o Goberno do Estado a dotar unha maior contribución económica procedente dos orzamentos xerais do Estado a respecto do investimento en infraestruturas de telecomunicacións, como compensación do déficit de investimento nas últimas lexislaturas en Galiza nesta materia.
- Lograr que o Goberno do Estado desenvolva unha política de telecomunicacións que favoreza a competencia, o investimento en novas infraestruturas e o equilibrio territorial e, en concreto:
 - a) Transferir a xestión e a explotación do espazo radioeléctrico á Xunta de Galiza.
 - b) Estabelecer que as tarifas de acceso á Internet estean na franxa media europea para unha calidade homologábel coa media europea. Reducir os prezos de interconexión fixo-móbil aproximándoos aos custos reais do servizo.
 - c) Defender perante o Estado a garantía do servizo universal.
 - d) Fomentar os investimentos en novas infraestruturas de alta capacidade.
 - e) Defender a concesión de licenzas de espectro radioeléctrico de ámbito autonómico.
 - f) Impulsar a completa implantación da TDT e posibilitar a recepción e a emisión interautonómicas e con Portugal.
- Promover a interoperabilidade e esixir o cumprimento dos estándares de accesibilidade
- Promover unha regulación europea e internacional de protección do software non baseada sobre a concesión de patentes e si baseada na Lei de propiedade intelectual, na liña do acordado polo Parlamento europeo en relación á Directiva de invencións implementadas en computadora.
- Conseguir o apoio do Goberno do Estado á consecución dun dominio galego de primeiro nivel da Internet: o “.gal”.
- Conseguir o apoio para consolidar as actuais iniciativas de promoción e difusión do software libre do Goberno galego, contribuíndo a fortalecer a comunidade de software libre e moi especialmente á empresa TIC, aos grupos de persoas usuarias de GNU/Linux e á comunidade de localización e promoción do uso do noso idioma na rede.
- Demandar a aceleración da implantación da documentación electrónica, nomeadamente do DNI electrónico, así como dotar dun maior impulso á administración electrónica.

IV.6.4 Política enerxética

O BNG impulsará un desenvolvemento mineiro e enerxético autocentrado e acorde ás necesidades e ás potencialidades do país. Co fin de reducir a dependencia enerxética, de minimizar os impactos ambientais, nomeadamente o cambio climático, e de promover unha actuación sustentábel no ámbito da produción, do transporte e da distribución, o BNG impulsará políticas de aforro e de eficiencia enerxética que se concretarán en convenios entre Galiza e o Estado para promover o uso racional da enerxía por parte de administracións públicas, empresas e particulares.

Para alén disto, o BNG impulsará as seguintes medidas nas Cortes Xerais:

- Promoverá mudanzas no actual deseño fiscal do Estado español para que as empresas que desenvolven actividade de explotación do subsolo ou de produción de enerxía eléctrica en territorio galego tributen á facenda galega pola parte proporcional que tales actividades supoñen dentro da base impositiva do imposto de sociedades, imposto do valor engadido e todos os demais tributos que proceder.
- Reclamará do Estado español a transferencia efectiva de conceder autorizacións administrativas a todas as instalacións de produción, transporte e distribución de enerxía eléctrica que estiveren localizadas en territorio galego.
- Demandará que o Estado Español desenvolva cantos investimentos nas redes de transporte de enerxía eléctrica foren necesarios para permitir no ano 2011 unha acaída interconexión de Galiza co resto da Península Ibérica e con Europa e, así, acadar os obxectivos contidos no Plan enerxético de Galiza 2007-2012, nomeadamente todas as metas formuladas no ámbito das enerxías renovábeis (eólica, solar, biomasa etc.),
- Demandará do Estado, nomeadamente no sector da enerxía eólica, que se posibilite o obxectivo de 6500 MW de potencia autorizada na Galiza no ano 2012 no ámbito terrestre. De igual maneira, reclamará as competencias efectivas para conceder autorizacións administrativas das instalacións, con independencia da potencia instalada. Finalmente, o BNG esixirá que non se instalen no noso mar parques eólicos mariños, dado o seu forte impacto ecolóxico e a afectación que ocasionaría ao tráfico marítimo.
- Reclamará que o Estado remate a inclusión das redes galegas de transporte e distribución de gas natural dentro do sistema gasista peninsular por medio da construción do gasoduto Guitiriz -Ponferrada antes de 2012 e coa duplicación do gasoduto troncal Tui-Ribadeo no período de planificación que se estende até 2016.
- Demandará do Estado un réxime económico para as actividades de transporte e distribución de enerxía eléctrica que introduza abaratamentos nos prezos finais da electricidade para as persoas consumidoras que habitan os territorios que son, como o galego, excedentarios en produción de enerxía eléctrica para o consumo.
- Reclamará, nun contexto onde van desaparecer as tarifas eléctricas, que anualmente o Estado español concerte con Galiza investimentos para a mellora da calidade da subministración eléctrica, nomeadamente nas zonas rurais do país, tendo en conta a singularidade dos factores de dispersión, orografía e clima.

IV.6.5 Turismo

O BNG pulara para que na promoción turística que o Estado faga cara ao exterior se dea traslado da realidade plurinacional e plurilingüe do Estado. A existencia de Galiza como país atlántico con elementos diferenciais que poden exercer de atractivo turístico debe ter cabida na promoción exterior por parte do Estado. Así, as oficinas de Turespaña deben apoiar a promoción diferencial turística de Galiza e das outras nacións do Estado.

Galiza conta con plenas competencias en materia de turismo e, por tanto, solicitaremos que se transfira a xestión dos paradores de Turismo que están en Galiza, sen prexuízo de a marca Paradores continuar baixo competencia do Goberno do Estado.

Desde o BNG impulsaranse medidas de recuperación de monumentos emblemáticos para os dedicar a fins

turísticos. As obras acometeranse con cargo aos fondos procedentes do 1% cultural que establece a Lei do patrimonio histórico.

IV.6.6 Comercio

O artigo 30.1.4 do vixente Estatuto de Autonomía de Galiza recoñece ao noso país competencias exclusivas en materia de comercio. A pesar deste recoñecemento pleno de competencias, o goberno do PP na Xunta apenas utilizou a capacidade que o marco estatutario lle confería para a adecuación da nosa estrutura comercial ás necesidades e ás características específicas de Galiza, mesmo inhibiuse de legislar desde o ano 1988.

Coa chegada do BNG á Xunta, a situación variou substancialmente. Comezouse a deseñar e desenvolver unha política comercial propia e a exercer sen complexos as competencias recoñecidas estatutariamente, de acordo coas necesidades maioritarias do tecido comercial do país.

Neste sentido, cómpre salientarmos que criterios de interese xeral e formalmente asumidos hoxe en día por todas as forzas políticas representativas da sociedade galega, como o da necesaria compaxinación da vida persoal e laboral, o coidado do ambiente e dos contornos urbanos, a procura dunha maior calidade de vida ás persoas dependentes, a necesidade de fixar poboación no medio rural e a necesidade de crear canales de comercialización dos nosos produtos, son criterios que se están aplicando na política comercial do BNG no Goberno galego. Así, impulsamos a Lei 13/2006 de horarios comerciais de Galiza, o Anteproxecto de lei de ordenación do comercio interior de Galiza e a creación dunha rede de establecementos multiservizo que, baixo a denominación de Comercio Rural Galego, se está implantando nas zonas rurais do país.

O BNG posúe, por tanto, unha política comercial propia, canalizada actualmente a través da presenza na Consellaría de Innovación e Industria no Goberno da Xunta de Galiza. E tal política é consecuencia da nosa vontade de asumirmos e exercermos plenamente as competencias exclusivas que, en materia comercial, corresponden á nosa nación. Por tanto, a liña política que o BNG desenvolverá nas Cortes Xerais do Estado terá unha dupla finalidade:

- A defensa inquebrantábel das referidas competencias que, respecto da política comercial, corresponden en exclusiva a Galiza, evitando eventuais intromisións do Estado nesta materia que supoñan unha inadmisíbel política recentralizadora.
- O apoio de todas aquelas medidas que afecten á planificación económica do Estado favorecedoras dos intereses xerais da sociedade, co fin de evitar de que sexa unicamente o mercado o que regule as diversas actividades socioeconómicas existentes.

IV.6.7 Medio rural

Para o BNG non se concibe unha Galiza de futuro sen un mundo rural vivo. O medio rural é un elemento estratéxico para o desenvolvemento da nosa nación, polo que o BNG impulsará un medio rural forte e unha agricultura ben dimensionada, que teña como fin primordial a produción de alimentos para a súa sociedade.

As políticas para o medio rural deben ir destinadas a que as persoas que viven no rural, nomeadamente as que traballan no sector agrario, obteñan niveis de renda e se beneficien de servizos que lles permitan vivir dignamente. Ao mesmo tempo, a política agraria ten que servir para que se aproveiten todas as potencialidades da nosa agricultura e da produción agroalimentaria, avanzando na procura dunha agricultura sustentábel en termos económicos e ecolóxicos, xeradora de riqueza e de emprego no noso país. Con carácter xenérico, o BNG impulsará as seguintes medidas:

- Defenderá a adaptación de medidas destinadas a conseguir un sistema de prezos de produtos agroalimentares transparente, garantindo a seguranza e a estabilidade aos produtores e aos consumidores finais.
- Demandará a posta en marcha por parte da administración do Estado, en colaboración coa Xunta de Galiza, de plans de regadíos destinados a aquelas comarcas do noso país con infraestruturas de regadíos. Para iso é preciso un compromiso global da administración do estado coa Xunta de Galiza. Esta colaboración implicará a concesión de autorizacións administrativas de caudal de rega e colaboración económica para infraestruturas.
- Impulsará a mellora dos seguros agrarios, ampliará a gama de riscos cubertos por estes e, no caso das explotacións gandeiras, avanzará no establecemento dun seguro que cubra os riscos de xeito integral.
- Demandará que o Estado Español poña fin á súa política de apoio aos organismos modificados xeneticamente, ao tempo que defenderá o dereito da Xunta de Galiza a prohibir as culturas de OMX na Galiza.

IV.6.7.1 Política agraria e competencias estatais

Galiza ten competencias exclusivas en materia de agricultura e gandería, así como en montes e aproveitamentos forestais. Porén, a experiencia mostra que estas competencias veñen condicionándose desde os gobernos centrais, ao aludir á competencia estatal de coordinación da planificación xeral da actividade económica para regular os máis diversos aspectos da política agraria desde unha perspectiva uniforme para todo o Estado, impedindo adoptar medidas que atendan as peculiaridades do sector agrario galego.

Na vindeira lexislatura o BNG defenderá que se respecten as facultades que o Goberno galego detente para deseñar un agro galego cun modelo propio. Nesta liña, o BNG propondrá:

- Descentralizar as axudas agrarias, atribuíndo ás CCAA a capacidade non só para as xestionaren, senón para definiren estas en función das particularidades de cada territorio, co fin de adecuar as medidas de fomento no eido agrario aos diferentes modelos de produción que existen no Estado español.
- Limitar o recurso á normativa básica estatal de regulación dos diferentes subsectores agrarios, dando paso a unha coordinación interinstitucional de carácter bilateral con Galiza.
- Demandar que a aplicación da Lei para o desenvolvemento sustentábel do medio rural, recentemente aprobada polas Cortes Estatais, se adecúe ao marco de competencias existente. A actuación do Goberno estatal debe limitarse a fixar unhas orientacións comúns para que as comunidades autónomas elaboren programas. Ademais, o Ministerio de Agricultura debe garantir a dotación financeira acaída para a consecución dos obxectivos marcados na lei.
- Incrementar a capacidade autonómica de definir as medidas de fomento para o sector agrario no seu conxunto, para o que deberán percibir os recursos económicos do Estado en función de criterios pactados bilateralmente no canto de aplicar uns con carácter homoxéneo a nivel estatal.
- Xestionar en exclusiva as medidas de regulación de mercados, coa efectiva asunción das funcións de

- execución administrativa na materia por parte do organismo pagador da administración galega.
- Completar o traspaso do organismo pagador, coa dotación dos medios económicos por parte da Administración central do Estado que non foron ampliados nos últimos anos en que se incrementaron as competencias exercidas por este.
 - A distribución territorial íntegra dos fondos comprometidos pola Administración central no Programa de desenvolvemento rural de Galiza.

IV.6.7.2 O “exame de saúde” da PAC

A Comisión Europea acaba de presentar un documento de reflexión sobre a PAC en que se bosquexan algunhas propostas de reforma. Estas propostas non só manteñen os elementos centrais da PAC senón que os afondan nalgúns aspectos (liberalización, redución dos recursos da política de prezos e mercados, desvinculación das axudas da produción) e non inclúen mecanismos que poidan reducir substancialmente as desigualdades territoriais xeradas pola PAC. Para o BNG a PAC necesita unha reforma en profundidade mais non a que propón a Comisión.

O BNG defenderá unha política que apoie a agricultura e a gandería de xeito equilibrado en todas as zonas de Europa, acorde cun aproveitamento racional dos recursos endóxenos e como peza fundamental para garantir a soberanía e a seguranza alimentar de todos os pobos de Europa. No debate aberto no marco do Exame de Saúde da PAC, o BNG demandará que o Goberno central defenda os seguintes criterios:

- As axudas directas deben vincularse ao mantemento da actividade agraria, aínda que se poidan desvincular dunha produción concreta.
- O apoio á renda dos produtores debería avanzar na liña de establecer unha axuda única para toda a UE por unidade de traballo, introducindo de modo adicional unha modulación en función do tamaño das explotacións e outros criterios (características da zona, apoio a sistemas extensivos,...).
- O necesario incremento dos recursos para o desenvolvemento rural debe basearse nun incremento na dotación orzamentaria da PAC e non na redución dos recursos para axudas directas á renda dos produtores ou doutras medidas da política de prezos e mercados.
- A PAC debe manter instrumentos de mercado eficaces: compras en determinadas circunstancias, axudas ao almacenamento privado etc., financiados con cargo ao orzamento comunitario e destinados a estabilizar os mercados.
- O Exame de Saúde debe servir para pór fin á política de premiar a dedicación de terras a culturas agrícolas enerxéticas.

O Exame de Saúde da PAC está condicionado polas negociacións no seo da Organización Mundial do Comercio. Neste sentido o BNG demandará que o Goberno central tome unha posición favorábel ao mantemento de mecanismos que permitan a protección do mercado interno fronte ás importacións e que sirvan para evitar situacións de crise que poden ter un forte impacto social.

IV.6.7.3 Políticas sectoriais

Gandería de carne

O BNG impulsará o establecemento de mecanismos eficaces de control das importacións tanto de ani-

mais vivos como de produtos de alimentación, para garantir que estes produtos ofrecen as adecuadas garantías sanitarias.

Alén disto, impulsárase a fixación de criterios para o reparto das primas procedentes das reservas estatais que primen as explotacións que cumpren unha finalidade social e territorial. Con estes obxectivos, así como para evitar a especulación, debe prohibirse a compravenda de dereitos ao cobro de axudas entre particulares naqueles casos en que permanecen parcial ou totalmente vinculados á produción.

Sector lácteo

Nestes momentos débátese na UE o futuro da OCM de leite e lacticinios e do sistema de cotas lácteas. Neste contexto, varios estados membros da UE solicitaron que na campaña 2008/09 se produza un incremento lineal da cota para todos os estados. Incomprensiblemente, o Goberno español sumouse a esta petición, que conta co rexeitamento unánime do sector na Galiza. Os incrementos da cota na UE non deben ser lineais, pois só servirían para seguir reproducindo as desigualdades do actual reparto, senón que deben introducirse criterios sociais no seu reparto. Para isto cómpre dirixirse a aqueles estados membros que teñan unha cota moi inferior ao consumo interno e nos que existan segmentos importantes de explotacións que necesiten máis cota para seren viábeis e que veñan mostrando vocación de permanencia e crecemento no sector.

De se producir un incremento da cantidade asignada ao Estado español, o BNG defenderá que esta se incorpore integramente á reserva estatal, garantindo a súa distribución con criterios sociais entre as explotacións con vocación de permanencia e evitando que se distribúa de xeito lineal entre todas as comunidade autónomas.

Para o BNG a reforma da OCM do leite e lacticinios non debería xirar ao redor da eliminación do sistema de cota ou do seu incremento lineal, senón que debería centrarse na redistribución dos dereitos de produción e das axudas directas á renda. Ademais deberanse manter mecanismos públicos de intervención nos mercados eficaces con cargo ao orzamento comunitario, para dotalos de estabilidade. Para o BNG, o Goberno do Estado Español debe posicionarse inequivocamente na defensa das seguintes cuestións:

- A redistribución dos dereitos de produción entre estados tendo en conta o balance produción/consumo e criterios de carácter social.
- A redistribución das axudas directas na procura dun sistema de axudas directas á renda máis equitativo e que poida ter en conta outros criterios que apoien un modelo de agricultura multifuncional.

Doutra banda, os criterios para a distribución da cota do Plan lácteo aplicado polo Goberno central en 2007 supuxeron un paso atrás ao relegar os obxectivos de carácter social e colocar como prioridade básica evitar os movementos de dereitos de produción entre comunidades autónomas. Este plan mereceu o rexeitamento unánime do sector na Galiza e do propio BNG que defendeu a súa reformulación mediante diversas iniciativas. Neste sentido, o BNG defenderá a modificación no R.D. 1540/2006 para evitar que se distribúa territorialmente a cota e propondrá retornar aos criterios do Plan lácteo do 2005. Mentres isto non se producir, avogaremos porque cando menos o 50% da cota se distribúa gratuitamente a través da reserva estatal, con criterios de carácter social, fundamentalmente o volume de produción.

Sector da horta

O BNG demandará modificacións das normativas estatais no referente ao desenvolvemento da OCM de froitas e hortalizas. A recentemente aprobada OCM que regula as organizacións de produtores de froitas e hortalizas (OPFH), debe permitir, no seu novo regulamento, o recoñecemento de novas OPFH sen as limitacións existentes que fixeron inviábel, por restricións exclusivas do Estado español, que no pasado estas se puidesen constituír na Galiza.

Sector do Viño

Galiza só foi receptora do 1% dos fondos estatais da OCM 2000/2007. Estes fondos dedicáronse no Estado, fundamentalmente, á destilación de viños de escasa calidade. Logo da aprobación da nova OCM, varios son os aspectos pendentes de seren concretados polos diversos estados membros.

O BNG demandará un incremento considerábel destes fondos e esixirá, no menú do envelope estatal que lle dea prioridade ás medidas de reconversión varietal, á promoción e á reforma de estruturas de produción sobre as medidas de intervención de mercados que xa se manifestaron ineficaces no pasado ciclo. Canto á implantación do sistema de pagamento único, este debe fixarse tendo en conta non só a superficie vitícola, senón tamén a función social da viticultura en cada territorio, as zonas de viticultura “heroica” (entendida como a viticultura en zonas de difícil orografía), e mesmo a compensación por “débeda histórica”.

O sector forestal

O monte representa a maior parte do territorio galego e a produción forestal ocupa unha importante cota desa superficie. Non podemos esquecer que o monte non ten unicamente un papel produtivo senón que é necesario ter en conta o seu papel multifuncional, ao igual que o da propia produción forestal.

O BNG defenderá o recoñecemento das peculiaridades de cada territorio e que non se limiten as posibilidades de deseñar políticas propias axustadas á nosa realidade, que aposten pola diversificación produtiva, as madeiras de calidade, a posta en valor de superficies infrautilizadas e por un aproveitamento sustentábel. Así mesmo, impulsará as seguintes medidas:

- O Goberno central debe comprometerse na loita contra os incendios forestais dirixida pola Xunta de Galiza.
- O BNG promoverá a promulgación dunha regulación específica da fiscalidade dos montes veciñais en man común que teña en conta a función social e ecolóxica que poidan desenvolver.
- O BNG demandará que na distribución de fondos por parte do MIMAM para a posta en marcha de planos para o aproveitamento de biomasa de cara a produción enerxética se teña en conta todo o potencial produtivo da Galiza.

IV.6.8 Pesca

A pesca sempre ocupou un lugar residual dentro da política estatal e europea, feito que se evidencia na inclusión deste sector como un apéndice marxinal do Ministerio de Agricultura, na falta de interese da Unión Europea pola renovación dos convenios pesqueiros con terceiros países, ou mesmo polos criterios discriminatorios utilizados para a distribución das TAC e das cotas nas augas da UE ou nas organizacións multilaterais de pesca.

A revisión da Política Común de Pesca (2002) non significou unha mudanza da situación de marxinación estrutural da pesca galega desde o ingreso do Estado español no “Mercado Común” (1986). Os buques galegos non teñen acceso a determinados caladoiros ou á captura de determinadas especies, mentres flotas doutros estados da UE si poden facelo.

Porén, a pesar da situación residual á que se relega á pesca, o Estado español é unha potencia mundial neste sector, tanto por flota como por emprego, e Galiza é a comunidade máis importante, sexa cal for o indicador utilizado para a comparación. Así, foi a actuación do BNG no Congreso dos Deputados a que permitiu traer ao primeiro plano da actualidade política a problemática do sector pesqueiro e, en particular, a repercusión das distintas políticas na pesca galega.

Ademais, observamos con preocupación a tendencia estatal e comunitaria de invasión de competencias exclusivas do noso país, que converten o propio Estatuto de Autonomía, xa de por si limitado e insuficiente, en auténtico papel mollado. A nosa actuación irá, pois, encamiñada a garantir o ámbito galego de competencias.

No BNG sabemos da relevancia do complexo mariño-industrial para o desenvolvemento económico da Galiza; é por iso que continuaremos co traballo en defensa do sector pesqueiro no Congreso dos Deputados, e esixiremos a adopción das seguintes medidas:

- Inclusión da pesca nos acordos xerais de cooperación que asina a UE con terceiros países, para evitar, deste xeito, a marxinación política que padece a pesca na UE.
- Xestión exclusiva do novo Fondo Europeo da Pesca (FEP) que lle corresponde a Galiza, esixindo un nivel suficiente que permita acometer a modernización da flota e modificar os criterios de concesión, para así permitir optar ao incremento da potencia instalada nos motores das embarcacións da flota de baixura e artesanal por motivos de seguranza e calidade de vida.
- Adopción dun convenio entre a Xunta de Galiza e o Goberno central para a modernización da flota artesanal e de baixura.
- Modificación dos criterios de distribución de subvencións do Estado español en materia de apoio a estruturas pesqueiras e mais de fomento da acuicultura e cultivos mariños, de forma que atendan á dimensión e á importancia socioeconómica da pesca na Galiza.
- Presenza da Xunta de Galiza na Comisión mixta de pesca hispano-portuguesa.
- Para os mariñeiros embarcados en flota de altura e de largo alcance, adoptaranse as seguintes medidas:
 - a. Rebaixa das tarifas telefónicas
 - b. Elaboración e posta en marcha dun plan de asistencia sanitaria.
 - c. Adopción das medidas necesarias para que poidan votar nos diversos procesos electorais.
- Negociación coa Xunta de Galiza e co sector dunha alternativa para a flota do arrastre litoral. En calquera caso, as medidas que eventualmente se adoptaren canto a vedas necesitarán dos correspondentes estudos científicos, integridade do conxunto de artes no seu cumprimento e a avaliación das consecuencias económicas e sociais desta decisión.
- Realización de convenios entre o Goberno do Estado e a Xunta de Galiza para a potenciación do marisqueo e dos cultivos mariños.
- Medidas similares ás emprendidas por outros estados europeos para paliar o incremento dos prezos dos

combustíbeis pesqueiros. Nese contexto defenderemos a igualación do trato fiscal entre gasóleo e gasolina empregada con fins pesqueiros profesionais.

- Programa específico dirixido á erradicación do uso de dinamita.
- Recoñecemento da singularidade da flota de embarcacións auxiliares da acuicultura (sector do mexillón), modificando a normativa vixente en materia de navegación, comunicacións, roles e despachos, seguraza, titulacións etc.
- Revisión do actual sistema de mostraxes -bioensaio- do mexillón.
- Compensación integral dos prexuízos ocasionados aos mariscadores e mariñeiros polas obras do porto exterior da Coruña.

IV.6.8.1 Pesca galega en augas comunitarias

O principio de estabilidade relativa foi establecido como punto inicial de partida para a formulación da política de xestión de recursos nas augas comunitarias, consagrando o statu quo existente, en función das capturas históricas nelas; mais o feito de nacer antes da incorporación do Estado español á Comunidade desvirtúa completamente a súa validez como base regulamentadora dunha política de xestión pesqueira no que atinxe ás capturas. Non se concibe que a representación política española admita que a actuación derivada dunha defensa instrumental do principio de estabilidade relativa obre á contra dos dereitos da pesca e, por tanto, da nosa nación. En consecuencia, o BNG:

- Esixirá do Goberno Central que defenda no Consello de Ministros da Unión Europea e perante a Comisión Europea a derogación do principio de estabilidade relativa.
- Propugna unha política de xestión dos recursos pesqueiros que teña en conta como base de partida a capacidade de captura, de eficiencia e de sustentabilidade do recurso en función do sostemento do sector pesqueiro como tal Para lograr isto terá que se axustar aos seguintes criterios:
- Proporá que as Capturas Totais Admisíbeis (TAC) comunitarias sexan plurianuais, para permitir a planificación empresarial, e mais multiespecíficas, o que permite evitar os descartes que se están a dar coas TAC actuais.
- Coparticipación do sector pesqueiro nos mecanismos de control da pesca.

IV.6.8.2 Pesca galega en augas internacionais extracomunitarias e de terceiros estados

O BNG continuará a reclamar a presenza do Goberno galego nas conversas de renovación dos convenios pesqueiros internacionais e a renegociación urxente do novo acordo pesqueiro entre a UE e Marrocos, que permita incrementar o peso da flota pesqueira galega nas súas diversas modalidades. Tamén se levarán a cabo medidas que procuren portos base operativos nos océanos Atlántico (Brasil), Índico e Pacífico para a flota atuneira e espadeira.

Así mesmo, o BNG reclamará do Goberno Central a elaboración dun plan de accións sobre recursos exteriores -fóra dos mares comunitarios-, que conte coa participación das organizacións representativas do sector e que sirva como marco de futuras accións pesqueiras. En tanto este plano non se elabora, o BNG defenderá a adopción das seguintes medidas:

- Con respecto á flota conxeladora:

- a. Realizar novas campañas de investigación científica na zona de regulación de OPANO que sustenten a pesca galega a longo prazo e contribúan a revisar as TAC. Estabelecer planos cuadrienais de campañas dirixidas tanto ás especies planas como ao fletán negro. Tamén se impulsarán campañas experimentais ou bioeconómicas orientadas á diversificación da actividade, no Atlántico Norte e Sur.
- b. Negociación urxente de novos acordos de pesca para a diversificación da actividade da flota, mantendo o pavillón propio mediante cotas e licenzas, con distintos Estados como Namibia, Sudáfrica, Estados Unidos, Perú, Chile, Arxentina, Angola etc.
- No relativo á flota bacallaeira:
 - a. Ampliación de zonas e cotas de pesca, coa revisión e mellora da situación en Svalbard, de cara a un incremento de cota polo aumento da poboación no caladoiro. En especial, establecerase un acordo pesqueiro con Rusia e UE.
 - b. Mentres non for posíbel o incremento de cotas de captura, estableceranse compensacións económicas para mariñeiros e armadores polo tempo de amarre forzoso, que cubran a protección social e as retribucións salariais.
- Con respecto á flota do peixe-espada, defenderanse medidas que aseguren a súa estabilidade e viabilidade: mantemento de TAC, diversificación da presenza en augas internacionais, control das importacións para evitar a competencia desleal, estabilidade de prezos, renovación da flota etc.).
- Defensa de medidas que garantan a actividade das actuais empresas mixtas en augas de terceiros países, así como o nivel de emprego de traballadores galegos que traballan nos barcos destas empresas.

IV.6.8.3 Comercialización

- Ao tempo que seguiremos reclamando a competencia do Goberno galego en todos os portos de Galiza, defenderemos a transferencia das lonxas, das instalacións e dos servizos pesqueiros dos portos galegos de interese xeral á Administración autonómica.
- Control sanitario das importacións para que os produtos presentes no mercado galego cumpran as mesmas normas que emanan da Administración galega, en defensa da saúde pública e da calidade do produto que se ofrece aos/ás consumidores/as.
- Permitir que na comercialización de produtos pesqueiros, e nomeadamente na normativa de etiquetaxe obrigatoria, poida figurar Galiza como indicación da súa procedencia.

IV.6.8.4 Investigación pesqueira

O BNG reclamará do Goberno central a adopción das seguintes medidas:

- Incremento dos fondos destinados á investigación pesqueira, de forma que permita mellorar o coñecemento dos stocks, o estudo de novas zonas de pesca e o apoio técnico necesario nas negociacións a nivel internacional.
- Estabelecemento de convenios entre o Goberno central e a Xunta de Galiza para a realización de campañas de investigación pesqueira, para a potenciación do marisqueo e dos cultivos mariños, así como para a realización de programas de repoboación de especies de interese comercial.
- Transferencia do Centro de Formación Ocupacional Marítima de Bamio, hoxe dependente do Instituto Social da Mariña (ISM), e de toda a programación de cursos que realiza este organismo na Galiza.

- Transferencia das competencias en materia de investigación oceanográfica e dos centros do Instituto Español de Oceanografía situados na Galiza, así como do Centro de Investigacións Mariñas en Vigo.
- Transferencia das competencias en materia de investigación hidrográfica.

IV.6.8.5 Melloras sociais

Impulsaremos tamén as seguintes medidas de carácter social:

- Catálogo de doenzas profesionais para aqueles colectivos que aínda non os posúen.
- Accións contra o intrusismo laboral nas redeiras. Cualificación profesional para este colectivo.
- Erradicación de prácticas irregulares na introdución de mariñeiros emigrantes na flota pesqueira galega, velando polo exercicio de garantías de carácter sociolaboral para este colectivo equiparábeis ás existentes para os tripulantes galegos.

IV.7 POLÍTICA FISCAL E ORZAMENTARIA

IV.7.1 Sistema fiscal

Os gobernos do Partido Popular puxeron en marcha unha estratexia de contrarreforma fiscal que tivo como obxectivo principal a redución da carga fiscal soportada polas grandes empresas e as persoas con maiores niveis de renda, ao tempo que se trasladou esa carga fiscal para os/as traballadores/as, as pequenas empresas e os autónomos e, en xeral, para os perceptores de rendas máis baixas.

Esta estratexia de configuración dun Sistema Fiscal a cada paso máis regresivo realizouse a través de sucesivas reformas que afectan á práctica totalidade do Sistema Fiscal, entre as que cómpre salientar as reformas do Imposto Sobre a Renda das Persoas Físicas (IRPF) aprobadas no anos 1998 e no ano 2002.

A chegada ao goberno do PSOE non representou ningún cambio substancial con respecto á estrutura deseñada anteriormente polo PP xa que a política fiscal do Goberno de Zapatero caracterizouse sobre todo polo seu continuísmo. Así, no ano 2006 reformouse novamente o IRPF, que supuxo unha redución da presión fiscal sobre todo para as rendas máis altas (reduciuse o tipo soamente para o último tramo) e perpetuou o diferente tratamento entre rendas do traballo e do capital. Así mesmo, tamén se reformou o Imposto de Sociedades, que supón unha redución paulatina dos tipos. O único aspecto positivo desta lexislatura foi a aprobación dunha necesaria lei contra a fraude fiscal.

Este proceso de contrarreforma para tornar o sistema fiscal cada vez máis regresivo estase a acelerar nas vésperas destas eleccións xerais, con propostas electorais por parte do PP e PSOE de supresión ou importantes reducións da práctica totalidade dos tributos de carácter directo. As propostas de ambos os partidos teñen o mínimo común denominador do seu electoralismo e de camiñar cara a unha forte redución da tributación directa, o que supón unha translación da carga fiscal cara á tributación indirecta.

Alén disto, estas propostas de reforma afectan a impostos cedidos parcial ou totalmente ás CCAA; porén,

nas súas propostas, nin PP nin PSOE explican de que xeito se van compensar as perdas na recadación autonómica. Por tanto, estes anuncios electorais son realizados sen ningún respecto ás capacidades normativas das institucións de ámbito autonómico, posto que calquera reforma destes tributos debería levar aparellada consigo a pertinente negociación coas CCAA para compensar as posíbeis perdas na recadación.

Baixo as campañas propagandísticas de rebaixa de impostos, agóchase unha estratexia de dismantelamento das funcións redistributivas do sistema fiscal e de traslado das obrigas fiscais das rendas máis altas para o conxunto da sociedade. O BNG entende que o debate sobre o sistema tributario do Estado ten que se facer baixo a garantía do mantemento dos principios de equidade e progresividade, por defendermos o que o sistema tributario debe ter una función redistribuidora da renda e da riqueza e asumir un papel activo na corrección de desigualdades. Así mesmo, xulgamos que a recadación debe ser suficiente para cubrir un forte e ambicioso estado de benestar que garanta o acceso de toda a poboación ás prestacións sociais e aos servizos públicos.

Para realizarmos as propostas fiscais é preciso termos en conta as seguintes consideracións:

- A presión fiscal no Estado Español é do 36,4% sobre o PIB, por baixo da media da UE-25, que é do 40,9%, e a moita distancia dos países con maior igualdade social e maior desenvolvemento das prestacións sociais e dos servizos públicos, como o caso de Suecia, cunha presión fiscal do 52,1%. Por tanto, é falso o discurso que nos fala dunha excesiva presión fiscal no Estado Español.
- O gasto en protección social sobre o PIB tamén é menor que a media europea, cuestión indicativa no déficit neste eido a respecto do noso contorno económico e monetario. Por tanto, o sistema fiscal debe achegar recursos suficientes para incrementar o gasto en protección social para acadar os niveis europeos.
- Na actualidade atopamos, dentro do Estado Español, un incremento das diferenzas sociais e unha perda de poder adquisitivo das clases traballadoras, que se volve máis intensa coa forte suba de prezos dos bens de primeira necesidade que se está a producir.
- Os impostos de carácter directo son os máis xustos desde un punto de vista social, xa que son os que mellor adaptan a carga tributaria á riqueza, capacidade de pagamento e ás circunstancias persoais dos/as contribuíntes. Por tanto, o BNG aposta por un sistema fiscal de carácter progresivo sostido principalmente por este tipo de tributos.
- Os impostos directos son máis “visíbeis” para o/a contribuínte; por exemplo, o/a cidadán/á é perfectamente consciente de canto está a pagar no IRPF, a diferenza do IVE, onde a persoa consumidora paga o prezo dun produto sen “visualizar” que parte desa cantidade corresponde a un imposto. Debido á esa maior visibilidade, os impostos directos son máis apropiados para propostas demagóxicas e de carácter electoralista, tal e como están a facer o PP e o PSOE.

É por iso que o BNG defenderá as seguintes propostas en materia fiscal:

- No IRPF propomos unha reforma que garanta a progresividade da tarifa con tipos máis elevados para as persoas contribuíntes de maior capacidade económica e que equipare a tributación entre rendas do traballo e do capital.
- No imposto de sucesións e doazóns o BNG impulsará a súa reforma para reducir de xeito notábel a presión fiscal entre as sucesións e doazóns de menor contía, así como as transmisións entre familiares máis próximos, nomeadamente entre cónxuxes e pais-nais/fillos-fillas e as transmisións de determinados bens como a vivenda habitual e terreos.

- Con respecto ao imposto sobre o patrimonio, impulsárase unha reforma que incremente o mínimo exento, de maneira que os patrimonios máis modestos fiquen liberados deste tributo ao tempo que se fomentará a súa progresividade.
- No Imposto sobre o Valor Engadido (IVE) impulsárase a redución dos tipos a determinados bens e servizos de primeira necesidade, dentro das marxes que permite a Unión Europea, así como a aplicación do tipo superreducido do IVE en produtos e servizos culturais.
- Impulso á fiscalidade ambiental, coa creación de figuras tributarias que graven os axentes contaminantes con base nas súas emisións. Deste xeito, conseguirase pór en práctica o principio de que “quen contamina, paga”.
- Reforma do tratamento fiscal dos “montes veciñais en man común” cunha fiscalidade adaptada ás súas características singulares.
- A redución da base imponible do Imposto de Actos Xurídicos Documentados, de xeito que só se integre o importe real da hipoteca e non as garantías adicionais que establecen as institucións financeiras para os supostos de impago. Neste imposto tamén proporemos a redución do 90% na constitución de hipotecas para o acceso á primeira vivenda de persoas menores de 35 anos.
- Ampliar o ámbito de aplicación da conta corrente tributaria

IV.7.2 Política orzamentaria

O BNG realizará as actuacións precisas para que o conxunto das políticas redistributivas da UE e do Estado se fundamenten nun criterio de distribución territorial que teña en conta as carencias e as necesidades relativas existentes, a participación relativa poboacional galega, o maior custo relativo de dotación no noso país de todo o tipo de infraestruturas necesarias para o desenvolvemento económico e social, así como á menor renda por habitante a respecto das medias estatal e comunitaria. Só así poderemos facilitar que Galiza sexa capaz de avanzar na converxencia real.

No tocante aos orzamentos xerais do Estado, o BNG continuará a impulsar o actual ritmo de investimento en infraestruturas no noso país e non permitirá que este sexa inferior ao 8% do investimento estatal.

Con respecto aos fondos europeos, o BNG defenderá a xestión de estes fondos por parte das comunidades autónomas para, deste xeito, poder cumprir de maneira efectiva as funcións de redistribución territorial e de cohesión “rexional”, co obxectivo de converxer cos niveis de renda media europea. En concreto impulsaranse as seguintes iniciativas:

- O Fondo Tecnolóxico para o período 2007-2013 deberá ser integramente xestionado polas CCAA.
- Impulsaranse modificacións no reparto dos Fondos de Cohesión para que, dunha banda, sexan destinados ás comunidades con menores niveis de renda per cápita do Estado, e doutra banda, sexan as CCAA as que asuman a maior parte da súa xestión.

Ademais, o BNG promoverá unha nova modificación das leis xeral e complementaria de estabilidade orzamentaria, posto que, aínda que nesta lexislatura foron reformadas, continúan a invadir o ámbito de competencias da nosa autonomía e a limitar gravemente a capacidade política e financeira do Goberno galego para afrontar os investimentos necesarios para o desenvolvemento económico e social e mais as posibilidades de atender suficientemente as demandas crecentes de servizos públicos modernos e de calidade por parte da cidadanía galega.

IV.8 POLÍTICA INTERNACIONAL

O BNG caracterízase pola defensa da democracia e da igualdade nas relacións internacionais, da eliminación da pobreza e da promoción dun desenvolvemento solidario e máis equitativo, da paz e da seguridade mundial e do dereito dos pobos a decidiren libremente o seu futuro. Por iso ten especial significado, no actual contexto globalizador, o avance do BNG, pois este avance significa fortalecer os seguintes principios e dereitos:

- O dereito dos pobos a se autogobernaren e a seren donos das súas riquezas.
- O dereito á igualdade de trato e de relación entre as nacións.
- A paz, a convivencia e o diálogo como principios reitores da política internacional.

Estes dereitos e principios orientan a nosa traxectoria como forza nacionalista. Os pobos existen e deben ser respectados en calquera construción de carácter supranacional, comezando polos estados plurinacionais como o español. Só tras recoñecermos e institucionalizarmos este carácter poderán construírse unións maiores entre estados que sexan democráticas, fundamentadas na diversidade e no respecto polos intereses de todos os pobos que as constitúan. Se non for así, haberá procesos globalizadores, mais non internacionalismo. Isto é, haberá libre circulación de mercadorías e capitais, con subordinación e xerarquía política, cultural e lingüística e desigualdade económica entre os pobos. De non ser así, será imposíbel un desenvolvemento equilibrado e harmónico entre as distintas nacións e o desequilibrio e a desigualdade medrarán dentro de cada unha delas.

É por isto que o BNG é crítico co proceso de desenvolvemento da Unión Europea, fundamentada só nos estados que a conforman e cun recoñecemento limitado dos dereitos dos seus cidadáns e das súas cidadás. Non é unha Europa dos pobos, baseada na súa libre autodeterminación, nos criterios de benestar social, diversidade cultural e lingüística, igualdade entre nacións e defensa e respecto dos dereitos e liberdades democráticas. Domina a súa configuración o carácter economicista, de mercado, coas xerarquías e desigualdades conseguíntes. O noso país está especialmente condicionado no seu desenvolvemento pola integración do Estado español na UE. Necesitamos outro papel no Estado, o noso recoñecemento institucional coas competencias propias dunha nación, no marco dun Estado plurinacional, para podermos existir na UE e contribuír a unha construción europea realmente democrática. O avance do BNG significa, pois, afondar na democratización do Estado español, para que se adecúe á súa realidade plurinacional, e na configuración dunha UE representativa dos pobos que a constitúen, dos seus intereses e da súa diversidade, non ao servizo dos Estados tal e como están conformados e da transnacionalización da economía coas súas pegadas negativas. Para Galiza non é posíbel unha UE aceptábel sen un Estado español en que ocupemos outro lugar, un Estado plurinacional, democrático, que nos recoñeza como pobo con intereses e dereitos específicos. Até tal extremo a posibilidade dunha construción europea democrática depende das transformacións internas dentro do Estado.

O BNG defendeu sen ambigüidades unha posición contraria á guerra e á ocupación do Iraq, denunciou sempre as mentiras con que se tentou xustificar esta agresión, e esixiu, como así se fixo, a efectiva retirada das tropas españolas de Iraq. Na mesma liña, seguirá a defender que se produza tamén a retirada das tropas españolas de Afganistán e Haití.

Neste contexto, a oposición do BNG aos actuais deseños internacionais impostos polos EEUU ten a ver, ante todo, coa defensa do dereito dos pobos á soberanía, a unhas relacións internacionais baseadas na legalidade e no dereito, ao intercambio en beneficio de todas as persoas, ao pacifismo... Opómonos á guerra imperialista e á aplicación duns deseños de control do mundo a través da ocupación de zonas de grande importancia xeoestratéxica e enerxética, como o caso de Oriente Medio. Precisamente, a incapacidade política da Unión Europea e a súa subordinación ás estratexias dos EEUU impide que haxa un deseño de política internacional autónomo, como sería de desexar, que dea sentido á presenza internacional da UE. O nacionalismo galego, nestas circunstancias, ten os seus aliados obxectivos en todos aqueles que defendan os valores democráticos, os dereitos dos pobos, a legalidade internacional, unha ONU democratizada e a oposición a toda a guerra, sexa ou non preventiva, para controlar o mundo, intimidar os pobos e establecer o reino da ilegalidade e a tiranía encuberta. O nacionalismo galego rexeita firmemente o pretexto falaz das liberdades democráticas e dos dereitos humanos para xustificar atrocidades como a guerra e a ocupación do Iraq, a guerra e a ocupación de Afganistán ou os ataques de Israel contra o Líbano e Palestina.

En particular, e tendo en conta a responsabilidade histórica do Estado Español, o BNG demandará que o Goberno tome posición e actúe con respecto á situación do Sahara Occidental, co obxectivo de impulsar o exercicio do dereito de autodeterminación deste pobo.

Resulta máis necesario que nunca o reforzamento e a democratización das Nacións Unidas, para as inserir no centro dun sistema de institucións internacionais democrático, coherente, responsábel e eficaz. En concreto, cómpre democratizar urxentemente a composición e a toma de decisións dos órganos e das axencias de Nacións Unidas de forma que se logre o seu funcionamento efectivo e democrático e reformar e incluír no seu seo todas as outras organizacións multilaterais globais (FMI, BM, OMC etc.)

Así mesmo, o BNG impulsará a modificación da política sobre as funcións das Forzas Armadas, no sentido de as limitar á defensa do territorio de ataques exteriores e de evitar a participación e a presenza do exército en operacións militares de agresión a outros países. Así mesmo, esixirá o acordo expreso por maioría cualificada e reforzada das Cortes Xerais para o envío de tropas do exército ao estranxeiro, sempre e cando existir, ademais, un apoio da Organización de Nacións Unidas baseado nos valores e nos principios que inspiran a Carta das Nacións Unidas.

En definitiva, a presenza do BNG nas Cortes Xerais é o mellor xeito de garantir que a política internacional no Estado español se oriente á paz, á convivencia entre nacións, desde a defensa da libre determinación dos pobos, o dereito a controlaren as súas riquezas nun marco de legalidade baseado na igualdade e na xustiza, non na actuación unilateral, prepotente e agresiva dunha gran potencia.